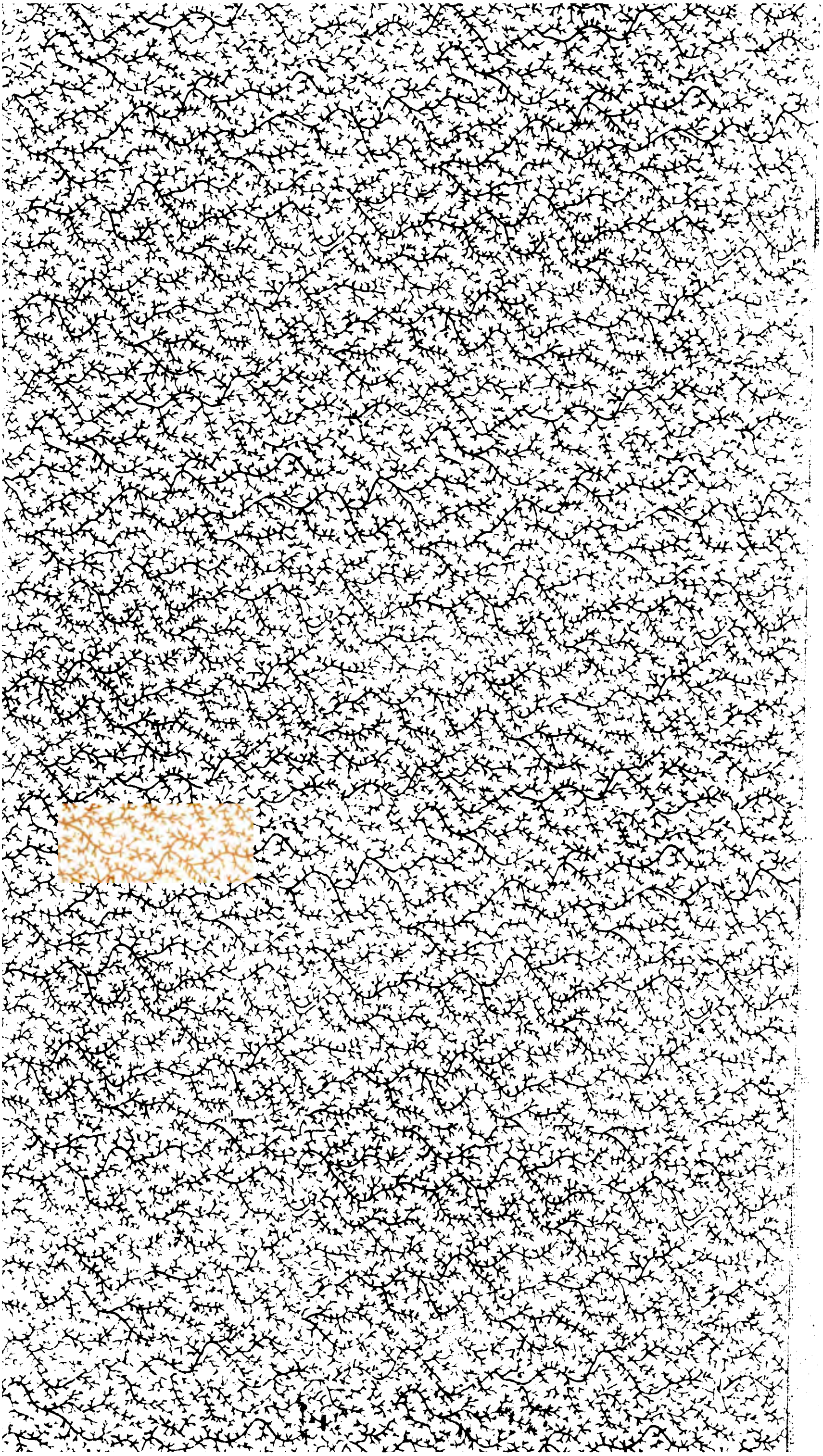
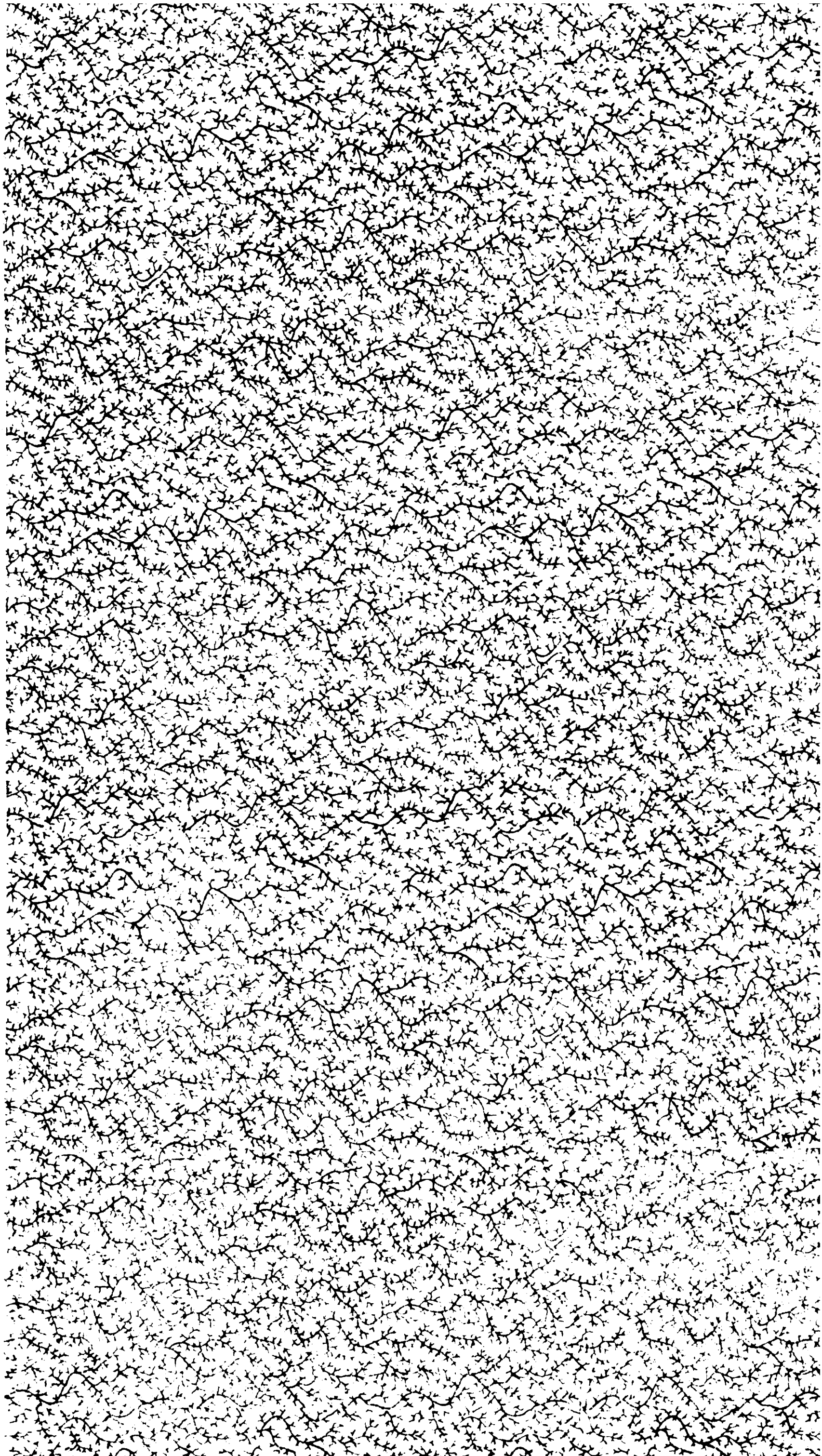

BIBLIOTHECA

CLASSICA LATINA

SIVE

COLLECTIO

AUCTORUM CLASSICORUM LATINORUM

CUM NOTIS ET INDICIBUS

On souscrit, à Paris,

CHEZ N. E. LEMAIRE, Éditeur, rue des Quatre Fils, n° 16, au Marais.
DEBURE frères, libraires du Roi, rue Serpente, n° 7.
TREUTTEL et WURTZ, libraires, rue de Bourbon, n° 17.
F. DIDOT, imprimeur du Roi et de l'Institut, rue Jacob, n° 24.
BOSSANGE père, libraire, rue de Richelieu, n° 60.
DONDEY-DUPRÉ, impr.-lib. rue de Richelieu, n° 47 *bis.*
BRUNOT-LABBE, libraire, quai des Augustins, n° 33.
JUL. RENOUARD, libraire, rue de Tournon, n° 6.
MONGIE aîné, libraire, boulevard Italien, n° 10.
H. VERDIÈRE, libraire, quai des Augustins, n° 25.
ARTHUS-BERTRAND, libraire, rue Hautefeuille, n° 23.

Et chez tous les libraires de France et des pays étrangers.

PUBLII TERENTII AFRI

COMOEDIAE

EXCUDEBAT FIRMINUS DIDOT,

REGIS ET GALLICARUM ACADEMIARUM TYPOGRAPHUS.

PUBLII TERENTII AFRI
COMOEDIAE

INDEX
NOMINUM, RERUM ET VERBORUM

ABSOLUTISSIMUS,

QUEM AD HANC NOVAM EDITIONEM

ACCOMMODAVIT

N. E. LEMAIRE

VOLUMEN POSTERIUS

PARS SECUNDA

PARISIIS

COLLIGEBAT NICOLAUS ELIGIUS LEMAIRE

POESEOS LATINAE PROFESSOR

MDCCCXXVIII

PRÆMONITIO

AD LECTOREM

DE HOC NOVO INDICE IN TERENTIUM.

OMNES Terentii editores valde dissentiunt in distribuendis comœdiarum scenis, imo et nonnunquam actibus; ita, ut unius cujuslibet editionis index, huic tantummodo, omnibus aliis exclusis, possit convenire. Res ergo poscebat, ut index unus Terentii conficeretur extra hanc inconcinnitatem positus et commodiorem in usum admittendus; quam hodie operam lectori offerimus benevolo.

Textum scilicet comœdiarum pro tota fabulæ unius serie, admisso in hanc recensionem prologo, notavimus numeris continuis; et rursus in indice, varia loca designavimus, non, ut fit vulgo, per actum, scenam, et scenæ versum; sed proferentes solum cum suo numero versum, ubi voces citatæ reperientur. Quam cæterum immutationem non tentavimus primi omnium; siquidem una pariter serie numerantur versus in scenicis fere omnibus Græcorum poetis; item fit apud unum etiam Terentii editorem, Bothium; item denique in Seneca Tragico nostræ editionis.

Quanquam tamen ita agendo destinaverimus vitio occurrere satis grandi, et hunc præterea indicem editioni nostræ peculiariter (cur non fateremur?) voluerimus accommodare, inscripsimus in cujusque operis paginæ titulo actum et scenam, ex recentissimis sapientissimisque distributionibus, ita ut supputatione admodum facili debeat opus esse, si quis textum editionis nostræ, alieno indice usus, interrogaverit.

Secuti fuimus indicem Delphiniacæ editionis; sed cavimus ne, ad illius imitationem, apud nos confuse miscerentur literæ *i* et *j*, *u* et *v*, et ne in nimiam prolixitatem abirent loca in indice citata; unde potuimus longe breviorem, nec minus tamen plenam offerre materiem.

Facile agnoscet lector, quantam huic operi sedulitatem adhibue-

rimus, ut satisfaceremus viris bonarum literarum studiosis, et sentientibus quam sit necessaria Indicis in auctores adjunctio. Quotiescumque vox una citatur, sequimur seriem quam indicat ordo grammaticæ; genitivus, verbi causa, dativum antecedit; singularis numerus, pluralem; fit item de verbis. Præterea uno agmine referimus omnia unius ejusdem comœdiæ loca, in quibus vox de qua agitur eumdem statum grammaticum habet.

Facile item agnoscere licebit, quam periculosum et aleæ plenum fuerit opus novos numeros sufficiendi, pro iis quos omnes præbent vulgo indices. Sane non potuit non fieri, quin plura irrepserint minus juste indicata, tum propter laboris novitatem, tum quia versus ipse pluribus minoribusve vocibus apud varias editiones sæpe constat. Arbitramur tamen loca, si acciderit ut male designentur, non plus a suo versu aberrare quam ab uno aut altero, ita ut lector vel paulo infra, vel paulo supra, locum verum repererit, si non statim despondeat animum.

Quod attinet ad cætera, et ad ea quæ sine remedio vitiata occurrere poterunt, ea in nos recipere properamus, deprecati quidem legentium severitatem, velint modo tenuem, sed non tenuis utilitatis et præsertim difficultatis; operam æqua lance ponderare: speramusque fore ut indulgentiam facilius nobis conciliatura sit ea ipsa ingenuitas, quacum ultro proferimus quid mali possit in hoc Indice reperiri. Vale.

Scribebam Parisiis, mense septembri, MDCCCXXVIII.

N. E. LEMAIRE.

INDEX ABSOLUTISSIMUS

IN

TERENTIUM

AD HANC NOVAM EDITIONEM UNICE ACCOMMODATUS*.

A. Andriam designat; *Eu.* Eunuchum; *Hea.* Heautontimorumenon; *Ad.* Adelphos; *He.* Hecyram; *Ph.* Phormionem.

A.

* Vide quid modo supra de hoc indice digerendo fuerimus præfati.

—præterierat ad ducendum ætas, Ph. 423. — qui prior ad dandum est, Ph. 532. — hominem ad forum jussi opperiri, Ph. 597. — in servitutem pauperem ad ditem dari, Ph. 652.

Adaugeo; duritia adaucta, Hea. 435.

Adbibo; adbibit plus paulo, Hea. 220.

Adc. Vid. in *Acc.*

Addo; dieculam addo, A. 712. — addo istuc, Ph. 294. — addit animum, Hea. 542.—propter misericordiam addunt pauperi, Ph. 277.—mercator hoc addebat, Eu. 114. — hæc tria addidi, Ad. 888. — ut ne addam, Ph. 168. — neque, præterquam quas amor molestias habet, addas, Eu. 78.—tantummodo non addat, Ph. 143.—aliquid addant divitioribus, Ph. 42. — verbum si addideris, A. 862.

Adduco; adducimus Bacchidem, Hea. 311. — amatorem adduxti! Eu. 793. — adduxti pro eunucho, Eu. 948.—mihi amicam adduxti, Hea. 819.— adduxtin' filiam? Ph. 567. — quem adduxit Parmeno, Eu. 694. — istum adduxit, Eu. 943.—ancillas adduxit, Hea. 451. hanc adduxit, Hea. 604.—secum adduxit adolescentulam, Hea. 654. —nemon' medicum adduxit? He. 323. — puero nutricem adduxit, He. 771.—eam adducam, A. 231. — animum ad malas adducam partes, He. 837. — uxorem adducam, Ph. 775.—ad misericordiam adduces, Hea. 997. — demum adducet, Ad. 917. — adduce huc, Ph. 309. — ad me adducito, Eu. 503. — sine illum adducam. Si adducas! A. 902. — eam adducam, Eu. 807. —te ut adducerem, Ph. 880. — copias adducere, Eu. 754. — adducere ante oculos, Hea. 1043. — scortum adducere, Ad. 970.—secum adduxisse, Hea. 769. — esse adducturum senem, Ph. 598.— quamobrem adductus est? Eu. 825. — fac illi adducantur, Eu. 189. — adduci jubes, A. 228.—curabo adductum, A. 686. — adductum æmulum, Eu. 623. — adducti, qui illam civem dicant, A. 894.

Adelphi. Ad. 11.

Adeo (Adverbium); vultu adeo modesto, adeo venusto, A. 120.— magis id adeo, A. 162. — ipsum adeo præsto video, A. 416.— aut, si adeo, bidui est aut tridui sollicitudo, A. 441.—atque adeo in tempore eccum obviam, A. 533. —tute adeo verba audies, A. 580. —idque adeo metuens, A. 587.— usque adeo, donec, A. 664.—propera adeo tollere, A. 761.— nunc adeo, A. 777. — atque adeo longum est, A. 979. — adolescentem adeo nobilem, Eu. 204. — hoc adeo venit in mentem, Eu. 233.— adeo hanc inveni viam, Eu. 247. —meque adeo, qui restiterim, Eu. 303. — adeo digna res, Eu. 312. — idque adeo visam, Eu. 545.— usque adeo ferre possum, Eu. 740. — adeo ad te attinere, Eu. 743. — nunc adeo edico, Eu. 805. —non adeo inhumano ingenio, Eu. 879. — atque adeo cur non intro eo? Eu. 963. — inde adeo, Hea. 54. — nulla adeo ex re istuc fit, Hea. 109. — postremo adeo, Hea. 113. —ibo adeo hinc intro, Hea. 173. — adeo impeditæ, Hea. 245. — quum egomet vitam tuam considero, omniumque adeo vestrarum, Hea. 386. — facis adeo indigne injuriam, Hea. 565. — ipse adeo adest, Hea. 804. — gaudere adeo

tiam, A. 42. — peropus est, me advorsum hunc loqui, A. 265. — ne credas me advorsum edictum tuum facere, Hea. 623. — qui advorsum ierant, Ad. 27. — advorsumne illum causam dicerem? Ad. 680. — advorsum animi tui libidinem, He. 534. — advorsum stimulum calces? Ph. 78. — itane es paratus facere me advorsum omnia? Ph. 427. — ego te advorsum ingenium meum tuli, Ph. 519.

Adversus, vel *Advorsus*, *a*, *um;* advorsus nemini, A. 64. — Advorsam ærumnam ferant, Ph. 242. — advorsa tempestate usi, He. 423. — bonæ felicitates adversæ, Eu. 325. — res advorsæ sient, Ph. 821. — viris esse advorsas, æque studium est, He. 202. — nihil est magis meis nuptiis advorsum, Hea. 699. — si quid advorsi evenerit, Hea. 355. — advorsa tecta, He. 388.

Adverto, vel *Advorto;* advertunt graviter, quæ non censeas, Hea. 570. — advorti hercle animum, Eu. 397. — animum non advorti primum, Hea. 656. — illa sese huc advorterat, Eu. 343. — animum advortite, A. 8.

Advesperascit; jam advesperascit, A. 583.

Advigilo; si advigilaveris, A. 675. — te advigilare æquum est, Ph. 203.

Advocatus ; advocatus mane, Eu. 340. — veneram advocatus, Ad. 681. — me a foro abduxit huc advocatum sibi, Ad. 650. — volo ego adesse hic advocatos, Eu. 763.

Advoco; amicos advocabo, Ph. 313.

Æcastor ; vide *Ecastor.*

Ædepol. A. 316, 694; Eun. 866, 915, 1001; Hea. 381; Ad. 290, 767, 787, 974, 976; He. 83, 160, 274, 499, 520, 568; 623, 732, 787, 800; Ph. 734.

Ædes; ædes vix capient, Hea. 254. — ædes perviæ, Ad. 916. — dominus ædium, Ph. 752. — si puerum ante ædes viderit, A. 775. — ædes expugnabo, Eu. 772. — in ædeis recipere, Eu. 896. — inscripsi ædes mercede, Hea. 145. — ventum ad ædes, Hea. 275. — in ædes irruit, Ad. 89. — ante ædes fecisse convicium, Ad. 181. — extulisse extra ædes puerum, He. 563. — scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. 583. — introiit in ædes canis, Ph. 705. — in ædibus nihil ornati, A. 365. — aderit una in unis ædibus, Eu. 367. — consilium de occludendis ædibus, Eu. 783. — nihil relinquo in ædibus, Hea. 140. — in ultimis conclave ædibus, Hea. 903. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679.

Ædiculæ sunt, Ph. 662.

Ædilis; postquam ædiles emerunt, Eu. 20.

Æger, *a*, *um;* video ægrum, Eu. 236. — ægra est, He. 256. — in proxumo ægra, He. 341. — ægram simulant mulierem, He. 188.

Ægre ; ægre ferens, A. 137. — ægre tulit, A. 178, He. 128, 709. — facere ægre, Eu. 624. — ægre ferat? Ch. Ægre! Hea. 861, 862. — ægre patior, Hea. 960. — ægre est, Ad. 138. — ostendere, me ægre pati, nolui, Ad. 144. — ægre fero, Ad. 549. — ne quid ægre esset, He. 227. — dixin', hanc rem ægre laturum esse eum? He. 497. — quod mihi ægre est, evomam, He. 515. — ne ægre quidquam audias, He. 765. — fuisset mihi ægre, Ph. 159. — aliis, quia defit, quod amant, ægre est, Ph. 162.

Ægritudo; si nulla ægritudo huic

rem negligenter agere ? A. 253. — magnas agere gratias, Eu. 391. — rem seriam agere, Eu. 514. — statariam agere liceat, Hea. 36. — cum uno ætatem agere ubi decretum viro, Hea. 392. — subsensi illos id agere clanculum, Hea. 472. — ruri agere vitam, Ad. 45. — omnia pro jure agere, Ad. 52. — aliquid ruri agere, Ad. 402. — de psaltria agere, Ad, 729. — easdem agere cœpi, He. 18. — per silentium agere, He. 30. — quum primum eam agere cœpi, He. 33. — agere ætatem liceat, He. 207. — ubivis gentium agere ætatem, He. 284. — alias res agere se simulare, He. 827. — egisse jam nescio quid, Hea. 759. — dic egisse te de nuptiis, Hea. 864. — assidue agendi, Hea. 39. — agendi tempus, He. 44. — in agendo partem ostendent, Ad. 24. — dies mihi hic ut sit satis vereor ad agendum, A. 708. — integram Comœdiam acturus, Hea. 5. — partes acturus, Ph. 834. — quam tu rem actura es? Eu. 895. — acturi sumus Menandri Eunuchum, Eu. 19. — adversarios rapere in pejorem partem, quam acturi sumus, Ad. 3. — eam nos acturi sumus novam, Ad. 12. — quid agitur? PA. Statur, Eu. 271. — meum suavium, quid agitur? Eu. 456. — non nunc de pecunia agitur, Hea. 476. — ea res nunc agitur ipsa, Hea, 851. — aspexeram te : quid agitur ? Ad. 374. — quid fit ? quid agitur ? 887, 889. — quid agitur, Æschine? Ad. 905. — mensis agitur septimus, He. 394. — hæc res hic agitur, He. 775. — quid agitur ? Ph. 609. — non capitis ejus res agitur, Ph. 630. — acta hæc res est ; perii! Hea. 564. — sic res acta est. Quanta spe decidi! Hea. 852. — actum est, si vera prædicat, A. 466. — nescis quid sic actum ? A. 793. — actum est ! ilicet! Eu. 54. — de symbolis quid actum est ? Eu. 607. — actum est, siquidem tu me nebulo ludificabere, Eu. 716. — actum est, Eu. 1015; Hea. 584. — quod si iterum mihi sit danda, actum siet, Hea. 456. — perimus! actum est! Ad. 326. — hoc actum est, Ph. 1008, — in diebus paucis, quibus hæc acta sunt, A. 104. — ut, quomodo acta hæc sint, sciat, Ad. 640. — ut, quæ acta hic sint, sciat, Ph. 463. — per quem res agetur maxume, Ph. 29. — quasi istic minor mea res agatur, Hea. 354. — quid agitur ? DE. Quid agatur! Ad. 375. — occepta est agi, Eu. 22. — bene dicat secum esse actum, Ad. 211. — nunc si hoc omitto ; actum agam, Ad. 233. — actum, aiunt, ne agas, Ph. 419.

Aggravesco; metuo, ne morbus aggravescat, He. 337.

Aggredior; satis astute aggredimini, Ph. 967. — aggrediar. Bacchis salve! He. 731. — alia aggrediemur via, A. 672.

Agrestis; ego ille agrestis, Ad. 870.

Ah! A. 252; Eu. 208; Hea. 91; Ad. 113; He. 109; Ph. 195, et pluries passim.

Aio; negat quis? nego : ait! aio, Eu. 252. — quid ais ? A. 137, 184, 302, 518, 576, 590, 618, 667, 874; Eu. 334, 654, 747, 947, 956; Hea. 118, 182, 611, 702, 901; He. 138; 346; Ph. 199, 754, 832. — hinc civem esse ais ? A. 910. — quid tu ais ? A. 935. — siccine ais, Parmeno ? Eu. 99. — quid tu

— ad me profectam esse aiebant, Ph. 571.

Alacris; quid es alacris? Eu. 304.

Algeo; ne aut ille alserit, Ad. 36.

Alias; quid alias malim, A. 530. — alias ut uti possim, He. 80.

Alibi; neque alibi tibi erit in me mora, A. 421. — hinc sciri potuit, aut nusquam alibi, Hea. 279. — habebam alibi animum, He. 294.

Alicubi; utinam adesset alicubi, Ad. 454.

Alicunde: venit meditatus alicunde, A. 407. — minas corradet alicunde, Ad. 234. — alicunde objectus labos, He. 286. — sumeret alicunde. GE. Alicunde! Ph. 300.

Alieno; nos alienavit, Hea. 981.

Alienus, a, um; cibus alienus? Eu. 265. — alienus non sum, Ad. 138. — alienus ab nostra familia, Ad. 327. — alienus puer, Hea. 576, 649. — vobis alienus sum? Ph. 544. — alienus affinem volet, Ph. 581. — alienus canis, Ph. 705. — id illi nunc dolet alieno, Ad. 453. — ne in animum inducas, alienum esse te, Hea. 1031. — alienum ab sese videt, He. 158. — alienus animus, He. 658; Ad. 339. — alieno more vivendum est, A. 152. — labore alieno parta gloria, Eu. 399. — alieno metu, Ad. 75. — cur duxit alienam? Ad. 676. — in ædes irruit alienas, Ad. 90. — alienum a vita mea, Ad. 948. — humani nihil a me alienum puto, Hea. 77. — tantumne est otii, aliena ut cures? Hea. 76. — aliena ut melius videant, quam sua? Hea. 504. — alieniore ætate, Ad. 111.

Alimentum; pro alimentis datæ minæ, Hea. 836.

Alio; profectus alio, Eu. 280. — alio conferas, Eu. 450. — animum alio conferunt, Hea. 390.

Aliorsum; neve aliorsum, atque ego feci, acceperit, Eu. 82.

Aliqua; ne aliqua ad patrem hoc permanet, Ad. 284. — ne uxor aliqua hoc resciscat mea, Ph. 584. — id aliqua uxor mea rescisceret, Ph. 745.

Aliquando; si quid simile aliquando evenerit, Hea. 551. — aliquando animum adjungas, He. 683.

Aliquantisper; concedas hinc aliquantisper, Hea. 572. — cur non ludo hunc aliquantisper? Ad. 643.

Aliquantulum. Subtristis aliquantulum, A. 448; — aliquantulum tibi parce, Hea. 163. — aliquantulum quæ afferret, Ph. 654.

Aliquantum; aliquantum avidior, Eu. 131. — aliquantum iniquior, Hea. 201.

Aliquis, a, od vel *id;* atque aliquis dicat, nihil promoveris, A. 642. — aliquis forsan me putet non putare hoc verum, A. 959. — ne videat te aliquis exiens; Hea. 235. — inveniendus est aliquis, Hea. 841. — aperite aliquis ostium, Ad. 637. — aliquis objectus labos, He. 286. — quum ex te esset aliquis, He. 652. — arbitror, jam aliquem esse amicum ei, A. 815. — ferendum aliquo modo, Ad. 470. — audisti ex aliquo, He. 550. — aliquos parare amicos, Eu. 149. — aliqua pars laboris, Hea. 42. — qui alicui rei est, Ad. 359. — invenerit aliquam causam, A. 383. — aliquam fallaciam portare, A. 433. — ut aliquam producam moram,

odisse? Eu. 40. — indicans te amare, Eu. 54.—miles me amare occeperat, Eu. 125. — eam me amare suspicata est? Eu. 435. — amare cœpi, Eu. 568. — extrema linea amare haud nihil est, Eu. 641. — amare cœpit, Ph. 111. — amare perdite, Hea. 97; Ph. 82. — vis amare: vis potiri, Hea. 322. — illam te amare, et velle uxorem, Hea. 703. — te amare cogitat, Ad. 32. — amare occepit aliam, Ad. 328. — video vereri, inter se amare, Ad. 832. — ante quam me amare rebar, He. 581.—retinere, amare, amittere, Ph. 175. — nescio; nisi amasse credo Pamphilam, Eu. 826. — spatium amandi amicam tibi dedi? He. 684. — itaque ergo amantur, Eu. 37. — nihil est Thaide hac tua, dignius quod ametur, Eu. 1051.—a meis me amari, postulo, Ad. 883.—hic non amandus? Ad. 713.

Amolior; proinde hinc vos amolimini, A. 709.

Amor; tot me impediunt curæ: amor, misericordia hujus, A. 261. — ut neque me amor commoveat, A. 279. — amor molestias habet, Eu. 77. — quid amor valeat, nesciam, Eu. 880.—persuasit amor, Ad. 471. — amor me graviter tenet, He. 404. — prior amor me exercitatum reddidit, He. 407.— amantium iræ, amoris integratio est, A. 556. — pars æqua amoris, Eu. 92. — fecisse causa amoris, Eu. 877. — in hunc suspicio est translata amoris, Hea. 801. — satietatem amoris velle sumere? Ph. 833. — amori suppeditare sine sumptu, Eu. 1075. — non amori operam dabam, Hea. 110. — ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas, Hea. 395. —pudorin', anne amori obsequeretur magis, He. 122. — habebabam alibi animum amori deditum, He. 294. — amori obsequi, He. 448. — quo pacto me habueris præpositam amori tuo, He. 583. — bene dissimulatum amorem indicat, A. 132. — consuetum facile amorem cerneres, A. 135.— propter amorem uxorem nolit ducere, A. 155. — amorem ex animo amoveas tuo, A. 308. — amorem huic narrabo meum, A. 313. — per amorem obsecro, A. 327. — si cognoris amorem meum, A. 654. — amorem difficillimum, Eu. 925. — gaudeo amorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — aliter tuum amorem, atque est, accipis, Hea. 264.—meum amorem permitto tibi, Hea. 351. — meum amorem in se transtulit, Ad. 264. — huc transtulit amorem, He. 170. — vestrum amorem pertuli, He. 744. — horum amorem distrahi poterin' pati? Ph. 517.— de amore hoc comperit, A. 211.— adolescentulus in alio occupatus amore, A. 831. — in amore hæc omnia insunt vitia, Eu. 59. — amore ardeo, Eu. 72. — misera præ amore exclusti hunc foras, Eu. 98. — adeon' homines immutarier ex amore, Eu. 226. — nescio quid de amore loquitur, Eu. 298.—secundæ res de amore, Hea. 230. — in amore est totus, Ad. 591. — acerba ex amore oblata, He. 281. — amore abundas, Antipho, Ph. 163. — meretricios amores nuptiis conglutinas? A. 915.

Amoveo; ego hunc amovebo, Ad. 555. — te hinc amove, Ph. 565. — amorem ex animo amo-

592.—hem! emunxi argento senes, Ph. 681.

Argumentum; non qui argumentum narret, A. 6. — dehinc ne exspectetis argumentum Fabulæ, Ad. 22. — non ita dissimili sunt argumento, A. 11. — duplex quæ ex argumento facta est simplici, Hea. 6.

Aridus, a, um; habet patrem avidum, miserum, atque aridum, Hea. 526.

Arma; omnia prius experiri, quam armis sapientem decet, Eu. 788. — belli gloriam armis reperire, Hea. 112.

Aro; in fundo arare, Hea. 60.

Arrhabo; ea relicta huic arrhaboni est, Hea. 603.

Arrideo; sed his ultro arrideo, Eu. 250. — arridere omnibus, Ad. 868.

Arrigo; arrige aures, Pamphile, A. 935.

Arripio; quod ego arripui, Eu. 571. — sublimem medium arriperem, Ad. 317.

Ars; quid est quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius, A. 31. — ignara artis meretriciæ, Hea. 226. — si nunquam avare pretium statui arti meæ, Hea. 48, 49. — nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos, He. 46. — qui artem tractant musicam, Ph. 18. — nihil istàc opus est arte ad hanc rem, A. 32. — arte tractabat virum, Hea. 366. — id arte ut corrigas. De. Corrector! nempe tua arte viginti minæ pro psaltria periere, Ad. 745, 746. — remotus ab arte musica, He. 23. — fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260.

Articulus; in ipso articulo oppressit! Ad. 230.

Artifex; o artificem probum! Ph. 259.

Arx; in arcem transcurso opus est. Par. Cui homini? Pa. Tibi. Par. In arcem! quid eo? He. 431, 432. — hospitem exspecto in arce Callidemidem, He. 770.

Ascendo; ascendo in excelsum locum, A. 357. — navem ascendit, Ad. 707.

Asia; meque in Asiam persequens, proficiscitur, A. 937. — in Asiam hinc abii propter pauperiem, Hea. 111. — in Asiam ad regem militatum abiit, Hea. 117. — audivi, esse in Asia, Hea. 181.

Asinus; quæ sunt dicta in stultum, caudex, stipes, asinus, plumbeus, Hea. 878. — flabellum tenere te asinum tantum, Eu. 598. — quid? tu autem huic, asine, auscultas? Ad. 939.

Aspecto; quid me aspectas? Eu. 559.

Asper, a, um; asperum, pater, hoc est, Hea. 458.

Aspernor; aspernatur illiberaliter, Ph. 371.

Aspicio; forte unam aspicio adolescentulam, A. 118. — accessi: intro aspexi, A. 366. — tremo, horreoque, postquam aspexi hanc, Eu. 84. — sed postquam aspexi, ilico cognovi, Hea. 656. — postquam aspexi, o facinus indignum! He. 376. — postquam me aspexere ancillæ advenisse, He. 367. — hem! Demea, haud aspexeram te, Ad. 374. — clamant, venit! id quod me repente aspexerant, He. 368. — vide, amabo! si non, quum aspicias, os impudens videtur, Eu. 837. — sibi complacitam formam, postquam aspexerit, Hea. 773.

Asporto; quoque hinc asportabitur terrarum, Ph. 550.

mi homo? Eu. 755. — at at! eccum Phidippum, et patrem video, He. 449. — at at! Phædriæ pater venit, Ph. 599. — at at! nisi mihi prospicio, hæreo, Ph. 962. — at enim istæc in me cudetur faba, Eu. 381. — at enim dices, me pœnitet, Hea. 72. — at enim. CLIT. Quid enim? Hea. 317. — at enim spem nuptiarum omnem eripis. Hea. 713. — at enim non sinam, Ad. 169. — at enim tædet jam, Ph. 486, et passim alibi.

Atavus; progeniem ab atavo proferens, Ph. 395.

Ater, a, um; ater alienus canis, Ph. 705. — panem atrum vorent, Eu. 684. — tam excocta atque atra, quam carbo est, Ad. 853.

Athenæ; desiderium Athenarum, He. 88. — quid tu Athenas insolens? A. 910.

Atque; atque adeo, A. 533; Eu. 963; He. 397, 457; Ph. 389. Atque etiam, Ad. 667. — alium esse censes nunc me, atque olim? A. 546. — non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est, A. 700. — miser æque, atque ego, A. 704; A. 979. — aliorsum, atque ego feci, Eu. 82. — nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum, Ad. 599. — ne simili utamur fortuna, atque usi sumus, Ph. 32. — te mihi fidelem esse æque, atque egomet sum mihi, scibam, Ph. 580. — faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio, Ph. 1027, et passim alibi.

Atqui; atqui expectabam quidem, A. 436. — sine veniat! atqui si illam digito attigerit uno, Eu. 739. — atqui, non est opus, Hea. 611. — atqui ex me hic non natus est, Ad. 40. — atqui ea res disjunxit illum ab illa, He. 160. — atqui reperi jam: aliud cura, Ph. 235. — atqui mirificissimum, Ph. 870, et passim alibi.

Atrox; re atroci percitus, He. 377.

Attamen; attamen ubi fides? A. 638. — Dave, attamen, A. 713. — Attamen si quid, A. 715. — attamen habet bene ac pudice eductam, Hea. 225.

Attemperate; attemperate venit in ipsis nuptiis, A. 918.

Attendo; postquam attendi magis, He. 267. — nunc quid petam, æquo animo attendite, He. 28. — quid velim, animum attendite, Ph. 25. — aurem admovi: ita animum cœpi attendere, Ph. 867.

Attente; ita tute attente illorum officia fungere, Hea. 66.

Attentus, a, um; animus in spe atque in timore attentus, A. 314. — nimium ad rem attenti, Ad. 958. — attentiores sumus ad rem omnes, quam sat est, Ad. 838.

Attica; puella ex Attica abrepta, Eu. 110.

Atticus, a, um; Atticus quidam apud Andrum ejectus est, A. 925. — ibi ego audivi ex illo, sese esse Atticum, A. 929. — civem Atticam esse hanc, A. 221; 782. — se scire civem esse Atticam, A. 861. — eam esse dico liberam, civem Atticam, Eu. 804. — attica elegantia, Eu. 1092. — illam civem esse Atticam, bonam, Ph. 114.

Attineo; quod ante hac fecit, nihil ad me attinet, A. 187. — profundat, perdat, pereat! nihil ad me attinet, Ad. 135. — jamne me vis dicere id, quod ad te attinet? Ad. 187. — quod ad illum attinet potissimum, Ad. 297. — illum curo unum: ille ad me attinet, Ad. 437. — quod ad hanc rem attinet, Ph. 481. — eaque, nihil quæ ad te

pol servandum tibi quidquam dare ausim, Eu. 903. — fac ut audeat tibi credere omnia, Hea. 926. — non auderet hæc facere viduæ mulieri, Hea. 954. — ille continuo irasci; neque negare audere, Eu. 619. — hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. 644. — ne quid credas me advorsum edictum tuum facere esse ausam, Hea. 624. — incendor ira, esse ausam facere hæc te injussu meo, He. 562.

Audio; miseram me! quod verbum audio? A, 240. — herus, quantum audio, uxore excidit, A. 424. — o Jupiter! quid ego audio? A. 466. — iræ sunt inter Glycerium et gnatum. Ch. Audio. A. 553. — quidnam audio! A. 594. — jam susurrari audio, civem Atticam esse hanc, A. 781. — si invenies me mentitum, occidito. si. Nihil audio, A. 865. — postilla nunc primum audio, quid illo factum sit, A. 938. — pro illo te ducam. ch. Audio, Eu. 371. — quem hic ego audio? Eu. 1059. — ego vero audio nunc demum, et video, et valeo, Hea. 244. — aut illud falsum est, quod vulgo audio dici, Hea. 421. — cognita est, quantum audio hujus verba, Hea. 682. — loquere; audio, Hea. 694; Ph. 488. — pater. Ch. Nihil audio, Hea. 1058. — nihil etiam audio ipsum, Hea. 1059. — quid istuc, Sannio, est, quod te audio? Ad. 211. — pro Jupiter! clamorem audio, He. 317. — nescio, quid audio hic tumultuari misera, He. 336. — herilem filium ejus duxisse audio uxorem, Ph. 39. — at non cura angeret animum. Ph. Audio, Ph. 160. — lex coegit? audio, et fateor, Ph. 236. — te omnes nos accusare audio immerito, Ph. 289. — per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut moriar, sententiam, Ph. 483. — Dorio, audi, obsecro, Do. Non audio, Ph. 485. — patrem adolescentis facta tolerare audio violenter, Ph. 730. — argentum, quod habes, condonamus te. Ph. Audio, Ph. 946. — quid narras! Ge. Hoc, quod audis, Ph. 136. — atque audin'? verbum unum cave de nuptiis, A. 300. — audin' tu illum? A. 343; 583. — atque audin'? quadrupedem constringito, A. 867. — audin' tu? hic furti se alligat, Eu. 808. — audin' tu illum quid ait? Eu. 1036. — mulier tibi adest, audin' Clinia? Hea. 243. — audin', quid dicam, Scirte? He. 78. — laudarier te audit libenter, Ad. 537. — vulgus quod male audit mulierum, He. 600. — audivi, Archilis, jamdudum, A. 228. — apud forum modo e Davo audivi, A. 313. — unde id scis? Da. Audivi, et credo, A. 512. — ausculta. Ch. Audivi jam omnia. audivi, inquam, a principio, A. 786, 787. — nihil, nisi quod illum audivi dicere, A. 860. — ibi ego audivi ex illo, sese Atticum, A. 929. — ex ipsa millies audivi, A. 948. — quæ vera audivi, taceo, et contineo optume, Eu. 103. — plus millies audivi, Eu. 422. — mea tu, ne audivi quidem, Eu. 664. — nescio; abiit; audivi, Eu. 817. — scis Pamphilam inventam civem? Pa. Audivi, Eu. 1035. — audivi, esse in Asia, Hea. 181. — alteræ dum narrat, forte audivi, Hea. 272. — nunquam commodius herum audivi loqui, Hea. 559. — mea Phrygia, audisti, modo; etc. Ph. Audivi, Hea. 732. — audivi filium una affuisse in raptione, Ad. 356. — Æschine, audivi omnia, et scio, Ad. 683. — virgo nihil habet.

vera an falsa audieris, jam sciri potest, A. 924. — benedictis si certasset, audisset bene, Ph. 21. — si jam audierit sibi paratas nuptias, A. 342. — aderit continuo, hoc ubi ex te audierit, He. 814. — quod quum audierit, Ph. 186. — audireque eorum est operæ pretium audaciam, A. 217. — audire vocem visa sum modo militis, Eu. 454. — audi quid dicam. Do. At enim tædet jam audire eadem millies, Ph. 486. — mercator hoc addebat, se audisse abreptam e Sunio, Eu. 115. — næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo, Hea. 816. — audivisse vocem pueri visus est vagientis, He. 517. — adolescentulus eadem, et graviter audiendo, victus est, Hea. 114. — aliquot me adiere, ex te auditum qui aiebant, A. 535. — aut te visum, aut auditum velim, Ph. 432. — quod ipsa ex aliis auditura sit id nosmet ipsos indicare placabilius est, Ph. 959. — audiendum hercle est, Hea. 321.

Aufero; quod est promissum, ab amicis argentum aufero, Ph. 512. — minas triginta per fallaciam ab illo abstuli, Ph. 940. — inultum nunquam id auferet, 612. — omne hoc mater auferet, Ph. 49. — nisi facient, quæ illos æquum est, haud sic auferent, Ad. 455. — aufer aurum hoc, Eu. 725. — insanis? aufer, Ad. 941. — aufer mihi; oportet, Ph. 223. — aufer te hinc, Ph. 558. — quin tu hinc pollicitationes aufer, Ph. 856. — vos isthæc intro auferte: abite, A. 28. — dat mihi (aurum) ut auferam, Eu. 627. — hiccine ut a nobis hoc tantum argenti auferat? Ph. 954. — priusquam dilapidet nostras triginta minas, ut auferamus, Ph. 897. — propere arcesse, hinc qui auferant eam, A. 981. — quidquid possem, mallem auferre potius in præsentia, Ad. 223. — suspicor, aliquid domo abeuntem abstulisse, Eu. 661. — ut ea via abs te argentum auferretur, Hea. 850. — parasiti personam inde ablatam et militis, Eu. 26.

Aufugio; dic mihi, aufugistin'? Eu. 850. — denique hercle aufugerim potius, quam redeam, He. 424.

Augeo; immo auge magis suspicionem, Eu. 436. — verum si augeam, aut adjutor sim ejus iracundiæ, Ad. 146. — facite, æquanimitas Poetæ ad scribendum augeat industriam, Ad. 25. — si sic factum est, herus damno auctus est, Hea. 628. — morbus qui auctus siet, He. 334. — omnes te in lauta, et bene aucta parte putant, Hea. 798.

Augesco; mihi augescit magis de filio ægritudo, Hea. 423.

Aureus, a, um; Jovem quo pacto Danaæ misisse aiunt in gremium imbrem aureum, Eu. 585.

Auris; faxo, in aurem utramvis otiose ut dormias, Hea. 342. — animam compressi: aurem admovi, 867. — habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem obganniat, Ph. 1029. — arrige aures, Pamphile, A. 935. — orando surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330. — haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus, He. 482. — partim quæ accepi auribus, He. 363. — id quod aiunt, auribus teneo lupum, Ph. 505.

Aurum; aurum quare sit suum, Eu. 11. — senem pellexit, modo non montes auri pollicens, Ph. 68. — aurum sibi clam mulier demit, Eu. 627. — aufer aurum hoc, Eu. 725. — portant quid rerum! aurum

A. 44. — ut beneficium verbis initum, re comprobes, A. 826. — ut solidum parerem mihi beneficium, Eu. 870. — beneficium accipere, Ad. 255. — beneficium summum reddere, Ph. 336. — fœneratum beneficium tibi pulchre dices, Ph. 492. — quin beneficium rursum ei experimur reddere ? Ph. 537. — cupio parare amicos beneficio meo, Eu. 149. — hoc beneficio utrique ab utrisque devincimini, Hea. 394. — quem beneficio adjungas, Ad. 72.

Benevolens ; neque illi benevolens quisquam aderat, Ph. 97.

Benevolentia ; putavit me, et benevolentia plus scire, Hea. 115.

Benevolus ; benevolumque lingua tua jam tibi me reddidit, He. 761.

Benigne ; quid ego possiem benigne facere, Ad. 882. — quin, quod opus sit, benigne præbeatur, He. 769. — benigne dicis, Ph. 1050.

Benignitas ; neque modum benignitatis cogitas, A. 828. — meam benignitatem sensisti in te claudier? Eu. 164. — benignitatem novi, He. 263.

Benignus ; quam animo benigno in illam fui, He. 472. — usa sum benigno, et lepido, et comi, He. 838. — dum nimium dici nos studemus benignos, Ph. 766.

Beo ; ecquid beo te ? Eu. 279. — o factum bene ! beasti, A. 106.

Bibo ; vicit vinum, quod bibi, Eu. 726. — prior bibas, prior decumbas, Ph. 342. — heri qui tantum biberis, Hea. 519. — quod jussi ei dare bibere, date, A. 485.

Biduum ; siquidem biduum : verum ne fiant viginti dies, Eu. 182. — profecto non plus biduum, Eu. 184. — sine, biduum hoc prætereat, Eu. 283. — bidui est, aut tridui hæc sollicitudo, A. 441. — impetrare nequeo hoc abs te biduum, Eu. 181. — ibi hoc me macerabo biduum, Eu. 187. — in hoc biduum, Thais, vale, Eu. 190. — hem ! biduum hic manendum est soli sine illa ? Eu. 636.

Biennium ; biennium ibi perpetuum misera illum tuli, He. 87.

Bini, æ, a ; ex prædiis talenta argenti bina capiebat. De. Binan'? quæso? Nau. Tamen talenta bina, Ph. 788, 789, 790.

Bis ; qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco, He. 343. — de eadem causa bis judicium adipiscier, Ph. 406.

Blande ; quid ego possiem blande dicere, Ad. 882. — hominem blande alloqui, Ph. 252.

Blanditia ; abs te ut blanditiis suis, voluptatem expleat, He. 68.

Blandus, ior ; ut te vivat nusquam quisquam blandior, He. 862.

Bolus ; crucior, bolum tantum mihi ereptum tam subito e faucibus, Hea. 673.

Bonitas ; bonitasque vestra adjutans, Ph. 35.

Bonum (substant.) ; summum bonum esse heræ putavi Pamphilum, A. 719. — animus commotus repentino bono, A. 940. — ejus morte ea ad me lege redierunt bona, A. 801. — bonorum extortor, Ph. 374. — quæ in homine dicuntur bona, Hea. 193. — bona nostra hæc tibi permitto, A. 296. — patria qui abligurierat bona, Eu. 235. — serva, obsecro, hæc nobis bona, Eu. 1048. — labore inventa cui dem bona, Hea. 841. — me mea omnia bona doti dixisse illi, Hea. 943. — egon' mea bona ut

642. — nimium est durus, præter æquumque et bonum, Ad. 64. — ipse est ingenio bono, A. 488. — neque adeo ex æquo et bono, Ad. 992. — qui uti scit, ei bona : illi, qui non utitur recte, mala, Hea. 196. — tum uno ore omnes omnia bona dicere, A. 97. — bona verba quæso, A. 204. — una tecum bona, mala tolerabimus, Ph. 555. (Vide in suo loco, *Melior*, *Optimus*.)

Brevis, ve; an occasionem, tam brevem amitterem ? Eu. 605. — ne me in breve conjicias tempus, He. 843. — ut pater tam in brevi spatio de me ejecerit animum patris ? Hea. 957.

Bruma; haruspex vetuit ante brumam, Ph. 708.

Byrrhia; quid ais, Byrrhia ! A. 302. — forte ibi hujus video Byrrhiam, A. 358 ; et passim in A.

C.

Cadaverosus, a, um; cadaverosa facie, He. 441.

Cado; homini illico lacrymæ cadunt, Ad. 538. — ita vita est hominum, quasi, quum ludas tesseris : si illud, quod maxime opus est jactu, non cadit ; illud quod cecidit forte, id arte ut corrigas, Ad. 744, 745. — aut uspiam ceciderit, aut perfregerit aliquid, Ad. 37.

Cæcilius; quas primum Cæcilii didici novas, He. 14.

Cædo; sermones cædimus, Hea. 242. — ex occulto cæderes, Eu. 786. — verberibus cæsum te, Dave, in pistrinum dedam usque ad necem A. 199.

Cælum; quid si nunc cælum ruat? Hea. 719. — o cælum ! o terra ! o maria Neptuni ! Ad. 794. — Qui templa cæli summa sonitu concutit, Eu. 590.

Cæsius, a, um; cæsius, cadaverosa facie, He. 440. — Rufamne illam virginem, cæsiam, Hea. 1064.

Cæteri; vid. *Ceteri.*

Calamitas; sed ecca ipsa egreditur, nostri fundi calamitas, Eu. 79. — ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas, Hea. 395. — novum intervenit vitium, et calamitas, He. 2. — ita eam oppressit calamitas : eam calamitatem vestra intelligentia sedabit, He. 30, 31.

Calesco; jam calesces plus satis, Eu. 85.

Calidus; vide, ne nimium calidum hoc sit modo, Eu. 380.

Calleo; quo pacto id fieri soleat, calleo, Hea. 548. — ego illius sensum pulchre calleo, Ad. 535.

Callide; quid ? hoc intellextin' ? an nondum etiam ne hoc quidem? Da. Immo callide, A. 201. — Hoc fugito. Sy. Callide, Ad. 418.

Callidemides; es tu Myconius ? non sum. At Callidemides ? non, He. 805. — Callidemidem hospitem Myconium, conveni, He. 432. — Myconium hospitem dum exspecto in arce Callidemidem, He. 802.

Calliditas; Syri calliditates, Hea. 888.

Callidus; aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus, A. 198. — vah ! consilium callidum, A. 591. — primo callidum et disertum credidi hominem, Eu. 1010. — ego hominem callidiorem vidi neminem, Ph. 590. — hem ! nunc ipsa est opus ea : aut, si quid potest, meliore, et callidiore, Ph. 228.

Calx; quæ inscitia est, advorsum stimulum calces ? Ph. 78. — calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285.

Canis; ain' vero, canis ? siccine

Censeo ; ego rus ibo, atque ibi manebo. Pa. Censeo, Eu. 217. — militem ego rivalem recipiendum censeo, Eu. 1071. — recte dicit: censeo, Hea. 588. — hunc æquum censeo, Hea. 1057. — neque vendundam censeo, quæ libera est, Ad. 194. — rus cras cum primo lucu ibo. Mi. Immo de nocte, censeo, Ad. 845. — haud aliter censeo, Ad. 932. — meretricem primum adeundam censeo, He. 716. — alius : censeo; eamus, Ph. 102. — Cratinum censeo, si tibi videtur, Ph. 447. — amplius deliberandum censeo, Ph. 457. — continuo dari tibi verba censes, A. 506. — alium esse censes nunc me, atque olim ? A. 546. — num censes faceret ? A. 579. — Paullum interesse censes, A. 796. — quid illum censes? A. 855. — quid faciendum censes? Eu. 719. — quid te futurum censes, quem assidue exedent ? Hea. 462. — me ætatem censes velle id assimularier ? Hea. 716. — si ita æquum censes, Ad. 603. — quid illas censes ? nihil enim, Ad. 660. — ex quo censes, nisi ex illo ? He. 528. — adeon' me esse pervicacem censes ? He. 547. — ignarum censes tuarum lacrymarum esse me ? He. 675. — quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem ? Ph. 327. — censen' ullum me verbum potuisse proloqui ? A. 256. — censen' posse me obfirmare ? Eu. 217. — censen' vero ? Hea. 591. — vah ! censen' hominem me esse ? erravi, Ad. 581. — censen' te posse reperire ullam mulierem ? He. 662. — sed me censen' potuisse omnia intelligere extra ostium ? Ph. 874. — qui æquum esse censent, Hea. 214. — ita faciam, ut frater censuit, Ph. 775. — advertunt graviter, quæ non censeas, Hea. 570. — quam severus ! rem quum videas, censeas, Hea. 1025.

Centies ; nisi idem dictum sit centies, Hea. 882.

Centurio ; ubi centurio est Sanga ? Eu. 775.

Cerebrum ; diminuetur tibi quidem jam cerebrum, Ad. 573. — an tibi jam mavis cerebrum dispergi hic? Ad. 786. — ut cerebro dispergat viam, Ad. 318.

Ceres ; sine Cerere et Libero friget Venus, Eu. 731.

Cerno; si satis cerno, Ad. 440. — ut consuetum facile amorem cerneres, A. 135.

Certe; certe captus est ! A. 82. — mea quidem hercle certe in dubio vita est, A. 348. — certe si resciverim ! Da. Certe hercle nunc hic se ipsus fallit, haud ego, A. 495, 496. — certe enim scio, A. 504. — expedies ? Da. Certe, Pamphile, A. 619. — molestus certe ei fuero, A. 643. — Andrium ego Critonem video ? certe is est, A. 908. — certe mea est, A. 935. — nescis quid mihi obtigerit. Da. Certe, A. 968. — homo quatietur certe cum dono foras, Eu. 358. — certe extrema linea amare haud nihil est, Eu. 640. — certe tu quidem pol et multo hilarior, Eu. 730. — credin' ? Gn. Immo certe, Eu. 811. — venit ! Ch. Certe, Hea, 431. — at certe concedas hinc aliquo, Hea. 572. — ain' tu ? So. Certe, inquam, mi vir, Hea. 1016. — estne hic ipsus, de quo agebam ? et certe is est, Ad. 78. — certe, Hegio, Ad. 489. — simulare certe est hominis, Ad. 738. — certen' ? Par. Certe, He. 844. — illi certe, quæ nunc tibi domi est,

nes cessare? Hea. 884. — cessatum usque adhuc est, Ad. 634.

Cetarii; Eu. 257.

Ceteri, æ, a; mihi hoc negotî ceteri dedere, Eu. 544. — ceteri quidem amici omnes, Ph. 623. — non postulat sua causa excludi ceteros, Eu. 481. — fallere ceteros, Ad. 56. — ceteros ruere, agere, rapere, tundere, et prosternere, Ad. 320. — pisces ceteros purga, Ad. 377. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est; et quia erat forma præter ceteras honesta et liberali, A. 121, 122. — quum ego vos solvi curis ceteris, He. 230. quam fortunatus ceteris sum rebus, He. 601. — si cetera sunt ita, ut vis, He. 604. — horum ille nihil egregie præter cetera studebat, A. 58. — patriam et signa cetera neque sciebat, Eu. 112. — jube parari cetera, Ad. 286. — tu conjicito cetera, Ph. 166. — intus cetera audies, Ph. 764.

Ceterum, vel *Cæterum;* ceterum de exclusione verbum nullum, Eu. 87. — ceterum idem hoc tute melius quanto invenisses, Thraso! Eu. 452. — ceterum equidem istuc, Chreme, æqui bonique facio, Hea. 787. — ceterum hoc nihil facis, Ad. 168. — ceterum, placet tibi factum, Micio? Ad. 740. — ceterum rus cras cum filio, cum primo lucu ibo hinc, Ad. 844. — ceterum de reducenda id facias, quod in rem sit tuam, He. 391. — ceterum posthac, si quidquam, nihil precor, Ph. 141. — ceterum quum argentum repetent, Ph. 693.

Chærea; heus! heus! tibi dico, Chærea, inquit. Restiti, Eu. 337. — Chæream ei rei præfecimus, Eu. 540; et passim alibi, in Eun.

Charinus; modo iste homo quam villam demonstravit Charini? Hea. 732. — Charinum video. Salve, A. 319. — quæso, ædepol, Charine, A. 306.

Chremes; venit Chremes postridie ad me clamitans, A. 144. — nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. 247. — puerum inde abiens conveni Chremis, A. 369. — exsequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025. — ego me continuo ad Chremem, A. 362. — hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant, A. 473. — per ego te Deos oro, Chreme, ut me adjuves in hac re, Ad. 539, et passim alibi.

Chrysis; Chrysis vicina hæc moritur, A. 105. — sororem esse aiunt Chrysidis, A. 124. — dic sodes, quis heri Chrysidem habuit? A. 85. — metui a Chryside, A. 106, et passim alibi.

Cibus; viden', cibus quid faciat, alienus? Eu. 265. — avidæ cibi, Eu. 937. — deducunt cibum, Eu. 937. — cibum nonnunquam capiet cum ea, Eu. 315. — cibum una capias, Eu. 368. — e flamma petere te cibum posse arbitror, Eu. 491. — unde mihi peterem cibum, Hea. 980.

Cicatrix; neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat, neque tibi obstat, Eu. 482.

Cilicia; iter Nostro in Ciliciam, Ph. 66.

Circuitio; nihil circuitione usus es, A. 202.

Circum; paucæ, quæ circum illam essent, Eu. 581. — capillus circum caput rejectus negligenter, Hea. 290.

sic cogitet, Eu. 14. — nunc si quis est, qui hoc dicat, aut sic cogitet, Ph. 13. — peregre rediens semper cogitet, Ph. 243. — cœpi aliam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — occepi mecum cogitare, Eu. 636. — quantum ille potuit cogitare commode, Hea. 14. — ubi video hæc, cœpi cogitare, Hea. 128. — hæc si voles in animo vere cogitare, Ad. 822. — ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias, A. 182. — ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere, Ph. 240. — non potuit cogitata proloqui, Ph. 283.

Cognata; quî cognata tibi sit, Ph. 130. — verum si cognata est maxume, Ph. 295. — quî mihi cognata ea esset, dicerem: itidem tu face. Cedo, quî est cognata? Ph. 397, 398. — itidem ut cognata si sit, Ph. 409. — quid illa altera, quæ dicitur cognata? Ph. 754. — negat Phanium esse sibi cognatam Demipho? Hanc Demipho negat esse cognatam? Ph. 352, 353. — cognatam comperi esse nobis, Ph. 800. — cave, ne in cognatam pecces, Ph. 802. — tum tuas amicas te, et cognatas deserere nolo, He. 592.

Cognatus; tum is mihi cognatus fuit, qui eum recepit, A. 928. — mihi cognatus erat, Ad. 495. — dum cognatus huc illinc veniret, Ad. 677. — Hegio his est cognatus proxumus, Ad. 951. — interea in Imbro moritur cognatus senex horunc, He. 171. — neque illi benevolens, neque notus, neque cognatus aderat, Ph. 90. — neque mihi cognatus fuit quisquam isthoc nomine, Ph. 391. — tu mihi cognatus, tu parens, tu amicus, Ph. 495. — cognato hujus rem omnem narrato ordine, Ad. 352. — habeo hic neminem, neque amicum, neque cognatum, Eu. 148. — patris cognatum, novistin'? Eu. 327. — ego te cognatum dicam, Ph. 127. — Narrabat, se hunc negligere cognatum suum, Ph. 366. — qui cognatum me sibi esse diceret, Ph. 381. — inopia et cognatorum negligentia coacta, A. 71. — amicos, genus, cognatos, divitias, Hea. 194.

Cognitio; inde est cognitio facta, He. 832. — ibo intro, de cognitione ut certum sciam, Eu. 920.

Cognosco; non cognosco vestrum tam superbum, Eu. 1065. — dum ea, quæ loquitur, magis cognosco? Ph. 736. — amabo! quid ait? cognoscitne? Ch. Ac memoriter, Eu. 914. — te interea loci cognovi, Eu. 127. — sed postquam aspexi, ilico cognovi, Hea. 667. — postquam introii, ejus morbum cognovi miser, He. 373. — tandem cognosti qui siem, A. 588. — ipse se, et illam, et hanc, quæ domi erat, cognovit satis, He. 162. — eum hæc cognovit Myrrhina in digito modo me habentem, He. 831. — alias cognostis ejus: quæso hanc nunc noscite, He. 8. — eo pacto et gnati vitam, et consilium meum cognosces, A. 50. — rem cognosces, He. 291. — adeste æquo animo, et rem cognoscite, A. 24. — adeon' homines immutarier ex amore, ut non cognoscas eumdem esse? Eu. 226. — in ea re utilitatem ego faciam ut cognoscas meam, Eu. 309. — ne quis me cognosceret, Eu. 846. — haud istuc dicas, si cognoris vel me, vel amorem meum, A. 654. — hæc, dum incipias, gravia sunt: dumque ignores: ubi cognoris,

vera sunt; colloquar, A. 976. — ea est ipsa: colloquar, Ph. 738. — colloquetur: aderit una in unis ædibus, Eu. 366. — opperiar hominem hic, ut salutem, et colloquar, Ad. 447. — quæso ut liceat, convenire et colloqui, Eu. 467. — datum erat spatium ut colloqui mecum posset, He. 131.

Colo; forma impulsi nostra, nos amatores colunt, Hea. 389. — is nostro Simulo fuit summus, et nos coluit maxume, Ad. 353. — usque dum ille vitam illam colet inopem, Hea. 136. — tamen ut pietatem colam, He. 447. — familiam colere, adjuvare, adjungere, Ad. 931. — ibi agrum de nostro patre colendum habebat, Ph. 365.

Color, oris; num ejus color pudoris signum indicat? A. 880. — qui color, nitor vestitus, quæ habitudo est corporis! Eu. 242. — color verus, corpus solidum, et succi plenum, Eu. 318. — hic est vetus, vietus, veternosus, senex, colore mustellino, Eu. 689.

Columen; bone custos, salve: columen vero familiæ, Ph. 287.

Comedo; quid comedent? quid ebibent? Hea. 255. — hunc comedendum et deridendum vobis propino, Eu. 1086.

Comes; Memini, ad me nocte prima confugere sine comite, vini plenum, He. 824. — comites secuti scilicet sunt virginem? Eu. 346. — comitum conventus, He. 35. — ei unam cœnam atque ejus comitibus dedi, Hea. 455.

Comis; ego illo usa sum benigno, et comi, He. 838.

Comiter; patiemur fieri miserum, qui me dudum, ut dixti, adjuverit comiter? Ph. 536.

Commemini; ego, si satis commemini, Ph. 522. — sic commemineram, Eu. 564.

Commemoratio; nam isthæc commemoratio quasi exprobratio est immemoris beneficii, A. 43.

Commemoro; cui dem, et quamobrem dem, commemorabo, Ph. 714. — quid commemorem primum, aut laudem maxume? Eu. 1043. — quid ego nunc commemorem, Demipho? 1030.

Commendo; ego me tuæ commendo et committo fidei, Eu. 885. — vobis commendo Phanium, et vitam meam, Ph. 218. — commendat virginem. An. Cui? tibine? Ch. Mihi, Eu. 577. — cui commendavi filium hinc abiens meum, Ph. 288. — Thais patri se commendavit in clientelam et fidem, Eu. 1038. — ille tibi moriens nos commendavit senex, Ad. 458.

Commenta est. Vid. *Comminiscor.*

Commentum; ipsis commentum placet, A. 225.

Commeo; huc raro in urbem commeat, He. 175. — commeare ad mulierculam, Hea. 444.

Commereo, Commereor; Quid feci? quid commerui, aut peccavi, pater? A. 139. — quæ exopto mihi, ut nunquam sciens commerui, He. 580. — ah! nullam de his rebus culpam commeruit tua, He. 631. — arbitrabitur te commeruisse culpam, Ph. 206. — nunquam quidquam erga me commerita est, pater, He. 486.

Commigro; ex Andro commigravit huc viciniæ, A. 70. — neque diu huc commigrarunt, Ad. 653.

Comminiscor; hujusmodi res semper comminiscere, Hea. 812. — quid agam? aut quid comminiscar? Hea. 674. — aliquid tulisse comminiscentur mali, He. 333. —

missatorem haud sane commodum, Ad. 787. — mulier commoda et faceta hæc meretrix, Hea. 521. — quot commodas res attuli! He. 818. — si id non commodum est, ut redeat, Eu. 502. — si commodum est; apud me sis volo, Hea. 161. — dabitur a me argentum, dum erit commodum, Ad. 119. — quod erit mihi bonum, atque commodum, Ph. 131. — exsequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025. — hoc et vobis, et meæ commodum famæ arbitror, He. 585. — commodiorem hominem, adventum, tempus, non vidi, A. 846. — commodius esse opinor duplici spe utier, Ph. 602. — sic pol commodius esse in omnes arbitror, Ph. 813.

Commoneo; aliorum exempla commonent, A. 814. — ut neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. 280.

Commonstro; quod peto, et volo, parentes meos ut commonstres mihi, Hea. 1029. — hominem commonstrarier mihi istum volo, Ph. 305.

Commorior; eam Commorientes Plautus fecit fabulam, Ad. 7.

Commoror; quid illic tam diu igitur commorabare? Ph. 572.

Commoveo; commovi, A. 457. — commorat omnes nos, Ph. 101. — pol ego istos commovebo, Hea. 730. — neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. 280. — neque commovetur animus in ea re tamen, A. 94. — in hac commotus sum, Eu. 567. — animus commotus est metu, A. 939. — quidnam ille commotus venit? Ph. 184. — ego jam te commotum reddam, A. 866.

Communico; nonne prius communicatum oportuit? A. 239.

Communis, e; pernicies communis adolescentium, Ad. 189. — communis corruptela nostrûm liberûm, Ad. 797. — animo communi esse, Hea. 913. — vitium commune omnium est, quod, Ad. 957. — id oro te, in commune ut consulas, A. 549. — et hæc, communia omnium quæ sunt patrum, He. 117. — communia esse amicorum inter se omnia, Ad. 808. — communia esse hæc, Ph. 245.

Commuto; ubi satias cœpit fieri, commuto locum, Eu. 972. — tria non commutabitis verba hodie inter vos, Ph. 637. — crede, nunquam hodie tecum commutaturum patrem unum esse verbum, A. 411.

Como; dum comuntur, annus est, Hea. 240.

Comœdia; Συναποθνήσκοντες Diphili comœdia est, Ad. 6. — ex integra Græca, integram comœdiam hodie sum acturus, Hea. 5. — adporto novam, Epidicazomenon quam vocant comœdiam Græci, Ph. 26. — posthac quas faciet de integro comœdias, A. 26. — placet, non fieri hoc itidem, ut in comœdiis, He. 867.

Comparco; quod ille unciatim vix de demenso suo, suum defraudans genium, comparsit miser, Ph. 44.

Comparo; an potius ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eu. 47. — quod donum huic dono contra comparet, Eu. 351. — aurum, atque vestem, quî, tenesne? Ch. Comparet? Sy. Id ipsum, Hea. 778. — des quî aurum, ac vestem, atque alia, quæ opus sunt, comparet, Hea. 856. — atque ex incommodis alterius

giportum hoc proximum, Ph. 890. — concede ad dexteram, A. 753. — concede istuc paululum, Eu. 705. — tu concede paullum istuc, Eu. 1067. — concede hinc domum, Hea. 510. — concede hinc a foribus, Ph. 740. — biduum, saltem ut concedas, solum, Eu. 182. — concedas hinc aliquo ab ore eorum, Hea. 572. — si nunc de tuo jure concessisses paululum, Ad. 218. — huc concessero, Hea. 174. — tempus est concedere, He. 597. — rus habitatum abii, concedens vobis, He. 224. — dic filiæ, rus concessuram hinc Sostratam, He. 629. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679.

Concertatio ; nunquam vidi iniquius concertationem comparatam, Ad. 213.

Concerto ; quid istuc est, quod te audio, nescio quid concertasse cum hero? Ad. 212.

Concieo ; disperii! scelestus quantas turbas concivi insciens! Hea. 972. — fortasse unum aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit, He. 313.

Concilio ; exeo ergo, ut pacem conciliem, Hea. 1048. — prodi, male conciliate, Eu. 669.

Conclamo ; jam conclamatum est, Eu. 348.

Conclave ; est mihi in ultimis conclave ædibus quoddam, Hea. 903. — virgo in conclavi sedet, Eu. 583.

Concludo ; tot me nunc rebus miserum concludit pater, He. 702. — quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem? Eu. 1046. — nam me jam in cellam aliquam cum illa concludam, Ad. 554. — nam illum aliquo conclusissem, Eu. 667. — ut huc concludar, A. 387. — conclusam hic habeo uxorem sævam, Ph. 743.

Concordo ; si concordabis cum illa, Ph. 433.

Concors ; credo ea gratia concordes magis fore, He. 617.

Concrepo ; concrepuit a Glycerio ostium, A. 684. — sed ostium concrepuit! He. 521. — sed ostium concrepuit abs te, Ph. 839.

Concubo ; nam aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus, He. 393.

Concurro ; multa concurrunt simul, A. 512. — concurrunt læti mi obviam cupedinarii omnes, Eu. 256. — concurrunt multæ opiniones, Hea. 232. — tot concurrunt verisimilia, Ad. 630.

Concutio ; qui templa cæli summa sonitu concutit, Eu. 590.

Condecoro ; potestas condecorandi ludos scenicos, He. 45.

Conditio ; quæ placita est conditio, He. 241. — accepit conditionem, A. 79. — hanc conditionem si cui tulero extrario, Ph. 578. — harum duarum conditionum nunc utram malis, vide, Hea. 326.

Condono ; argentum quod habes, condonamus te, Ph. 946. — habeo alia multa, quæ nunc condonabitur, Eu. 17.

Conduco ; navem conductam, hoc scio, Ad. 226.

Conduplico ; idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicaverit, Ph. 515.

Confabulor ; si quando ad eam accesserat confabulatum, He. 182.

Confero ; suum animum alio conferunt, Hea. 390. — conferunt consilia adolescentes, Hea. 473. — vixque (animum) huc contuleram, He. 298. — ne post conferas cul-

verticulum, constiti, Eu. 635. — otiose nunc jam illico hic consiste, Ad. 157. — pectore consistere nihil consilii quit, Ad. 616.

Consobrinus ; Phania, consobrinus noster, He. 459.

Consolor ; quid consolare me? He. 293. — illam miseram consolare, Ph. 564. — istam, quod potes, fac consolere, Ad. 514. — aut consolando, aut consilio, aut re juvero, Hea. 86.

Conspectus; tuum conspectum fugitat, Hea. 434. — scio, iis fore meum conspectum invisum hodie, He. 789. — ipsum gestio dari mihi in conspectum, Ph. 261. — itane patris ais conspectum veritum hinc abisse? Ph. 315. — neque mihi in conspectum prodit, Ph. 443. — illam e conspectu amisi meo, Eu. 293. — fugere e conspectu illico, He. 182.

Conspicor; cur ergo in his ego te conspicor regionibus? Eu. 1061. — neque tam vesperi domum revortor, quin te in fundo conspicer fodere, Hea. 68.

Constabilio : tuam rem constabilisses, Ad. 775.

Constituo; constitui cum quodam hospite, He. 195. — quod constitui me hodie conventurum eum, He. 437. — et is hodie venturum ad me constituit domum, Eu. 205. — nam illi mihi dotem jam constituerunt dare, Ph. 675. — aut quum venturam dixero et constituero, Hea. 726. — constitutæ nuptiæ, A. 269. — tempus constitutum, Eu. 541.

Constringo ; pro mœcho constringere, Eu. 992. — quadrupedem constringito, A. 867.

Consuefacio; nihil prætermitto: consuefacio, Ad. 415. — ea ne me celet, consuefeci filium, Ad. 54. — consuefacere filium, sua sponte recte facere, Ad. 74.

Consuesco ; cum illa consuevit prius, Ad. 670. — cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum, Ph. 872. — quicum tot consuesset annos, He. 555.

Consuetudo; ut neque me consuetudo, neque amor, commoveat, A. 279. — me graviter consuetudo ejus tenet, He. 404. — parvæ consuetudinis causa, A. 110. — propter hujusce hospitæ consuetudinem? A. 440. — quotidianæ vitæ consuetudo, Hea. 283. —mitto rem: consuetudinem ipsorum, Ad. 824. — quam mox veniat, qui adimat hanc mihi consuetudinem, Ph. 161. — consuetudine, et conjugio liberali devinctus, A. 561. — vetere in nova cœpi uti consuetudine, He. 37. — antiqua consuetudine agitare, He. 92.

Consuetus, a, um ; ut consuetum facile amorem cerneres, A. 135.

Consulo ; pessume istoc in te atque in illum consulis, Hea. 437. — tun' consulis quidquam? Ad. 128. — quæ vos propter adolescentiam consulitis parum, Ad. 998. — recte ego consului meæ, He. 559. — post consulam, Ad. 987. — quod ad hanc rem opus est, porro consule, Ad. 336. — id oro te, in commune ut consulas, A. 549. — quid me fiat, parvi pendis, dum illi consulas, Hea. 715. — ut id consulerem, interea vita ut in tuto foret, Ph. 733. — illi certe, quæ nunc tibi domi est, consuleres, Ph. 468. — consulere in longitudinem, Hea. 965. — dum tempus consulendi est, He. 746. — cui de integro est potestas etiam consu-

Corrector; corrector! nempe tua arte viginti minæ pro psaltria periere, Ad. 746.

Corrigo; quod peccatum a nobis ortum est, corrigo, Ad. 595. — nisi quia correxit miles, quod intellexi minus, Eu. 736. — vobis corrigemus, te judice ipso, He. 254. — illud, quod cecidit forte, id arte ut corrigas, Ad. 745. — corrigere gnatum, A. 598. — consulitis parum, hæc reprehendere, et corrigere me, Ad. 999. — at si corrigitur, quot commoditates, vide, A. 570.

Corripio; modo me intro ut corripui timidus, He. 365. — corripui illico me inde lacrymans, He. 376. — corripuit derepente tacitus sese ad filiam, He. 518.

Corrumpo; facilitas corrumpit animos, He. 248. — prandium corrumpitur, Ad. 590. — hi (pisces) mihi ne corrumpantur, cautio est, Ad. 422. — sed vereor, ne mulier me absente hic corrupta sit, Hea. 231. — inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat, A. 397. — illum corrumpi sinis, Ad. 188.

Corruptela; corruptela liberûm, Ad. 797.

Cras; cras est mihi judicium, Eu. 338.— Thais maximo te orabat opere, ut cras redires, Eu. 533. — de argento, somnium : mox; cras redi, Ad. 205. — rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc, Ad. 844. — cras mane, Ph. 530.

Crassus; magnus, crassus, He. 440.

Cratinus; scin' Cratini, hujus ditis, ædes? Ad. 583. — ego Cratinum censeo, si tibi videtur. De. Dic, Cratine, Ph. 447, 448.

Creber, bra, brum; hæccine erant itiones crebræ? Ph. 1011.

Crebro; scortari crebro nolunt; nolunt crebro convivarier, Hea. 206. — ruri crebro esse, He. 215. — si clamorem ejus hic crebro audiat, He. 412.

Credibilis, le; hoccin' est credibile, A. 627.

Credo; quem ego credo manibus pedibusque obnixe omnia facturum, A. 161. — credo, impetrabo, A. 314. — quem ego nunc credo, me quærere, A. 342. — credon' tibi hoc? A. 498. — unde id scis? Da. Audivi, et credo, A. 512. — satis credo, si advigilaveris, A. 675. — credo: et id facturas, Davus dudum prædixit mihi, A. 842. — tuam inveniri gaudeo. Pa. Credo, pater, A. 941. — omnes nos gaudere hoc, Chreme, te credo credere. Ch. Ita me Di ament, credo, A. 949. — illam me credo haud nosse, A. 954. — credo, ut fit, misera præ amore exclusti hunc foras, Eu. 98. —num quidnam quod nolis, vides? Pa. Te. Gn. Credo, Eu. 272. — perpulchra credo dona, haud nostris similia, Eu. 468. — credo ei placere hoc, Eu. 520. — credo equidem illum jam adfuturum esse, Eu. 738. — nescio; nisi amasse credo Pamphilam, Eu. 826. — debeam, credo, isti quidquam furcifero, Eu. 861. — nihil tibi quidquam credo, Eu. 883. — non pol credo, Chærea, Eu. 900. — reddam hercle. Py. Credo, Eu. 1018. — gaudeo. Ch. Satis credo, Eu. 1050. — ita credo, Hea. 211, 688. — si hæc sunt vera, ita uti credo, Hea. 296. — credo, Hea. 400, 787; Ad. 977; Ph. 255, 609. — credo; neque id injuria, Hea. 581. — etsi incredibile est, credere? Credo, Hea. 625. — credo, id cogitasti, Hea. 641. — pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo,

me in illo crededisti esse hominum numero, Ad. 596. — me tum uxorem credidisti ducturum, Ad. 815. — alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. 467. — id sibi negoti credidit solum dari, A. 2. — quæ mihi suum animum, atque vitam credidit, A. 272. — quid isti credam? res ipsa indicat, Eu. 704. — quid ego, obsecro, huic credam, qui nihil dixit? Ph. 996. — dum amicam meam esse credet, non committet filiam, Hea. 714. — crede, inquam, hoc mihi, Pamphile, A. 410. — crede hoc meæ fidei, Eu. 897. — crede, inquam, mihi, Hea. 85. — crede, et nostrum te esse credito, Hea. 1036. — non est flagitium, mihi crede, Ad. 102. — crede hoc; ego meum jus persequar, Ad. 164. — crede mihi, gaudebis facto, Ph. 493. — quod illum facere credito, Hea. 577. — nostrum te esse credito, Hea. 1036. — aliquid credito, Phormio, esse causæ, Ph. 873. — oh! tibi ego ut credam, furcifer? A. 620. — mea consilia ut tibi credam omnia, Eu. 128. — sed quî istuc credam ita esse? He. 103. — quam eum esse graviter laturum credam, He. 261. — timeo, ne aliud credam, atque aliud nunties, He. 845. — factis ut credam, facis, He. 858. — sed, quî istuc credam ita esse, Ph. 854. — quid credas? A. 500. — ne vacuum esse me nunc ad narrandum credas, A. 708. — non te credas Davum ludere, A. 789. — hoc modo te obsecro, ut ne credas a me allegatum hunc senem, A. 901. — oro, ne quid credas me advorsum edictum facere esse ausam, Hea. 623. — ut nihil credas intelligere, nisi idem dictum sit centies, Hea. 882. — credas animum ibi esse, Hea. 1065. — quid credas jam? aut cui credas? Ad. 331. — aliquid moneat, ut illa, quæ te scire credas, nescias? Ad. 861. — immo etiam, hoc qui occultari facilius credas, dabo, He. 870. — immo etiam dabo, quo magis credas, Ph. 877. — cave isti quidquam credas, Ph. 992. — vel hoc quis non credat, qui norit te, abs te esse ortum? A. 490. — ut per me stetisse credat, A. 701, 703. — ut, quum narret senex voster nostro, istam esse amicam gnati, non credat tamen, Hea. 712. — qui imperium credat gravius esse, aut stabilius, Ad. 66. — ipsum id metuo, ut credant, Ad. 630. — exple animum iis, ut credant, He. 788. — ne conficere credant argentum suum, Ph. 838. — non impulit me, hæc nunc omnino ut crederem, A. 525. — si istuc crederem sincere dici, Eu. 176. — nec quum male facerem, crederem mihi impunius licere, Hea. 560. — ni nossem causam, crederem vera hunc loqui, Ph. 278. — sumeret alicunde. Ge. Hui! dixti pulchre, siquidem quisquam crederet, Ph. 302. — per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas credere, A. 836. — nos gaudere hoc, te credo, credere, A. 949. — credere omnem exercitum, consilia, Eu. 402. — quid? illicone credere ea, quæ dixi, oportuit te? Eu. 1011. — principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim, Eu. 1068. — nec tibi ille est credere ausus, quæ est æquum patri, Hea. 156. — vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. 624. — fac ut audeat tibi credere omnia, Hea. 927. — quandoquidem hocnunquam mihi ipse vo-

nit, He. 228. — illius dices culpa factum, He. 232. — me uxorem in culpa inventurum arbitror, He. 299. — neque mea culpa hoc discidium evenisse, id testor! He. 476. — reperire mulierem, quæ careat culpa? He. 663. — nam is quidem in culpa non est, He. 700. — sua culpa ut sciat factum me esse acerrimum, Ph. 261. — nostrapte culpa facimus, ut, Ph. 765. — minus queo viri culpa, quam me dignum est, Ph. 786.

Culpo; quod qui rescierint, culpent, Eu. 387.

Cum (præpos.); cum quibus erat cumque una, A. 63. — satis cum periclo, A. 131. — abin' hinc in malam rem cum suspicione isthac, A. 318. — cum eo injuriam hanc expostulem? A. 641. — habere studeat cum summo probro? A. 883. — dignus es cum tua religione, odio, A. 943. — egon' quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. 153. — quis est tam potens cum tanto munere hoc? Eu. 353. — roget quis, quid tibi cum illa? Eu. 296. — ecquis cum ea una? Eu. 308. — nolo me in via cum hac veste videat, Eu. 906. — Clitipho cum spe pendebit animi, Hea. 727. — ut te quidem omnes Dii, Deæque, quantum est, Syre, cum tuo istoc invento, cumque incepto perduint! Hea. 811. — hoc tu facito: cum animo cogites, Ad. 502. — quod cum salute ejus fiat, Ad. 521. — qui cum illa consuevit prius, Ad. 670. — quid nobis cum illis? Ad. 682. — ut, Syre, te cum tua monstratione magnus perdat Jupiter! Ad. 717. — ne cum poeta scriptura evanesceret, He. 13. — si cum illo habuerit rem postea, He. 718. — et si tibi res sit cum eo lenone, Ph. 171. — ni hæc ita essent, cum illo haud stares, Ph. 269, 465. — cum illo ut mutet fidem, Ph. 511. — inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala, Ph. 620, 621. — parce, sodes, ut possis cum illa, Ph. 793; et passim alibi.

Mecum; egomet continuo mecum: certe captus est! A. 82. — ne te oblectes: mecum tota sis, Eu. 195. — id equidem adveniens mecum stomachabar modo, Eu. 323. — ait, rem seriam velle agere mecum, Eu. 514. — ipsa accumbere mecum, Eu. 516. — occepi mecum cogitare, Eu. 636. — pergin', scelesta, mecum perplexe loqui? Eu. 816. — dum illum modo habeam mecum, Hea. 466. — mecum una simul, Hea. 908. — hæc fratri mecum non conveniunt, Ad. 59. — quid tibi rei mecum est, Ad. 178. — testis mecum est annulus, quem amiserat, Ad. 348. — qui minus mihi idem jus æquum est esse, quod mecum est tibi? Ad. 805. — sed ut tacita mecum gaudeam, He. 107. — ubi hoc cognoverit, non posse se mecum esse, He. 156. — hanc abete orationem mecum instituit, He. 381. — etiam mecum litigas? He. 507. — redi mecum in memoriam, Ph. 801. — itane mecum agitis? Ph. 967; et alibi passim.

Nobiscum; ut nobiscum esset hodie, Hea. 185. — et tu nobiscum una, si opus sit, Ad. 757.

Quicum; quocum. Quicum? Do. Cum Parmenone, Eu. 698. — quicum res tibi est, peregrinus est, Eu. 758. — quicum loquitur filius? Hea. 178. — is, quicum exposita est gnata, Hea. 615. — psaltriam, si Dis placet, paravit quicum vivat;

te, Eu. 561. — quod cuperes, aliquo pacto efficiundum tibi, A. 886. — ut si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliarier, Ad. 274. — videre ait te cupere, A. 690. — ubi mihi dixti, cupere te ex Æthiopia ancillulam, Eu. 165. — hanc cupere uxorem, Hea. 774. — nemo ad te venit, nisi cupiens tui, He. 142.

Cupide; cupide accipiat, faxo, Ad. 210.

Cupiditas; ubi animus semel se cupiditate devinxit mala, Hea. 208. — parare in animo cupiditates, Ph. 820.

Cupidus; cupidus redeundi domum? He. 283. — videndi cupidus, He. 372. — animum cupidum inopia incenderet, Hea. 367. — neu me cupidum eo impulisset, Ph. 158. — cupida eram huc redeundi, He. 91.

Cur; cur simulas igitur? A. 48. — cur non? A. 385; Eu. 897; Hea. 163; Ad. 752, 755. — cur nunc apud te potat? cur recipis meum? cur emis amicam, Micio? Ad. 803. — cur non aut istæc mihi ætas, et forma est, aut? He. 74. — cur non, inquam, Phormio? Ph. 619; et passim alibi.

Cura; nati filii: alia cura, Ad. 872. — istoc verbo cura ex corde excessit, He. 347.—hæc mihi nunc cura est maxuma, ut, He. 595. — at non quotidiana cura hæc angeret animum, Ph. 160. — curæ est mihi. Mi. Et mihi curæ est, Ad. 130. — quæ agis, curæ sunt mihi, Ad. 684. —dominus curæ est, Ad. 898. — nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet, He. 193. — magnam mihi injecit sua commoditate curam, Ad. 714. — curam adimere argentariam, Ph. 885. — animus cura confectus, A. 305. — ille et cura, et sumtu absumitur, Ph. 340. — quanta me cura et sollicitudine afficit gnatus! Ph. 441. — sine nostra cura, maxuma sua cura, hæc sola fecit, Ph. 760. — cura se expedivit, Ph. 822. — me impediunt curæ, A. 260. — quot autem ademi curas! He. 818. — quum ego vos solvi curis ceteris, He. 230.

Curatura; reddunt curatura junceas, Eu. 315.

Curiosus, sa, sum; sed neminemne curiosum intervenire nunc mihi, qui me sequatur, Eu. 553.

Curo; ego istæc moveo, aut curo? A. 923. — unum (filium) vis curem, curo, Ad. 139. — illum curo unum, Ad. 437. — quando ego tuum non curo, ne cura meum, Ad. 806. — id populus curat, scilicet! A. 185. — curabat una funus, A. 108. — a pueris curavi ambos sedulo, Ad. 967. — jam illi datum est argentum? De. Curavi illico, Ph. 795. — curavi, propria ea Phædria ut potiretur, Ph. 829. — tamen adhuc curavi unum hoc quidem, Ph. 903. — curasti probe, A. 849. — Ædepol, Syrisce, te curasti molliter, Ad. 767. — hic adjutor fuit, hic curavit, Ad. 973. — neque quod daretur quidquam, id curarant patres, Ph. 84. — sat est. Curabo, A. 171. — jam, ubi ubi erit, inventum tibi curabo, A. 686. — ego istuc curabo, Hea. 593. — curabo, ne quid verborum duint, Ph. 712. — cura adservandum vinctum, A. 867. — atqui reperi jam : aliud cura, Ph. 235.—ehem! curate istam diligenter virginem, Eu. 505. — diligenter, Pythias, fac cures, Eu. 501. — Chreme, tantumne est ab re tua otii tibi, aliena

sese dedere, A. 63. — habebam alibi animum amori deditum, He. 294. — quasi dedita opera domi erant, Eu. 840.

Deduco; uxorem deducit domum, He. 135. — deducunt cibum, Eu. 315. — cito hunc deduce ad militem, Eu. 538. — domum, ut mancipia hæc deducam ad Thaidem, Eu. 364. — huc proviso, ut, ubi tempus siet, deducam, Eu. 395. — sed cesso ad Thaidem hanc deducere? Eu. 266. — neque is deductus etiam dum ad eam, Eu. 570. — qui ad vos deductus hodie est, Eu. 677. — ad nos deductus hodie est adolescentulus, Eu. 686. — pro te huc deductus est? Eu. 707. — illo Eunucho ad Thaidem deductus est, Eu. 990. — huc deducta est ad meretricem Thaidem, Eu. 352. — an id flagitium est, si in domum meretriciam deducar? Eu. 383. — fac, ita ut jussi, deducantur isti, Eu. 207. — ut pro illo jubeam me illuc deducier, Eu. 572. — an tu hunc credidisti esse, obsecro, ad nos deductum? Eu. 680. — in cubiculum iri deductum, Ad. 698.

Defatigo; ne te adolescens mulier defatiget, Ph. 793. — ita se defatigarit, velim, ut, Ad. 521. — deceptus sum, at non defatigatus, A. 671.— opus, faciam ut defatiger usque, Eu. 14.

Defendo; summa vi defendam hanc, Ad. 494. — æquum fuit id defendere, Ad. 679. — defendenda noxia, Ph. 225. — defendenda causa, Ph. 266.

Defensor; arbitror, jam aliquem esse defensorem ei, A. 815. — defensorem paro, Eu. 769.

Defero; quin egomet jam ad eam deferam, Hea. 799. — jam argentum ad eam deferes, Hea. 822. — mox deferent puerum huc ante ostium, A. 508. — cape hoc argentum, ac defer, Hea. 831. — sin lenis est, ad alium defertur gregem, Hea. 45. — epistolam audivi ad portitores esse delatam, Ph. 150.

Deferveo; sperabam jam defervisse adolescentiam, Ad. 153.

Defetiscor, defessus; neque adeo defetiscar unquam experirier, donec, Ph. 588. — defessus sum ambulando, Ad. 717. — non queo: ita defessus sum, He. 443. — ambo defessi sumus, Ad. 214. — defessa jam sum misera te ridendo; Eu. 1007.

Deficio; sed ea causa nihilo magis defecimus, Ph. 472. — si quid deficies, Ph. 230.

Defit; nihil quum est, nihil defit tamen, Eu. 243. — aliis, quia defit, quod amant, ægre est: dolet, Ph. 162. — nihil apud me tibi defieri patiar, He. 769.

Defraudo; vid. voc. seq.

Defrudo; etiam insuper defrudet? Ad. 247. — suum defrudans genium, Ph. 44.

Defugio; nunquam defugiam auctoritatem, Eu. 390.

Defungor; defunctus jam sum, Eu. 15. — utinam hoc sit modo defunctum! Ad. 510. — cupio misera in hac re jam defungier, Ph. 1020.

Dego; ut cum uno ætatem degeret? Ph. 417. — diem perpetuum in lætitia degere, Ad. 524.

Dehinc; dehinc ut quiescant, porro moneo, A. 22. — Dehinc postulo, sive æquum est, te oro, ut, A. 190. — dehinc, ne frustretur ipse se, Eu. 14. — deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 296. — nunc dehinc spero æternam inter

sine. Si. Age dicat, sino, A. 897. — nihil est quod dicat mihi, Eu. 15. — aut dicat quod volt; aut molesta ne siet, Eu. 529. — Jocon' an serio illæc dicat, nescio, Hea. 541. — bene dicat secum esse actum, Ad. 211. — si est, ut dicat velle se, redde, He. 558. — neque sinam, ut mea pertinacia esse dicat factum, He. 591. — instare, ut dicat, He. 828. — si quis est, qui hoc dicat, Ph. 13. — ut saltem sciam, quid de hac re dicat, Ph. 444. — dicat, nos dare eam Phormioni nuptum, Ph. 719. — adducti, qui illam civem hinc dicant, A. 894. — nunquam destitit instare, ut dicerem, me esse ducturum, patri, A. 663. — ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem, Hea. 9. — ne quid de fratre garrulæ illi dicerem, Ad. 627. — advorsumne illum causam dicerem? Ad. 680. — — qui mihi cognata ea esset, dicerem, Ph. 397. — venio ad hominem, ut dicerem, argento opus esse, Ph. 591. — utinam istuc verbum ex animo, ac vere diceres, Eu. 175. — virgo pulchra! et, quo magis diceres, Ph. 104. — causam ut pro se diceres, Ph. 835. — diceret, quid feci? A. 138. — audisti ex aliquo fortasse, qui vidisse eum diceret exeuntem, He. 550. — quem (Prologum) diceret, nisi haberet cui malediceret? Ph. 16. — qui cognatum me sibi esse diceret, Ph. 381. — numquid est aliud mali damnive, quod non dixeris, reliquum? Eu. 994. — quod quum dixero, si placuerit, facitote, Eu. 1066. — quum venturam dixero et constituero, Hea. 726. — ubi me dixero dare tanti, Ad. 204. — id sumam: uxori, tibi opus esse, dixero, Ph. 680. — cave dixeris, Ad. 459. — si non quæret, nullus dixeris, He. 79. — si tu aliquam partem æqui bonique dixeris, Ph. 636. — næ ista magno conatu magnas nugas dixerit! Hea. 621. — quæ nunc in me iniqua est, æqua de me dixerit, He. 475. — tum uno ore omnes omnia bona dicere, et laudare, A. 97. — id mihi visus est dicere: abi cito, et suspende te, A. 255. — hei mihi! vereor dicere, A. 324. — potin' es mihi verum dicere? A. 438. — nescio quid tibi sum oblitus hodie, ac volui, dicere, A. 843. — nihil equidem, nisi quod illum audivi dicere, A. 860. — si mihi pergit, quæ volt, dicere, A. 922. — causam dicere prius, unde petitur, Eu. 10. — quid? quid aliud volui dicere? Eu. 504. — neque, quum rogitès, quid sit, audet dicere, Eu. 659. — at nesciebam id dicere illam, Eu. 735. — omitte de te dicere, Eu. 988. — nihil esse mihi, religio est dicere, Hea. 228. — videre verum, atque ita uti res est, dicere, Hea. 490. — meministin', mihi te maxumopere dicere? Hea. 626. — certo scio, te inscientem, atque imprudentem dicere, ac facere, Hea. 633. — pudet dicere verbum turpe, Hea. 1044. — nolo in illum gravius dicere, Ad. 141. — jamne me vis dicere id, quod ad te attinet? Ad. 187. — hæc, mi pater, te dicere æquum fuit, Ad. 679. — si te ipsum mihi puduit dicere, Ad. 694. — sæpe, ut possis dicere, hoc licet, Ad. 827. — quid ego possiem blande dicere, Ad. 882. — sese senem esse, dicere, He. 118. — id ego hoc præsente tibi nolebam dicere, He. 712. — absenti contumelias dicere, Ph.

dabit, Hea. 402. — ut sit satius perdere, quam hic manere tam diu, Ad. 236. — satis diu dedisti verba, Ad. 624. — neque enim diu huc commigrarunt, Ad. 653. — ubi te oblectasti tam diu? He. 84. — quæ (ira) tam permansit diu, He. 305. — nosne hoc celatos tam diu? He. 645. — ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui, Ph. 165. — tibine hæc diutius licere speras facere? Hea. 102. — quanto diutius abest, magis cupio tanto, Hea. 424. — nihil est, illic quod moremur diutius, Hea. 834. — quam decrerim me non posse diutius habere, He. 148. — ne orata nostra nequeat diutius celare, He. 575. — non potest celari nostra diutius jam audacia, Ph. 182. — postquam videt me ejus mater esse hic diutius, Ph. 568.

Diutinus, a, um; mansiones diutinæ, Ph. 1011.

Diverse, vel *Divorse;* curæ meum animum divorse trahunt, A. 260.

Diverticulum; ad ipsum veni diverticulum, Eu. 635.

Dives, divitior; qui sæpe propter invidiam adimunt diviti, Ph. 276. — hi qui minus habent, ut semper aliquid addant divitioribus, Ph. 42.

Divido; non sat commode divisa, A. 477.

Dividuus, a, um; dividuum face, Ad. 242.

Divino; plane hic divinat, He. 696.

Divinus, a, um; ait, rem divinam fecisse, Eu. 513. — a matre arcessi ad rem divinam, He. 184.

Divitiæ; parere divitias, A. 799. — amicos, genus, cognatos, divitias, Hea. 194. — quasi is non divitiis abundet, Hea. 527.

Divum; pro Divum fidem! Ad. 750.

Do; nunc id operam do, A. 157. — te isti virum do, A 295. — hanc tibi dono do, Eu. 748. — quum tibi do istam virginem, Eu. 791. — do fidem, futurum, Eu. 1059. — quum (puellam) exponendam do illi, Hea. 650. — huic equidem consilio palmam do, Hea. 709. — at ego illi neque do, neque despondeo, Hea. 779. — facio sedulo: do, prætermitto, Ad. 51. — fidem do: loquere, He. 114. — maxume volo, doque operam, ut, He. 396. — sin fidem do, Ph. 491. — sexcentas scribito jam mihi dicas. Nihil do, Ph. 668. — quando illud, quod tu das, expectat, atque amat, Eu. 447. — si mihi fidem das, te tacituram, dicam, He. 113. — quid das consilii? He. 715. — itane obstinate operam dat, ut? A. 243. — hanc mihi in manum dat, A. 297. — uxorem tibi non dat jam Chremes, A. 353. — huic prorsus illam non dat. DA. Quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ducere, A. 372, 373. — si id succenseat nunc, quia non dat tibi uxorem Chremes, A. 377. — num solus ille dona dat? Eu. 163. — dat mihi, ut auferam, Eu. 627. — habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1077. — ille operam amico dat suo? CH. Immo quod amicæ. ME. Si dat, Hea. 911, 912. — is si dat, sat est, Ph. 603. — prius quam hæc dat veniam, Ph. 1035. — facile omnes, quum valemus, recta consilia ægrotis damus, A. 310. — quantum tibi opis Di dant, Hea. 692. — ut res dant sese, He. 380. — si illam dant, hanc ut mittam, Ph. 674. — dium

He. 127. — age, age; jam ducat: dabo, Ph. 661. — fac ut illam ducat, nos quam volumus, Ph. 670. — illis repudium renuntiet. hanc ducat, Ph. 677. — modo ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat, Ph. 772. — exorassem, ut eam ducerem, Ad. 633. — nec te quivit hodie cogere, illam ut duceres, A. 656. — egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres, He. 686. — tun' hanc duceres, si tibi data esset? Ph. 931. — seque ante, quam eam uxorem duxisset domum, sperasse, He. 146. — emoriar, si non hanc uxorem duxero, Eu. 887. — ut te arbitretur sibi paratum mœchum, si illam duxerit, A. 317. — si propter amorem uxorem nolit ducere, A. 155. — quasi necesse sit, si huic non dat, te illam uxorem ducere, A. 373. — sed si tu negaris ducere, ibi culpam in te transferet, A. 380. — si te dices ducere, A. 412. — negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. 615. — etiam nunc me ducere istis dictis postulas? A. 646. — vis me uxorem ducere? hanc vis amittere? A. 900. — dixit velle uxorem ducere, Ad. 152. — ut liceret sibi hanc uxorem ducere, Ad. 335. — hanc te æquum est ducere. Mi. Me ducere autem! Ad. 937, 738. — nam vestrarum nulla est, quin gnatum velit ducere uxorem, He. 241. — in ludum ducere, et reducere, Ph. 86. — eam ducere cupiebat, Ph. 117. — illos ducere eadem hæc lex jubet, Ph. 126. — volui uxorem ducere, Ph. 650. — quia ne alteram quidem illam potero ducere, Ph. 915. — herilem filium ejus duxisse audio uxorem, Ph. 39. — tua præteriit jam ad ducendum ætas, Ph. 423. — dic te ducturum, A. 384. — hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges, A. 406. — scio equidem illam ducturum esse te, A. 661. — nunquam destitit instare, ut dicerem, me esse ducturum patri, A. 663. — jurans se illam ducturum domum, Ad. 474. — me tum uxorem credidisti, scilicet, ducturum, Ad. 816. — nunquam illa viva ducturum uxorem domum, He. 62. — nec opinantes duci falso gaudio, A. 180. — multo rectius est, quam illam puerperam nunc duci hoc per viam ægrotam, Ad. 925. — uxor tibi ducenda est, Pamphile, hodie, A. 254. — quandoquidem ducenda est, egomet habeo propemodum, quam volo, Hea. 1066. — ducenda indotata est? Ad. 733. — uxor ducenda est domum, Ph. 692. — si argentum acceperit, ducenda est uxor, Ph. 699.

Ducto; ut meam ductes gratiis? Ph. 499. — tu inter eas restim ductans saltabis, Ad. 756.

Dudum; dudum nonnihil veritus sum, Dave, abs te, A. 584. — quæ tu dudum narrasti mihi, A. 593. — cum patre altercasti dudum, A. 655. — beneficium verbis initum dudum, A. 826. — Davus dudum prædixit mihi, A. 842. — quas lego, quam dudum, rogem, A. 852. — ita visus est dudum, Eu. 683. — quam dudum? Do. Modo, Eu. 697. — formosior videre mihi, quam dudum! Eu. 730. — quod dudum tecum egi, Hea. 595. — de illo quod dudum? Hea. 760. — quia dudum tu tantopere jusseras, Hea. 786. — usque id egi dudum, dum loquitur pater, Hea. 985. — bene et sapienter dixti dudum, Ad. 957. — dixtin'

dudum, illam dixisse, He. 451. — etiamsi dudum fuerat ambiguum hoc mihi, He. 648. — an, quia non tute ipse dudum audisti? He. 785. — incertior sum multo, quam dudum, Ph. 459. — qui me dudum adjuverit comiter? Ph. 536. — nunc opera me adjuves, ac re dudum opitulata es, Ph. 785. — ancillulam emtum, quam dudum dixit Geta, Ph. 837. — quæ tute dudum coram me incusaveras, Ph. 913.

Duim, *duint*: vide, *Do.*

Dulcis, *e*; cui nihil jam præter pretium dulce est, Hea. 234.

Dum; profer, dum proficiscor aliquo, A. 330. — dum tempus datur, A. 557, 558. — dum prosim tibi, A. 679. — expectabo, dum venit, Eu. 206. — neque is deductus etiam dum ad eam, Eu. 570. — dum hæc mecum reputo, arcessitur lavatum interea virgo, Eu. 592. — dic dum hoc rursum, Eu. 706. — verba dum sint, Eu. 741. — usque dum ille vitam illam colet, Hea. 136. — decrevi tantisper, dum fiam miser, Hea. 148. — neque etiam dum scit pater, Hea. 229. — dum moliuntur, dum comuntur, annus est, Hea. 240. — abi dum tu, Dromo, illis obviam, Hea. 249. — alteræ dum narrat, forte audivi, Hea. 272. — datur: fruare dum licet, Hea. 345. — dum illum modo habeam mecum, Hea. 466. — quid expectat, Syre? an dum hinc denuo abeat, Hea. 543. — facito dum eadem hæc memineris, Hea. 550. — unus est dies, dum argentum eripio, Hea. 717. — usque id egi dudum, dum loquitur pater, Hea. 985. — hæc, dum incipias, gravia sunt; dumque ignores, Hea. 1060, 1061. — delibera hoc, dum ego redeo, leno, Ad. 197. — dum hæ silescunt turbæ, Ad. 789. — nullus sum. Par. Qui dum? He. 319. — dum ne reducam, turbent porro, quam velint, He. 634. — visne adesse me una, dum istam convenis? He. 725. — dic dum, quæso, es tu Myconius? He. 804. — mane dum, sodes, He. 845. — interea dum sedemus illic, Ph. 90, 91. — cedo dum, en unquam audisti? Ph. 329. — non pudet vanitatis? Do. Minime, dum ob rem, Ph. 525. — tum igitur dum licet, dumque adsum, loquimini, Ph. 548. — vix dum dimidium dixeram, intellexerat, Ph. 593. — assequere, ac retine, dum huc servos evoco, Ph. 981. — inde filiam suscepit jam unam, dum tu dormis, Ph. 1006. — habet hæc, ei quod, dum vivat, usque ad aurem obganniat, Ph. 1029; et passim alibi.

Duo, *æ*, *o*; uxorem duxit: nati filii duo, Ad. 47. — duo quum idem faciant, Ad. 827. — pro uno duo sunt mihi dati, Ph. 601. — tu illos duos olim pro re tollebas tua, Ad. 813. — nam aiunt tecum post duobus concubuisse eam mensibus, He. 393. — harum duarum conditionum nunc utram malis, vide, Hea. 326. — quid! duasne is uxores habet? Ph. 753. — si habet unam amicam, tu uxores duas? Ph. 1040. — porro hæc talenta dotis apposcunt duo, Hea. 838. — duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis, Hea. 941.

Duplex; duplex quæ ex argumento facta est simplici, Hea. 6. — commodius esse opinor duplici spe utier, Ph. 602.

Duriter; vitam duriter agebat, A. 74. — duriter se habere, Ad.

A. 335. — dum efficias id, quod cupis, A. 827. — quod ut efficerem, orando surdas aures reddideras mihi, Hea. 330. — argentum effecero, Hea. 584. — donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero, Ph. 589. — hoc si effeceris, Eu. 1055. — quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? A. 31. — vis, quod des illi, effici, Hea. 322. — hoc ego tibi profecto effectum reddam, A. 705. — quin effectum dabo, Eu. 212. — aliquo pacto efficiundum tibi, A. 886.

Effluo; utrumque hoc falsum est: effluet, Eu. 121.

Effodio; oculi illico effodientur, Eu. 739.

Effringo; fores effregit, atque in ædes irruit alienas, Ad. 89. — fores effregit? restituentur, Ad. 121. — non est flagitium, adolescentulum fores effringere, Ad. 104.

Effugio; misera huc effugi foras, Eu. 944. — affinitatem effugere, A. 247. — nuptias effugere, A. 333. — maculam effugere, Ad. 959. — sine me, obsecro, hoc effugere, He. 600.

Effundo; effundite, emite, facite, quod vobis lubet, Ad. 996.

Effutio; ne vos forte imprudentes foris effutiretis, Ph. 745.

Egeo; cepi rationem, ut neque egeres, neque, Hea. 966. — tum ille egens, forte applicat primum ad Chrysidis patrem se, A. 926. — quum hinc egens profugiet aliquo militatum, Ad. 385. — egens relicta est misera, Ph. 357. — — anus deserta, egens, ignota, Ph. 750.

Egestas; hæc non sivit egestas facere nos, Ad. 105. — vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia, Ad. 304. — quod ut facerem, egestas me impulit, Ph. 732. — propter egestatem, proximo jussa est dari, Ph. 416. — coactum egestate ingenium? A. 275.

Ego; hoccine agis, an non? DA. Ego vero istuc, A. 186. — nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipiscier, A. 333. — quis homo est? PA. Ego sum, A. 967. — neque virgo est usquam: neque ego, qui, Eu. 293. — dum ego propter te errans patria careo demens, tu interea, Hea. 257. — ego ille agrestis, sævus, tristis, Ad. 870. — vir ego tuus sum? He. 524. — ita prorsum oblitus sum mei, Eu. 306. — mei semper memineris, Eu. 800. — merito ut caperet odium illa mei, He. 580. — væ misero mihi! A. 303. — concurrunt læti mi obviam cupedinarii omnes, Eu. 256. — qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus, Eu. 284. — mihi illam laudas? Eu. 1052. — mihi sic est usus, Hea. 80. — hæc res neutiquam neglectui est mihi, Hea. 357. — hic mihi quanto nunc plus sapit, quam egomet mihi! Hea. 507. — egone illam? quæ illum? quæ me? quæ non? sine modo, Eu. 65. — nimis me indulgeo, Eu. 222. — scin' me in quibus sim gaudiis? Eu. 1034. — fac me ut sciam, Hea. 84. — me ignoras, Clinia, Hea. 105. — præ iracundia, Menedeme, non sum apud me, Hea. 922. — ego hunc adibo, si quid me velit, He. 429. — numquid, Geta, aliud me vis? Ph. 151. — nec quid me nunc faciam, scio. DA. Nec quid de me, A. 616. — quid me fiet? A. 711. — a me nescio quis exit, Hea. 510. —

Hea. 83. — eheu, quam ego nunc totus displiceo mihi! Hea. 1045. — eheu me miseram! He. 74. — eheu me miserum! Ph. 188.

Eho; eho, quid Pamphilus? A. 88. — eho! numnam hic relictus custos? Eu. 286. — si non tangendi copia est, eho! ne videndi quidem erit? Eu. 639. — eho! sceleste, quo illam ducis? Hea. 312. — eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. 664. — eho tu! an non habet? He. 100. — eho! an id succenses nunc illi? Ph. 259; et alibi passim.

Ehodum; hem, quid est? Si. Ehodum ad me, A. 184. — ehodum, dic mihi, A. 325; Eu. 360. — ehodum, bone vir, quid ais? A. 618.

Eia; eia, haud sic decet, Eu. 1064. — visa vero est aquilæ senectus. Ch. Eia! Hea. 521. — eia! ne parum leno sies, Ph. 507.

Ejicio; eum ego hinc ejeci miserum, Hea. 134. — nisi tu properas mulierem abducere, ego illam ejiciam, Ph. 437. — dictum ac factum invenerit causam, quamobrem ejiciat oppido. Pa. Ejiciat? A. 383. — ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. 957. — an legibus daturum pœnas dices, si illam ejecerit? Ph. 626. — ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — mea causa ejicitur, Ph. 672. — Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum ejectus est, A. 925. — hoc nunc dicis, ejectos hinc nos, Eu. 276. — ibi tum hanc ejectam Chrysidis patrem recepisse, A. 223. — ne se ejectam prædicet, Ph. 724. — ejiciunda hercle hæc est mollities animi, Eu. 222.

Ejusmodi; nam qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi, A. 93. — quam scitum est, ejusmodi parare in animo cupiditates! Ph. 820.

Elabor; animus victus hujus injuriis, paulatim elapsus est Bacchidi, He. 169.

Elegans; elegans formarum spectator? Eu. 566. — heia, ut elegans est! Hea. 1065. — hui! regem elegantem narras, Eu. 408. — nihil videtur magis elegans, Eu. 934.

Elegantia; dixin' ego, in hoc inesse vobis Atticam elegantiam? Eu. 1092.

Elephas, vel *Elephantus;* elephantis quem Indicis præfeceras, Eu. 413.

Ellum, ellam; nescio qui senex modo venit, ellum, confidens, catus, A. 857. — Æschinus ubi est? Sy. Ellum! te expectat domi, Ad. 261. — quid? istæc jam penes vos Psaltria est? Sy. Ellam intus, Ad. 390.

Eloquentia; ea eloquentia est, Ph. 628.

Eloquor; vix elocuta est hoc, Eu. 599. — id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar, Hea. 3. — eloquere ergo, obsecro te, quid sit, Ad. 326. — eloquere, Ph. 198. — perge eloqui, Ph. 640.

Eludo; peristi! eludet, ubi te victum senserit, Eu. 555. — summa eludendi occasio, Ph. 884.

Emergo; quo pergam, unde emergam, Eu. 555. — spero, dein facile ex illis sese emersurum malis, A. 563. — tot res repente circumvallant, unde emergi non potest, Ad. 303.

Emitto; curavi, propria ea Phædria ut potiretur: nam emissa est manu, Ph. 829. — haud dubium, quin emitti æquum siet, Ad. 981.

— quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo, Eu. 406. — cœpi aliam rem ex alia cogitare, Eu. 631. — possumne ego hodie ex te exculpere verum? Eu. 711. — ego scibo ex hoc quid siet, Eu. 725. — ut tu illos procul hinc ex occulto cæderes, Eu. 786. — quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent, Eu. 938. — ex meo propinquo rure hoc capio commodi, Eu. 970. — aliud ex alio malum, Eu. 986. — nec magis ex usu tuo nemo est, Eu. 1076. — nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio, Hea. 109. — hunccine erat æquum ex illius more, an illum ex hujus vivere? Hea. 203. — periculum ex aliis facere, Hea. 210, 221. — ex sua libidine moderantur, Hea. 216. — quantum ex ipsa re conjecturam cepimus, Hea. 266. — ut ex illius commodo meum compararem commodum, Hea. 397. — quum illi pericli nihil ex indicio siet? Hea. 415. — in eamdem fraudem, ex hac re, atque ex illa, incides, Hea. 442. — ut aliud ex alio incidit, Hea. 598. — istuc tibi ex sententia tua obtigisse lætor, Hea. 683. — vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. 765. — non vides, quantum mali ex ea re excites? Hea. 1015. — atqui ex me hic non natus est, sed ex fratre, Ad. 40. — si possiderem, ornatus esses ex tuis virtutibus, Ad. 177. — minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 198. — tam ob parvulam rem pæne ex patria? Ad. 276. — ex aliis sumere exemplum sibi, Ad. 417. — pisces ex sententia nactus sum, Ad. 421. — virgo ex eo compressu gravida facta est, Ad. 475. — vah! quomodo me ex hac expediam turba? Ad. 617. — commenta mater est, esse ex alio viro, Ad. 661. — ut ostenderem, id non fieri ex vera vita, neque adeo ex æquo et bono: sed ex assentando, Ad. 992, 993. — ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis, He. 211. — nemini plura acerba esse credo ex amore oblata, quam mihi, He. 281. — tum matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum abitror, He. 299. — cura ex corde excessit, He. 347. — ni te ex ipsa hæc magis velim resciscere, He. 473. — peperit filia. Hem! taces? ex quo? My. Perii! ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum? He. 527, 528. — ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires, He. 533. — sed nunc mihi in mentem venit, ex hac re, quod, He. 537. — si ex usu esset nostro hoc matrimonium? He. 548. — itaque obtingant ex te, quæ exopto mihi, He. 579. — ex urbe tu rus habitatum migres? He. 589. — videre optabamus diem, quum ex te esset aliquis, qui, He. 652. — si ex me illa liberos vellet sibi, He. 655. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679. — quod pol, si esset alia ex hoc quæstu, haud faceret, scio, He. 756. — scit sibi nobilitatem ex eo, et rem natam, He. 798. — multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — nescis, ex quanta ærumna extraxeris, He. 877. — quid ego ex hac inopia nunc capiam; et quid tu ex hac copia, Ph. 167. — ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans, Ph. 271. — ex crimine hoc Antiphonem eripiam, Ph. 322. — ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali, Ph. 542. — matrem ipsam ex ægritudine miseram mors consecuta est,

pli satis sum? Hea. 921. — magnum exemplum continentiæ, A. 92. — de te si exemplum capit? A. 653. — habet bonorum exemplum, Hea. 20. — exemplum statuite in me, Hea. 51. — ex aliis sumere exemplum sibi, Ad. 417. — illud sis vide exemplum disciplinæ! Ad. 771. — ad exemplum ambarum mores earum existimans, He. 163. — quo exemplo sibi licere id facere putat, Hea. 20. — aliorum exempla commonent, A. 814. — quid ais? in quem exempla fient? Eu. 947. — quæ futura exempla dicunt in eum indigna? Eu. 945. — uterque in te exempla edent, Eu. 1021. — ut te Di, Deæque, malis exemplis perdant! Ph. 687.

Exeo; tu Mysis, dum exeo, parumper opperire me hic, A. 716. — post continuo exeo, Eu. 493. — exeo ergo, ut pacem conciliem, Hea. 1048. — quid rei tibi est cum familia hac, unde exis? Ph. 747. — sed ipse exit foras, A. 174. — sed Davus exit, A. 723. — sed Thais exit, Eu. 499. — quisnam hic a Thaide exit? Eu. 545. — a me nescio quis exit, Hea. 510. — optume: ipsa exit foras, Hea. 722. — senex exit foras: ego fugio, Hea. 1002. — mane, mane! ipse exit foras, Ad. 265. — ab sua palæstra exit foras, Ph. 484. — pater exit. Abi, dic, Ph. 711. — tu hic nos, dum eximus, interea opperibere, Hea. 833. — ibo intro: post exibo, Eu. 921. — age, Pamphile, exi, Pamphile, A. 873. — exi foras, sceleste! Eu. 688. — Nausistrata! exi, Ph. 985. — adibo, atque assimulabo, quasi nunc exeam, Eu. 461. — adeo longum est nos illum expectare, dum exeat, A. 979. — fieri potis est, ut ne qua exeat, Ad. 629. — ne expectetis, dum exeant huc, A. 982. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem foras, He. 35. — jam, ut limen exirem, ad genua accidit, lacrymans misera, He. 378. — introire neminem video, exire neminem, A. 365. — video ipsum foras exire, A. 581. — heus! jubete istos foras exire, quos jussi ocius, Eu. 470. — credo, ipsum ad me exire, He. 521. — sed meum virum abs te exire video, Ph. 794. — etiam caves? ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens, Hea. 235. — qui vidisse eum diceret exeuntem, He. 551. — sed, quid Bacchidem ab nostro affine exeuntem video? He. 776. — sane nollem huc excitum, Ad. 779.

Exequiæ; exequias Chremeti, quibus est commodum, ire, hem! tempus est, Ph. 1025.

Exequor; sed nunc quid primum exequar? A. 259. — si meum imperium exequi voluisses, Hea. 635. — veram rationem exequi, Hea. 435.

Exerceo; agrum hunc mercatus sum: hic me exerceo, Hea. 146. — ego te exercebo hodie, ut dignus es, silicernium, Ad. 589. — qui opere rustico faciundo facile sumtum exercerent suum, Hea. 143. — si sumas in illis exercendis, plus agas, Hea. 74.

Exercitatus, a, um; sed jam prior amor me ad hanc rem exercitatum reddidit, He. 407.

Exercitus; credere omnem exercitum, consilia, Eu. 402. — jam dimitto exercitum? Eu. 813.

Exigo; ubi duxere impulsu vostro, vostro impulsu easdem exigunt, He. 242. — nescire arbitramini, quo quisque pacto hic vitam

F.

tam facillime patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 1000. — quum animo cogites, quam vos facillime agitis, Ad. 503.

Facilis, e; nulla est tam facilis res, quin, Hea. 805. — rem imperas factu facilem, Hea. 704. — te isti facilem putant, Ad. 995. — facilem lingua tua tibi me reddidit, He. 761. — justam illam causam, facilem, optimam? Ph. 226. — facili me utetur patre, Hea. 217. — nunc me hospitem lites sequi, quam hic mihi sit facile atque utile, A. 813. — id esse verum, cuivis facile est noscere, Ad. 866. — non facile est expurgatu, He. 277. — cuivis facile scitu est, quam fuerim miser, He. 295. — hæc, ubi cognoris, facilia, Hea. 1061. — nihil est dictu facilius, Ph. 300.

Facilitas; mea facilitas multa, Hea. 648. — patris facilitas prava, Ad. 392. — mea facilitas corrumpat illorum animos, He. 248. — an mei patris facilitatem? Eu. 1047. — facilitate nihil esse homini melius, Ad. 865.

Facinus; facinus magnum et memorabile, Hea. 314. — facinus indignum! Ad. 673. — quam indignum facinus! Ph. 510. — facinus indignum, sic circumiri! Ph. 612. — qui tam audacis facinoris mihi conscius sis? Ph. 156. — venit, clamitans, indignum facinus! A. 145. — o facinus audax! A. 402; Ph. 233. — o facinus animadvertendum! A. 769. — indignum jam facinus faxo ex me audias, A. 856. — o indignum facinus! Eu. 70. — hoccine tam audax facinus facere esse ausum? Eu. 644. — tam infandum facinus, ne audivi quidem, Eu. 664. — proh fidem Deum! facinus fœdum! Eu. 942. — qua audacia tantum facinus audet? Eu. 958. — vah! vide, quod inceptet facinus, Hea. 600. — quodnam ob facinus? Hea. 958. — facinus indignum? Ad. 174; He. 376; Ad. 448. — ex illan' familia tam illiberale facinus esse ortum? Ad. 450. — hic pulcherrimum facinus audivi. Atqui mirificissimum, Ph. 869. — facinus indignum et malum! Ph. 1007. — sua quæ narrat facinora! Hea. 220.

Facio, fio; si tibi quid feci, aut facio, quod, A. 41. — qui conjecturam hanc nunc facio, A. 513. — facio sedulo, A. 681; Ad. 50. — ut grata mihi sint, quæ facio, omnia, Eu. 406. — quidquid facio, id facere causa mea, Eu. 1069. — ita facio, prorsus, Hea. 140. — ego de me facio conjecturam, Hea. 574. — istuc, Chreme, æqui bonique facio, Hea. 788. — nec vos est æquum, quod facio (succensere), mihi, Hea. 979. — facio te apud illum Deum, Ad. 537. — meum officium facio, Ad. 595. — paulatim plebem primulum facio meam, Ad. 902. — postremo non meum illud verbum facio, Ad. 956. — missa facio, Ad. 996. — si id facis, hodie postremum me vides, A. 323. — nec tu ea causa minueris hæc, quæ facis, A. 394. — facis, ut te decet, A. 422; Hea. 1056. — perge facere ita, ut facis, A. 523. — quamobrem id tute non facis? A. 729. — bene facis, Eu. 186; Ad. 603, 606, 949, 975. — ah! non æquum facis, Hea. 91. — si id non facis, ego, Hea. 107. — tu nunc sola reducem me in patriam facis, Hea. 398. — facis adeo indigne injuriam illi, Hea. 565. — hoc nihil facis, Ad. 168. — ex amicis inimici ut sint nobis affines, facis, He. 211.

mortuum me reducem in lucem feceris, He. 853. — ubi peregre, tibi quod libitum fuit, feceris, Ph. 969. — quid ille fecerit! quem neque pudet quidquam, Ad. 85. — populo ut placerent, quas fecisset fabulas, A. 3. — an pœnitebat flagitii, te auctore quod fecisset adolescens? Eu. 1012. — ni id fecisset, magis mirum foret, He. 220. — magis placerent, quas fecisset fabulas, Ph. 12. — quin ergo rape me. Quid cessas? Ge. Fecero, Ph. 881. — sed si te æquo animo ferre accipiet, negligentem feceris, A. 398. — qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? A. 566. — illi gratum feceris, Eu. 722. — tute idem melius feceris, Ph. 426. — tuis dignum factis feceris, Ph. 430. — qui erit rumor populi, inquit, si id feceris? Ph. 910. — id tua refert nihil, utrum illæ fecerint, He. 618. — indignum jam facinus faxo ex me audias, A. 856. — næ tu istas, faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285. — jam faxo scies, Eu. 663. — ademtum tibi jam faxo omnem metum, Hea. 341. — cupide accipiat, faxo, Ad. 210. — favillæ plena, fumi, ac pollinis, coquendo sit faxo, et molendo, Ad. 851. — jam faxo hic aderit, Ph. 308, 1054. — faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio, Ph. 1027. — verbum si mihi unum faxis, cave, A. 755. — cave, faxis; non opus est, pater, Hea. 187. — vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit, pater, Hea. 198. — ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat, Ph. 553. — utinam ita Di faxint! Hea. 161; He. 354. — ita Di Deæque faxint, si in rem est Bacchidis, He. 102. — quid facere in hac re te velim, A. 50. — quæ meo cumque animo lubitum est, facere, A. 263. — ait, nimium parce facere sumtum, A. 451. — est optimæ adolescenti facere injuriam, A. 489. — tu has nuptias perge facere ita, ut facis, A. 523. — qua fiducia id facere audeam? A. 615. — si perget lædere ita, ut facere instituit, Eu. 19. — non qui furtum facere studuerit, Eu. 28. — bonas matronas facere, meretrices malas? Eu. 37. — incerta ratione certa facere, Eu. 62. — ita facere certum est, Eu. 188. — quid istuc? si certum est facere, facias, Eu. 388. — voluit facere contra huic ægre, Eu. 624. — audax facinus facere, Eu. 644. — qui istuc facere Eunuchus potuit? Eu. 657. — necesse fuit hoc facere, Eu. 997. — me hujus quidquid facio, id facere maxume causa mea: verum idem si vobis prodest, vos non facere, inscitia est, Eu. 1069, 1070. — quo exemplo sibi licere id facere, quod illi fecerunt, putat, Hea. 21. — præter ætatem facere, Hea. 60. — tibine hæc diutius licere speras facere, me vivo patre? Hea. 103. — ego, quod me in te sit facere dignum, invenero, Hea. 108. — decrevi tantisper me minus injuriæ, Chreme, meo gnato facere, Hea. 148. — idem absens facere te hoc vult filius, Hea. 164. — periculum ex aliis facere, Hea. 210. — si certum est tibi sic facere, Hea. 467. — scin', quid nunc facere te volo? Id ut maturent facere, Hea. 494, 496. — facile equidem facere possum, si jubes, Hea. 547. — ea prohibet facere tua præsentia. Quod illum facere credito, Hea. 573, 577. — quid nunc facere cogitas? Hea. 607. — ne quid credas me advorsum edictum tuum facere

19. — scilicet facturum me esse, ut sit necesse, Hea. 359. — at mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum, pater, Hea. 571. — quid illum porro credis facturum, Chreme? Hea. 591. — dicam. Quid deinde? Ch. Me facturum esse omnia, Hea. 865. — facturum credo, ut habeas quicum cantites, Ad. 754. — si id facis, facturave es, He. 739. — id facturas, Davus dudum prædixit mihi, A. 842.

Fio, factus sum; forte, ita ut fit, A. 80. — mihi non fit verisimile, A. 225. — quod si fit, pereo funditus, A. 244. — nunc hujus periculo fit, A. 481. — hoc nisi fit, nihil moventur nuptiæ, A. 517. — opportune hic fit mihi obviam, A. 592. — credo, ut fit, misera præ amore exclusti hunc foras, Eu. 98. — is fit mihi obviam, Eu. 328. — jam dudum illi facile fit, quod doleat, Eu. 448. — perstrepunt, ita ut fit, domini ubi absunt, Eu. 600. — ita ut fit, ubi quid in animo est molestiæ, Eu. 630. — nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio, Hea. 109. — hocque fit, ubi non vere vivitur, Hea. 154. — non fit sine periculo facinus magnum et memorabile, Hea. 314. — siquidem hoc fit, Hea. 331. — scio, tibi esse hoc gravius multo, ac durius, cui fit, Hea. 960. — id non fit, Hea. 995. — qui imperium credat gravius esse, vi quod fit, quam, Ad. 67. — quid fit, Ctesipho? Ad. 267. — fit sedulo, nihil prætermitto, Ad. 414. — ægre solus, si quid fit, fero, Ad. 549. — non, hercle hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest, Ad. 556. — quid fit? quid tu es tristis? Ad. 772. — ex quibus conjectura facile fit, Ad. 826. — si id fit dando, atque obsequendo, Ad. 884. — quid fit? quid agitur? Ad. 887, 889. — quid deinde fit? He. 143. — sed, ut fit, postquam, He. 158. — mutatio fit, ea nos perturbat, He. 633. — quid fit denique? Ph. 121. — quod si fit, ut me excutiam, id restat, Ph. 585. — multa advenienti, ut fit, nova hic, compluria, Ph. 610. — fit forte obviam mihi Phormio, Ph. 616. — quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. 839. — non me indicente hæc fiunt, Ad. 509. — res composita est: fiunt nuptiæ, Ad. 739. — multo melius hic quæ fiunt, scio, He. 217. — cujus hæc fiunt consilio omnia, He. 514. — qui mihi, ubi ad uxores ventum est, tum fiunt senes, Ph. 1009. — verba fiunt mortuo, Ph. 1014. — is meus est factus, Ad. 116. — de eadem causa est iracundus factus inimicissimus, He. 309. — duplex quæ ex argumento facta est simplici, Hea. 6. — virgo ex eo compressu gravida facta est, Ad. 476. — maligna multo, et magis procax facta illico est, He. 159. — inde est cognitio facta, He. 832. — etsi mihi facta injuria est, Ph. 407. — dissimili oratione sunt factæ, ac stilo, A. 12. — lites sunt inter eos factæ maxumæ, Eu. 733. — o factum bene! A. 105, 971; Eu. 674. — optime, inquam, factum! A. 595. — factum hoc est, Dave? Da. Factum, A. 667. — bene factum, A. 977. — hoc hercle factum est, Eu. 311. — perii! Pa. Quid factum est? Eu. 326. — factum. Ph. Et ea est indutus? Do. Factum, Eu. 707. — quid factum est? taces? Eu. 820. — aufugistin'? Ch. Hera, factum, Eu. 850. — quid ita? aut quid factum est? cedo, Eu. 949. — hoc

— dictum ac factum reddidi, Hea. 760. — istunc liberum? quodnam ob factum? Ad. 966. — non imperabat coram, quid opus facto esset, puerperæ, A. 491. — ita facto est opus, A. 717; Ph. 715. — tibi ut opus facto est, face, Hea. 80. — moneo, quid facto usus siet, Ad. 430. — si ita opus est facto, eamus, Ad. 603. — plus scis, quid facto opus est, Ad. 1001. — non usus facto est mihi hunc intro sequi, He. 327. — quod facto usus sit? He. 879. — crede mihi, gaudebis facto, Ph. 493. — nunc quid opus facto sit, vide, Ph. 761. — ut alia tua facta sunt, Ph. 1019. — ob hæc facta spernor, Eu. 171. — collaudavi secundum facta et virtutes tuas, Eu. 1089. — probe horum facta imprudens depinxit senex, Ph. 268. — adolescentis facta tolerare, Ph. 730. — credis, te ignorarier, aut tua facta adeo? Ph. 931. — at tibi Di dignum factis exitium duint! A. 668. — egon' quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. 153. — pol te pro istis dictis et factis, scelus, ulciscar, Eu. 940. — an quidquam pro istis factis dignum te dici potest? He. 209. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem, He. 526. — factis, ut credam, facis, He. 858. — tuis dignum factis feceris, Ph. 430.

Facultas; Di, date facultatem huic pariundi, A. 232.

Facundia; actor poterit a facundia, Hea. 13.

Fallacia; hæc primum affertur jam mihi ab hoc fallacia, A. 472. — fallacia alia aliam trudit, A. 780. — intendenda in senem fallacia, Hea. 513. — si sensero hodie quidquam te fallaciæ conari, A. 197. — ausculta, quod superest fallaciæ, Hea. 771. — ne quam faciam in nuptiis fallaciam, A. 212. — fingunt quamdam fallaciam, A. 220. — aliquam fallaciam portare, A. 433. — minas triginta per fallaciam abstuli, Ph. 1037. — de fallacia dicis? st! inveni nuper quamdam, Hea. 596. — jamne oblitus es, inter nos quid sit dictum de fallacia? Hea. 849. — fingeret fallacias, Hea. 533. — per fallacias adducere ante oculos? Hea. 1043. — occidisti me tuis fallaciis, Ph. 671.

Fallo; irrides? nihil me fallis, A. 204. — certe hercle nunc hic se ipsus fallit, haud ego, A. 496. — nisi me animus fallit, Hea. 614, 668; Ph. 734. — nec pol me multum fallit: quin, He. 728. — heros qui fallunt, Hea. 537. — herum fefelli, A. 604. — num me fefellit? Hea. 514. — nihil me fefellit, Hea. 682. — iste me fefellit, Ph. 529. — atque eas itidem fallam, ut? Eu. 385. — vera dicendo, ut eos ambos fallam, Hea. 711. — an quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati? Ph. 601. — nisi quid me fefellerit, Ph. 220. — aperte fallere dolis? A. 494. — ostendam, herum quid sit pericli fallere, A. 869. — quod sensisti illos me incipere fallere, Hea. 495. — nam quod de argento postulem me fallere, Hea. 671. — qui fallere insuerit patrem, Ad. 55. — ubi quid mihi lucri est, te fallere? Ph. 62. — eas itidem fallam, ut ab illis fallimur? Eu. 385. — dum ne ab hoc me falli comperiar, A. 904. — quî magis licet, falli per servum senem? Eu. 39. — falli te sinas, Hea. 470.

Falso; continuo dari tibi verba censes. Si. Falso, A. 506. — falso

rundum aliquo modo est, Ad. 470. — quin, quod est ferendum, feras, Ph. 430. — me credo esse natum ferundis miseriis, Ad. 547.

Ferox; eone es ferox, quia habes imperium in belluas? Eu. 415.

Ferus, a, um; adeon' me putas ferum, ut? A. 278.

Fervo; quum fervit maxume, Ad. 536.

Festino; quid festinas? aut quem quæris? Eu. 650. — quid festinas, mi Geta? animam recipe, Ad. 324. — video alios festinare, Hea. 125.

Festivitas; an (collaudem) mei patris festivitatem, Eu. 1047.

Festivus, a, um; te isti festivum putant, Ad. 991. — festivum caput! Ad. 262. — o mi pater festivissime! Ad. 988.

Festus, a, um; o festus! Eu. 560. — deserere festos dies, He. 592.

Fidelis; seni fidelis dum sum, Ph. 76. — fidelem haud ferme mulieri invenias virum, A. 461. — te mihi fidelem esse scibam, Ph. 580. — quam fideli animo in illam fui! He. 472. — meretricibus fideles amatores! He. 59.

Fides; attamen ubi fides? si roges, nihil pudet, A. 638. — in verbis fides, A. 859. — o Jupiter! ubinam est fides? Hea. 256. — at mihi fides apud hunc est, Hea. 571. — quem neque fides, neque jusjurandum repressit, Ad. 307. — sat adhuc tua nos frustrata est fides, Ad. 624. — eo pacto apud te meo erit ingenio fides, He. 474. — adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi esset fides, Ph. 903. — seni nostro fidei nihil habeo, Hea. 1004. — bona nostra tuæ mando fidei, A. 296. — ego me tuæ commendo et committo fidei, Eu. 885. — crede hoc meæ fidei, Eu. 897. — proh Deum, atque hominum fidem! A. 237, 246; Hea. 61; He. 208. — commoneat, ut servem fidem? A. 280. — te oro, per tuam fidem, A. 290 — hanc fidem sibi, me obsecravit, ut darem, A. 402. — nullane in re esse homini cuiquam fidem! A 426. — firmavit fidem, A. 463. — propemodum habeo tibi jam fidem, A. 588. — solvisti fidem, A. 645. — Di vostram fidem! A. 718, 746; Eu. 418, 789, 923, 1048; Hea. 502; Ad. 382; Ph. 756, 807. — hac lege tibi meam astringo fidem, Eu. 102. — si fidem habeat, Eu. 139. — forsitan hic mihi parvam habeat fidem, Eu. 197. — proh fidem Deum! Eu. 942. —Thais patri se commendavit in fidem, Eu. 1038. — do fidem, futurum, Eu. 1059. — venit ipsus ultro, fidem dans, Ad. 474. — illæc fidem nunc vostram implorat, Ad. 490. — pro Divum fidem! Ad. 750. — qui se in vostram commisit fidem, He. 53. — ut tergum meum tuam in fidem committam, He. 109. — si mihi fidem das, te tacituram, dicam. Ph. Fidem do: loquere, He. 112, 114. — servare in eo certum est, quod dixi, fidem, He. 402. — ei rei firmasti fidem, He. 581. — quî firmare meam apud vos possem fidem, He. 750. — dixit, jurijurando meo se fidem habuisse, He. 672. — cujus tu fidem in pecunia perspexeris, Ph. 60. — propter fidem decepta, Ph. 469. — sin fidem do. Do. Fabulæ! Ph. 491. — nequeo exorare, cum illo ut mutet fidem, Ph. 511. — itan' parvam mihi fidem esse apud te? Ph. 809. — opus est fide, A. 34. — dictum ac factum reddidi. Ch. Bonan' fide?

69. — noli fodere. Jussi. Lach. Sed eam jam remittet, He. 467.

Fœdus, a; nunc eo tibi videtur fœdus, quia, Eu. 684. — proh fidem Deum! facinus fœdum! Eu. 942.

Fœmina; neque hujus sis veritus, fœminæ primariæ, quin, Ph. 970.

Fœnero; metuisti; ne non tibi istuc fœneraret? Ad. 220. — fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices, Ph. 492.

Fœnus; sumeret alicunde. Get. Alicunde? nihil est dictu facilius. De. Postremo, si nullo alio pacto, fœnore, Ph. 301.

Foras; ipse exit foras, A. 174; Ad. 265. — video ipsum foras exire, A. 581. — misera præ amore exclusti hunc foras, Eu. 98. — num quem evocari hinc vis foras? Eu. 283. — homo quatietur certe cum dono foras, Eu. 358. — heus! jubete istos foras exire, quos jussi, ocius, Eu. 469. — foras simul omnes proruunt se, Eu. 599. — exi foras, sceleste! Eu. 668. — post una ambo abierunt foras, Eu. 701. — me extrusit foras, Eu. 736. — misera huc effugi foras, Eu. 944. — miles pellitur foras, Eu. 1040. — sed ipsum foras egressum video, Hea. 426. — quisnam a nobis egreditur foras? Hea. 561. — optume: ipsa exit foras, Hea. 722. — senex exit foras: ego fugio, Hea. 1002. — ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — ubi non erit, fortasse excludetur foras, Ad. 120. — sed eccum, Micio egreditur foras, Ad. 927. — agelli est hic sub urbe paulum, quod locitas foras, Ad. 953. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem foras, He. 36. — Pamphilus me solum seducit foras, He. 144. — illa hic maneret potius, tu hinc isses foras, He. 222. — qua me propter exanimatum citius eduxi foras, He. 364. — uxor, ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras, He. 522. — quapropter te huc foras puerum evocare jussi, He. 731. — eccum, ab sua palæstra exit foras, Ph. 484. — patruus interea inde huc egreditur foras: post recipit se intro, Ph. 877. — ubi erunt egressi foras, Ph. 891. — vides tuum peccatum esse elatum foras, Ph. 959.

Forèm, Fore; vide *Sum;* videat infra lector, in suo loco.

Fores; quia hæ mihi patent semper fores, Eu. 89. — nunc tibi patent fores hæ, Eu. 282. — sed fores crepuere ab ea, Eu. 1028. — sed quid crepuerunt fores hinc a me? Hea. 173. — quid est, quod tam a nobis graviter crepuerunt fores? Hea. 613. — anus foribus obdit pessulum, Hea. 278. — qui mihi nunc uno digitulo fores aperis, Eu. 284. — Dromo pultat fores, Hea. 275. — fores effregit, atque in ædes irruit, Ad. 89. — non est flagitium, fores effringere, Ad. 103. — fores effregit? restituentur, Ad. 121. — aperi fores, Ad. 168. — accedam ad fores, perii! horresco, ubi pultare hasce occipio, Ad. 635. — tune has pepulisti fores? Ad. 642. — quisnam a me pepulit tam graviter fores? Ad. 792. — agedum, ad fores. Accede propius, He. 315. — quid has metuis fores? Ph. 742. — hoc ubi ego audivi, ad fores ire perrexi, Ph. 865. — concede hinc a foribus paululum istorsum, Ph. 740.

Foris (Janua); sed quisnam? foris crepuit, Ad. 265.

trem Chæream? Eu. 711. — scis, fratrem ejus esse apprime mobilem? Eu. 951. — non fratrem videt rei dare operam? Ad. 95. — arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — qui quidem te habeam fratrem, Ad. 269. — adortus jurgio fratrem, Ad. 405. — fratrem conveniam, Hegio, Ad. 500. — ibo, ac requiram fratrem, ut, Ad. 512. — fratrem nusquam invenio gentium, Ad. 542. — tute dicas mulieri: suspicionem propter fratrem ejus esse, Ad. 602. — neque fratrem homo vidisse se aiebat quisquam, Ad. 720. — fratrem majorem Chremem nostin'? Ph. 63. — fratrem huc senis introduxit, Ph. 864. — nihil est Thaide hac tua, frater, dignius quod ametur, Eu. 1050. — o frater! frater! Ad. 257. — quando evenere hæc nobis, frater, prospere, Ph. 894. — ex me hic non natus est, sed ex fratre, Ad. 40. — id esse verum, ex fratre cuivis facile est noscere, Ad. 866. — a fratre quæ egressa est meo? Ph. 731. — factum est abs te sedulo pro fratre, Ph. 1001.

Fraus; si scire vis, ego dicam: gerro, iners, fraus, helluo! Hea. 1035. — eductos libere in fraudem illicis? A. 913. — in eamdem fraudem incides, Hea. 442.

Frequens; ibi tum filius cum illis, qui amabant Chrysidem, una aderat frequens, A. 107.

Fretus, a, um; hujus consilio fretus sum, A. 337. — hem! quo fretus siem, A. 621. — vobis fretus. PH. Scin' quam fretus? Eu. 1062. — si quis malitia fretus sua, insidias nostræ fecit adolescentiæ, Ph. 273. — redigam vos in gratiam, hoc fretus, Chreme, Ph. 965. — ad studium hunc se applicasse musicum, amicûm ingenio fretum, Hea. 24.

Frigeo; ubi friget, huc evasit, Eu. 517. — sine Cerere et Libero friget Venus, Eu. 731. — abi: tange: si non totus friget, me enica, Ph. 993. — hic homines frigent, Eu. 268.

Frons; da te hodie mihi: exporge frontem, Ad. 843.

Fructus; quia enim in illis fructus est, Ph. 332. — hoc fructi pro labore ab his fero, odium, Ad. 874. — metuit, quem ipsa nunc capit fructum, ne alio conferas, Eu. 450. — argentum mecum attuli, fructum, quem Lemni uxoris reddunt prædia, Ph. 679. — hæccine erat ea, quæ nostros fructus minuebat, vilitas? Ph. 1012.

Frugalis, ior; dedo patri me nunc jam, ut frugalior sim, quam volt, Hea. 681.

Frugi; frugi es, Eu. 605, 815; Hea. 597. — frugi homo es, Ad. 964. — frugi homo est, Ad. 987. — hominis frugi et temperantis functus officium, Hea. 580.

Fruor; tu illis fruare commodis, quibus tu illum dicebas modo, Eu. 372. — datur: fruare dum licet, Hea. 345. — agelli est paulum, quod locitas foras: huic demus, qui fruatur, Ad. 954. — nec fas esse ulla me voluptate hic frui, Hea. 149. — hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. 401. — ne me in breve conjicias tempus, gaudio hoc falso frui, He. 843. — ut mihi liceat tam diu, quod amo, frui, Ph. 360.

Frustra; quo magis lubido frustra incendatur tua? A. 309. — istas (fores) faxo, calcibus sæpe insultabis frustra, Eu. 285. — qui

ctus adolescentuli est officium liberalis, Ph. 281.

Funus; funus interim procedit: sequimur, A. 127. — ibi tum filius curabat una funus, A. 108. — egomet quoque ejus causa in funus prodeo, A. 115. — neque extra unam aniculam, quisquam aderat, qui adjutaret funus, Ph. 99.

Fur; exclamat, furem, non poetam, fabulam dedisse, Eu. 23. — ubi Centurio est Sanga, et manipulus furum? Eu. 775.

Furcifer; debeam, credo, isti quidquam furcifero, si, Eu. 861. — oh, tibi ego ut credam, furcifer? A. 620. — ego non tangam meam? Ch. Tuam autem? furcifer! Eu. 797. — omitte de te dicere: ego te, furcifer, si vivo! Eu. 988.

Furtum; audin' tu? hic furti se alligat, Eu. 808. — non qui furtum facere studuerit, Eu. 28. — pernoscite, furtumne factum existumetis, an, Ad. 13. — quam hic fugam, aut furtum parat? Ph. 192.

Futilis; servon' fortunas meas me commisisse futili? A. 611.

G.

Gallina; gallina cecinit: interdixit hariolus, Ph. 707.

Ganeo, Ganeum; dicam: gerro, iners, fraus, helluo, ganeo, damnosus! Hea. 1036. — credo abductum in ganeum aliquo, Ad. 360.

Gannio; quid ille gannit? quid volt? Ad. 558.

Garrio; garris, Eu. 378; Hea. 536, 823; Ph. 210. — garri modo, Ph. 495.

Garrulus, a, um; me reprehendi, ne quid de fratre garrulæ illi dicerem, Ad. 627.

Gaudeo; haud muto factum. So. Gaudeo, A. 40. — jam id gaudeo, A. 363. — næ istam multimodis tuam inveniri gaudeo, A. 941. — salvum te advenire, gaudeo, Eu. 975. — nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo, Eu. 997. — meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — gaudeo. Ch. Satis credo, Eu. 1050. — salvum advenisse gaudeo, Hea. 407. — quid faciam, Syre mi? gaudeo, Hea. 692. — næ me istuc ex te prius audivisse gaudeo, Hea. 816. — quam gaudeo, ubi! Ad. 445. — gaudeo, Ad. 961. — gaudeo. Æs. Et ego. Sy. Credo, Ad. 977. — gaudeo gnati causa, He. 233. — gaudeo venisse salvum, He. 353. — bene nuncias: et gaudeo, He. 642. — salvum te advenisse gaudeo, Ph. 286. — gaudeo, tantam fortunam esse his datam, Ph. 882. — salvum te advenire, Demea, gaudemus! Ad. 81. — gaudebam, A. 60, 89; Ad. 154. — impendio magis animus gaudebat mihi, Eu. 587. — gaudebat: me laudabat, Ph. 594. — vah! frustra sum igitur gavisus miser, Hea. 858. — crede mihi, gaudebis facto, Ph. 493. — sed ut tacita mecum gaudeam, He. 107. — vin' hodie facere, quod ego gaudeam, et tuo viro oculi doleant? Ph. 1051. — abs quivis homine beneficium accipere gaudeas, Ad. 255. — jam hoc aliud est quod gaudeamus, Eu. 1040. — tanta vecordia innata cuiquam ut siet, ut malis gaudeant? A. 629. — omnes nos gaudere hoc, Chreme, te credo, credere, A. 948. — gaudere adeo cœpit, quasi qui cupiunt nuptias, Hea. 886. — hunc

tris dilexi loco, A. 292. — o mi germane! Ad. 270.

Gero; quid rei gerit? GE. Sic, tenuiter, Ph. 145. — pueri inter se quam pro levibus noxiis ira gerunt! quapropter? quia enim, qui eos gubernat animus, infirmum gerunt, He. 310. — ut homo est, ita morem geras, Ad. 432. — reviso, quiduam Chærea hic rerum gerat, Eu. 922. — si frater, aut sodalis esset, quî magis morem gereret? Ad. 712. — animo morem gessero, A. 643. — illis morem gessero, He. 358. — ut stultissime quidem illi rem gesserimus, Ph. 771. — sine me in hac re gerere mihi morem, Hea. 948. — atque ut res gesta est, narrabo ordine, Ad. 515. — non me hanc rem patri, ut ut erat gesta, indicasse? Ad. 633. — omnem rem scio, ut sit gesta, He. 468. — adolescenti morem gestum oportuit, Ad. 215. — peccato maxumo, potasti, quasi re bene gesta, Ad. 779. — mos gerundus est Thaidi, Eu. 188.

Gerro; ego dicam: gerro, iners, fraus, helluo, ganeo! Hea. 1035.

Gestio; ipsum gestio dari mihi in conspectum, Ph. 260. — Chærea, quid est, quod sic gestis? Eu. 558. — quid gestiam, aut quid lætus sim, Eu. 555. — rex te ergo in oculis. TH. Scilicet. GN. Gestire, Eu. 402.

Gesto; quem ego modo puerum tantillum in manibus gestavi meis? Ad. 565. — hiccine non gestandus in sinu est? Ad. 713.

Gestus; nunc gestus mihi, voltusque est capiendus novus, Ph. 889.

Geta; Geta autem hic non adest, Ad. 292. — quidnam est, quod sic video timidum, et properantem Getam? Ad. 306. — revocemus. Geta! Ad. 321; passim alibi.

Gladiator, Gladiatorius; quum rumor venit, datum iri gladiatores, He. 40. — hi gladiatorio animo ad me affectant viam, Ph. 963.

Gladius; suo sibi hunc gladio jugulo, Ad. 962.

Gloria; pugilum gloria, He. 33. — labore alieno magnam partam gloriam in se transmovet, Eu. 399. — ibi simul rem, et belli gloriam armis repperi, Hea. 112. — gloriam tu istam obtine, Ad. 818. — scit sibi nobilitatem ex eo, et rem gnatam, et gloriam esse, He. 872.

Glorior; vah! gloriare evenisse ex sententia? Hea. 765.

Gloriosus, a, um; in ea est parasitus Colax, et miles gloriosus, Eu. 31. — quî magis licet, facere parasitum edacem, gloriosum militem? Eu. 38.

Glycerium; mea Glycerium suos parentes repperit, A. 971. — iræ sunt inter Glycerium et gnatum, A. 553. — mea Glycerium, inquit, quid agis? A. 134. — itane obstinate operam dat, ut me a Glycerio miserum abstrahat? A. 243; alibi passim.

Gnata; is (annulus) quicum exposita est gnata, Hea. 615. — tace, obsecro, mea gnata, He. 318. — quum compressa est gnata, He. 572. — vivit gnata, Ph. 748. — quæ opus fuere ad nuptias gnatæ, A. 743. — gnatæ vita in dubium veniet, Ad. 341. — quod me oravit Myrrhina, suæ gnatæ partum, He. 446. — non ducerem virum satis firmum gnatæ, He. 556. — cognosse annulum illum Myrrhinam gnatæ suæ fuisse, He. 813. — meæ nutricem gnatæ video, Ph. 735. — unicam gnatam suam filio uxorem ut

demissis humeris esse, vincto pectore, ut graciles sient, Eu. 314.

Gradus ; ad fores suspenso gradu placide ire perrexi, Ph. 866.

Græcus ; Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci, Ph. 27. — eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum suam ex Græca, Eu. 33. — ex integra Græca integram Comœdiam hodie sum acturus, Hea. 4. — cuja Græca sit, id dicerem, Hea. 8. — in Græca adolescens est, Ad. 8. — multas contaminasse Græcas, Hea. 17. — ex Græcis bonis Latinas fecit non bonas, Eu. 8.

Grandis ; an sedere oportuit domi virginem tam grandem, dum? Ad. 677. — dicam tibi impingem grandem, Ph. 439. — proba et modesta. Mi. Aiunt. De. Natu grandior, Ad. 934. — quippe homo jam grandior, pauper, cui in opere vita erat, Ph. 362.

Grandiusculus ; fere grandiuscula (virgo) jam profecta est illinc, A. 816.

Gratia ; et habetur, et refertur a me gratia, Eu. 749. — est Dis gratia, Ad. 122, 139. — neque alio pacto componi potest inter eas gratia, He. 479. — est magna, ecastor, gratia de istac re, quam tibi habeam, He. 741. — si quis quid reddit, magna habenda est gratia, Ph. 56. — non potest satis pro merito referri gratia, Ph. 337. — quum is nihil promereat, postulare id gratiæ apponi sibi, A. 332. — haud scio, an uxorem ducat; ac Syro nihil gratiæ, Hea. 1001. — id gratum fuisse advorsum te, habeo gratiam, A. 112. — jamdudum res reduxit me ipsa in gratiam, A. 950. — nunc referam gratiam, atque eas itidem fallam, ut? Eu. 385. — adibo, atque ab eo gratiam hanc inibo, Eu. 557. — inveniam pol hodie, parem ubi referam gratiam, Eu. 718. — spero æternam inter nos gratiam fore, Eu. 871. — qui referam illi sacrilego gratiam? Eu. 910. — bene fecisti : gratiam habeo maxumam, Eu. 1090. — cave, ne falsam gratiam studeas inire, Hea. 302. — gratiam habeo, Ad. 891. — ego lepidus ineo gratiam, Ad. 918. — omnibus gratiam habeo : et seorsum tibi, Ad. 976. — iram expedies : rursum in gratiam restitues, He. 291. — Dis gratiam habeo, He. 346. — sine labore hanc gratiam, te, ut sibi des pro illa, nunc rogat, He. 390. — nunc tibi me certum est contra gratiam referre, He. 583. — evenit : habeo gratiam Dis, He. 653. — ut gratiam ineat sine suo dispendio, He. 796. — referetque gratiam ei, He. 799. — amo te, et non neglexisse, habeo gratiam, Ph. 54. — nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 338. — ego redigam vos in gratiam, Ph. 965. — redeat sane in gratiam, Ph. 1026. — quum istuc, quod postulo, impetro cum gratia, A. 423. — credit, ea me hic restitisse gratia, A. 434. — sed ea gratia simulavi, vos ut pertentarem, A. 589. — nuptiarum gratia hæc sunt ficta, A. 838. — sed huc qua gratia te arcessi jussi, ausculta, Eu. 99. — ego excludor : ille recipitur : qua gratia? Eu. 159. — ea gratia secum adduxisse, Hea. 768. — credo ea gratia concordes magis fore, He. 617. — nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam partes, He. 837. — inter vos sic hæc potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? Ph. 621. — Dis

— herum fefelli, A. 604. — si forte opus sit ad herum jusjurandum mihi, ut liquido possim, A. 730. — tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere, A. 868. — nunquam commodius unquam herum audivi loqui, Hea. 559. — incredibile est, quantum herum anteeo sapientia, Ph. 247. — si herum insimulabis avaritiæ, male audies, Ph. 359. — tibi renuntio, here, futurum, ut scis sciens, A. 509. — etiam atque etiam cogita, here, Eu. 57. — salvum te advenire, here, gaudeo, Eu. 975. — here, primum te arbitrari, quod res est, velim, Eu. 978. — here, ne me spectes, Eu. 987. — atqui nunc, here: hic tibi asservandus est, Hea. 593. — here, licetne? Ch. Loquere, Hea. 975. — here, etiam tu nunc hic stas? He. 430. — here, salve: salvom te advenisse gaudeo, Ph. 286. — eho! laudas quæso, heros qui fallunt? Hea. 537.

Hesternus, a, um; quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent, Eu. 938.

Heu; heu me miserum! A. 648. — heu me miseram! He. 278. — heu me infelicem! hanccine ego vitam parsi perdere? He. 282.

Heus; heus puer, dic sodes, A. 85. — sed heus tu! Eu. 217, 434; Hea. 369. — omnium rerum, heus, vicissitudo est, Eu. 276. — heus! heus! Syre, Hea. 348. — heus! heus! Æschinus ego sum, Ad. 637. — heus! Sostrata, He. 339. — heus tu! cave, Ph. 398. — heus, nemon' huc prodit? Ph. 152. — heus, quanta mea paupertas! Ph. 902; et alibi passim.

Hìc (adverb.); quis hic loquitur? A. 267; Eu. 86; Hea. 517; Ph. 738. — hic reddes omnia consilia incerta ut sient, A. 390. — si hic mali est quidquam, hem illic est huic rei caput, A. 459. — hic, ubi opus est, non verentur: illic, ubi nihil, ibi verentur, A. 639. — facile hic plus mali est, quam illic boni, A. 722. — hic ego illum contemsi præ me, Eu. 239. — ecquis hic? Ch. Ego sum Chremes, Eu. 530. — minus amicorum hic habens, Eu. 759. — fidicinam amat hic Chærea, Eu. 984. — quem hic ego audio? Eu. 1059. — agrum in proximo hic mercatus es, Hea. 54. — est e Corintho hic advena anus paupercula, Hea. 96. Dionysia hic sunt hodie, apud me sis volo, Hea. 162. — cedo, quid hic faciet sua? Hea. 333. — hic si quid nobis forte adversi evenerit, Hea. 355. — hic me magnifice effero, Hea. 709. — dic me hic oppido esse invitam, Hea. 734. — etiam tecum res hic mihi est? Hea. 742. — ubi Clitipho nunc est? Cl. Eccum hic tibi! Hea. 829. — hic propter hunc assiste, Ad. 170. — metui, ne hæreret hic, Ad. 404. — quid tu hic agas? Ad. 434. — utinam hic prope adesset alicubi, Ad. 454. — agelli est hic sub urbe paulum, Ad. 953. — hic, animus partim uxoris misericordia devinctus, partim, He. 167. — multo melius hic quæ fiunt, quam illic, ubi sum, scio, He. 217. — quæ hic erant, curares, He. 230. — hic video me esse invisam immerito, He. 597. — nulla tibi, Pamphile, hic jam consultatio est, He. 650. — modo vidi virginem hic viciniæ miseram, Ph. 95. — quid huic hic est rei? He. 808. — valet. Hic est, Ph. 256. — hic pulcherrimum facinus audivi, Ph. 868. — dos hic maneat, Demipho, Ph.

tiis ? A. 367. — hæc cum illis sunt habenda, aut, Hea. 325. — hæc fratri mecum non conveniunt, Ad. 59. — horum ille nihil egregie præter cetera studebat, A. 58. — quum tu horum nihil refelles, vincam scilicet, Ph. 132. — ubi video hæc, cœpi cogitare, Hea. 128. — me in his deseruisti malis, Hea. 258. — illa cum his amittenda sunt, Hea. 325, et passim.

Hicce, *Hæcce*, *Hocce;* hice hoc munere arbitrantur suam Thaidem esse, Eu. 269. — interea moritur cognatus senex horunc', He. 172. — hisce ego non paro me ut rideant, Eu. 249. — sine illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere, Eu. 151. — qui te amat plusquam hosce oculos, Ad. 907. — certum : hisce oculis egomet vidi, Ad. 330. — propter hujusce hospitæ consuetudinem, A. 440. — hisce aliquid esse eventurum mali, Eu. 998. — hasce ornamentis consequentur alteræ, Hea. 837. — horresco semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser, Ad. 637. — petito hasce a me decem, Ph. 663. — qui me et se hisce impedivit nuptiis! Ph. 442. — hocce haud dubium est, quin, A. 392. — hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, Ph. 973.

Hiccine; hiccine me si imparatum in veris nuptiis adortus esset, A. 479. — hiccine est, Simo ? A. 909. — hiccine non gestandus in sinu est ? Ad. 713. — numquid hic confecit? Ph. Hiccine? Ph. 508. — hunccine erat æquum ex illius more vivere, an ? Hea. 203. — hiscine tu, amabo, non contra insidiabere ? He. 70. — o Jupiter! hoscine mores! Ad. 762. — hæccine ea est ? He. 772. — hæccine erat ea vilitas ? Ph. 1012. — hanccine ego ut contumeliam in me accipiam ? Eu. 770. — hæccine erant itiones crebræ ? Ph. 1011. — hoccine est humanum factum ? A. 236. — hoccin' est credibile ? A. 627. — hoccine quæsisti, obsecro ? Hea. 1031. — hæccine flagitia ! Ad. 380. — hæccine fieri ! Ad. 391.

Hilaris, *Hilarus*; hilarem hunc sumamus diem, Ad. 288, 858. — hilarum ac lubentem fac te, Ad. 760. — hodie modo hilarum fac te, Ad. 846. — certe tu quidem pol es multo hilarior, Eu. 730.

Hinc; hinc illæ lacrymæ! A. 126. — ego hinc me ad forum, A. 226. — abin' hinc in malam rem, A. 318. — ut hinc te intro ire jussi, A. 602. — ex ara hinc sume verbenas tibi, A. 728. — procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — scis eam hinc civem esse ? Eu. 951. — in Asiam hinc abii, Hea. 111. — hinc sciri potuit, aut nusquam alibi, Hea. 279. — ibo obviam hinc, Hea. 340. — eccum Syrum ire video ! hinc scibo jam, ut siet, Ad. 362. — quod hinc accesserit, id de lucro putato esse, Ad. 820. — quem sermonem habueris procul hinc stans accepi, He. 607. — ego Deos Penates hinc salutatum domum devortar, Ph. 311. — quoquo hinc asportabitur terrarum, certum est persequi, Ph. 549. — petam hinc, unde a primo institui, Ph. 603. — hæc hinc facessat, Ph. 634. — scelus hinc deportarier in solas terras ? Ph. 977. — eamus intro hinc, Ph. 1053 ; passim alibi.

Ho; ho ! tune is eras ? Ph. 944.

Hodie; si sensero hodie quidquam te fallaciæ conari, A. 196. — si id facis, hodie postremum me

non hominem putas, He. 214. — tun' virum me, aut hominem deputas adeo esse ? He. 524. — non eum hominem ducerem, nec virum satis firmum gnatæ, He. 555. — transdere hominem in otium, Ph. 2. — revocemus hominem, Ph. 195. — quid cessas hominem adire ? Ph. 252. — servum hominem causam orare leges non sinunt, Ph. 292. — hominem commonstrarier mihi istum volo, Ph. 305. — alere nolunt hominem edacem, Ph. 335. — Phormio in hac re, strenuum hominem præbuit, Ph. 476. — hominem callidiorem vidi neminem : venio ad hominem, ut dicerem, Ph. 590, 591. — hominem ad forum jussi opperiri, Ph. 597. — prendo hominem solum, Ph. 619. — hominem his verbis sentio mollirier, Ph. 631. — hominem propero invenire, ut, Ph. 844. — tantane affectum quemquam esse hominem audacia? Ph. 976. — mi homo, quid istuc, obsecro, est ? A. 723. — Di immortales! homini homo quid præstat! Eu. 232. — quid, homo, inquam, ignavissume? Eu. 239. — quid agis, inquam, homo impudens? Eu. 425. — num formidolosus obsecro es, mi homo? Eu. 755. — hominum homo stultissime, Ad. 219. — au! mi homo, sanusne es ? Ad. 337. — ha, ha, he! homo suavis, Ph. 411. — o omnium homo hominum ornatissime! Ph. 852. — mi homo, Dii melius duint! Ph. 1004. — ex homine hunc natum dicas, Eu. 460. — mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082. — quin habeat, quæ in homine dicuntur bona, Hea. 194. — homine imperito nunquam quidquam injustius, Ad. 99. — abs quivis ho-

mine, beneficium acciper
Ad. 255. — multa in h
insunt, Ad. 825. — h
satis, si cum illo incep
Ph. 628. — nimirum hi
frigent, Eu. 268. — quot
tot sententiæ, Ph. 454.
nium est omnium homi
clive ad libidinem, A. 78
Deum, atque hominum
237, 246; Hea. 61; He.
id est genus hominum p
A. 631. — quid illic h
litigant! A. 747. — mo
num evenit, A. 969. —
hominum, qui, Eu. 248.
sicubi eum satias homin
negoti si quando odium
Eu. 404. — sic homo est,
corum hominum, Eu. 409.
mo est hominum, quem e
magis cuperem videre, q
Eu. 561. — egon' formid
nemo est hominum qui viv
nus, Eu. 756. — ita comp
esse hominum naturam o
ut, Hea. 503. — voltus
hominum fingit scelus, Hea.
— hominum homo stultissim
219. — nisi si me in illo cre
esse hominum numero, Ad
— ita vita est hominum,
quum ludas tesseris, Ad. 7
ut hominum homo te vivat nu
quisquam blandior, He. 862.
omnium homo hominum or
sime! Ph. 852. — audio dici,
adimere ægritudinem homin
Hea. 442. — solum unum h
tium senectus affert hominibus
837. — non, si capiundos
sciam esse inimicos omnes h
nes, A. 697. — tune hic ho
adolescentulos in fraudem ill
A. 913. — quid hoc morbi
adeon' homines immutarier

u. 225. — hic homines
x stultis insanos facit,
25. — ... tace tu, quem ego
...ssimos omnes puto
Eu. 490. — quos ais
cessare ? Hea. 884. —
alevoli, homines nobiles
tare, Ad. 15. — nescis
omines, Sannio, Ad. 221.
me censes homines jam
asse usque ad necem? ho-
m cives ? Ph. 327. —
s atque homines ! Ph.

ncio ; ego homuncio hoc
rem? Eu. 591.
te ; quam in patria honeste
vivere, A. 800. — honeste
o hinc abeam, nescio, Eu.
olim quum honeste potuit,
n est data, Ph. 911.
stus, a, um ; ita me Di
honestus est, Eu. 411. —
oratio est, A. 141. — erat
præter cæteras honesta et
, A. 123. — is, ubi hanc
videt honesta virginem, Eu.
— papæ! facie honesta, Eu.
— ille erat honesta facie, et
, Eu. 682. — neque hone-
mihi, neque utile virgini est,
1. — id vero neutiquam ho-
n esse arbitror, He. 403.
nos ; hic pro illo munere tibi
est habitus, Eu. 1022. —
ego vestri honoris causa re-
m alteræ remiserim, Ph. 927.
e ubi miser famelicus videt
se in tanto honore, Eu. 260.
am ego scio esse honore quo-
gnam, Hea. 687.
ra ; dum hæc dicit, abiit hora,
41. — unam præterea horam
pertus sies, Ph. 513.
orreo, Horresco ; totus tremo,
eoque, Eu. 84. — horresco
semper, ubi pultare hasce (fores) occipio miser, Ad. 637.

Horridus, a, um ; capillus passus, nudus pes, ipsa horrida, Ph. 106.

Horsum ; mox noctu te adigent horsum insomnia, Eu. 219. — atat! eccum Phidippum, et patrem video. Horsum pergunt, He. 450.

Hortor ; te sedulo et moneo, et hortor, ne, He. 64.

Hortus ; hanc in horto maceriam jube dirui, quantum potest, Ad. 912.

Hospes ; metuo, ut substet hospes, A. 916. — cliens, amicus, hospes, nemo est vobis ? Ad. 531. — meo præsidio atque hospitis, A. 845. — nunc me hospitem lites sequi, A. 812. — Callidemidem hospitem Myconium conveni, He. 432. — Myconium hospitem expecto in arce Callidemidem, He. 802. — hospitem ecquem Pamphilum hic habes ? He. 805. — evenit senibus iter, nostro in Ciliciam, ad hospitem antiquum, Ph. 67. — hunc adoriar hospitem, Ph. 604. — o optume hospes, pol, Crito, antiquum obtines, A. 819. — quocum tum uno rem habebam hospite, abii huc, Eu. 119. — constitui cum quodam hospite, me esse illum conventuram, He. 195. — quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem ? hospites, tum cives ? Ph. 328.

Hospita ; num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ, propter hujusce hospitæ consuetudinem ? A. 440.

Hostis ; nupta meretrici hostis est, a viro ubi segregata est, He. 790.

Huc ; mulier quædam ex Andro commigravit huc viciniæ, A. 70. — dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur, A. 266. — ut ab illa excludar, huc

I.

me tam facile victum quærere : ibi homo cœpit me obsecrare, ut, Eu. 261. — submonuit me Parmeno ibi servus, Eu. 571. — etsi subsensi id, illos ibi esse, Hea. 472. — ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium, Hea. 969. — ibi nunc sum, et usque id egi dudum, Hea. 985. — ut elegans est! credas animum ibi esse, Hea. 1065. — ibi usque ad necem operiere loris, Ad. 183. — ibi est. De. Quid ibi facit? Ad. 586. — quam ibi miseriam vidi! Ad. 871. — ibi demum ita ægre tulit, ut ipsam Bacchidem, si adesset, credo, ibi ejus commiseresceret, He. 128, 129. — ibi continuo Antipho : voltisne eamus visere? Ph. 102 — ibi nunc sunt, Ph. 846; et passim alibi.

Ibidem; te ibidem pervolvam in luto, A. 779.

Idcirco; idcirco arcessor, A. 692. — idcirco huic nostro tradita est provincia, Hea. 516.

Idem, eadem, idem; tu tamen idem has nuptias perge facere ita, ut facis, A. 522. — idem Menandri Phasma dedit, Eu. 9. — animus te erga idem, ac fuit, Hea. 265. — præsens absensque idem erit, Ad. 73. — idem nunc huic operam dabo, He. 408. — idem recepit se intro, Ph. 878. — ut non cognoscas eumdem esse? Eu. 226. — conservis ad eumdem istunc præcipio modum, Ad. 425. — eodem die istuc verbum vere in te accidit, A. 887. — viden' me ex eodem ortum loco? Eu. 241. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — in eodemque mihi videntur ludo doctæ, He. 203. — disciplina est eisdem, munerarier ancillas, Hea. 300. — eademque ut esset apud te ob hoc quam gratissima, Hea. 368. — fac eadem ut sis porro, He. 764. — dum lubido eadem hæc manet, Ph. 715. — in eamdem fraudem incides, Hea. 442. — eamdem illam rationem antiquam obtine, Ad. 816. — in eamdem vitam te revolutum denuo video esse, He. 691. — cantilenam eamdem canis, Ph. 494. — an ego toties de eadem re audiam? Ad. 129. — qua via te captent, eadem ipsos capi? He. 73. — judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi, Ph. 404. — idem si vobis prodest, Eu. 1070. — idem istuc mihi venit in mentem, Hea. 889. — mihi idem jus æquum est esse, Ad. 805. — idem hoc argentum ingratiis ei datum erit, Ph. 887. — veritus sum, Dave, abs te, ne faceres idem, quod, A. 584. — idem hoc jam Pyrrhus factitavit, Eu. 782. — idem absens facere te hoc vult filius, Hea. 164. — idem, quod ego, sentit, Ad. 570. — quod tu si idem faceres, He. 249. — tute idem melius feceris, Ph. 426. — eodem ut jure uti senem liceat quo, He. 10. — in eodem luto hæsitas, Ph. 779. — filium nisi sciret eadem hæc velle? A. 579. — adolescentulus sæpe eadem, et graviter audiendo, victus est, Hea. 114. — istæc eadem, quæ mihi dixti, tute dicas mulieri, Ad. 601. — utin' omnes mulieres eadem æque studeant, nolintque omnia? He. 199. — tædet jam audire eadem millies, Ph. 486.

Ideo; ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris, He. 218.

Idoneus, a, um; itane tandem idoneus tibi videor esse? A. 493. — magis esse illum idoneum, Ph. 720. — adeon' videmur vobis esse idonei? A. 759. — quod illa ætas

esse impero, A. 864. — jubeo, cogo, atque impero, Eu. 389. — sed numquid aliud imperas? Eu. 213. — bonam atque justam rem oppido imperas, Hea. 704. — mihi, ne abscedam, imperat, Eu. 578. — non imperabat coram, quid, A. 491. — quantum imperavi, date, A. 485. — imperavi egomet mihi omnia assentari, Eu. 252. — quæ volo, simul imperabo, Eu. 493. — quod imperabit, facito, Hea. 828. — quidvis oneris impone, impera, A. 899. — pater, omnia faciam: impera, Hea. 1057. — quin tu, quod faciam, impera, Ph. 223. — ut te cogam, quæ ego imperem, facere, He. 244. — sto expectans, si quid mihi imperent, Eu. 594. — hoc qui nequit, fateatur se nescire imperare liberis, Ad. 77.

Impertio; Impertior; plurima salute Parmenonem summum suum impertit Gnatho, Eu. 271. — cesso heram hoc malo impertiri propere? Ad. 321.

Impetro; quum istuc, quod postulo, impetro cum gratia, A. 423. — orabo gnato uxorem: si impetro, A. 529. — postquam eis mores ostendi tuos, impetravi, Eu. 1090. — perpulisti me: impetrasti: incœpi; dum res tetulit, A. 834. — hunc orabo: huic supplicabo: credo, impetrabo, ut, A. 314. — id impetrabis. Dixi, Ph. 452. — videndum est, ne minus propter iram hanc impetrem, quam possiem, He. 729. — quid ni? si nihil impetres, A. 316. — quod vos jus cogit, id voluntate impetret, Ad. 491. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat, A. 367. — ego impetrare nequeo hoc abs te biduum, saltem ut concedas solum? Eu. 181. — sinite impetrare me, He. 52.

Impingo; dicam tibi impingam grandem, Ph. 439.

Impius; ubi ego illum scelerosum, misera, atque impium inveniam? Eu. 643.

Imploro; illæc fidem nunc vostram implorat, Demea, Ad. 490.

Impluvium; in alienas tegulas venisse clanculum per impluvium, Eu. 589. — anguis per impluvium decidit de tegulis, Ph. 706.

Impono; quidvis oneris impone, impera, A. 899. — audacissime oneris quidvis impone, et feret, Ph. 560. — in ignem imposita est: fletur, A. 129.

Importunitas; importunitatem spectate aniculæ, A. 231.

Importunus; immo ille fuit senex importunus semper, Hea. 207.

Impotens; te novi, quam esse soleas impotens, Hea. 371. — adeon' impotenti esse animo, ut? A. 881.

Impotentia; propter suam impotentiam se semper credunt negligi, Ad. 609.

Improbus; tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, A. 192. — vitium est oblatum virgini olim ab nescio quo improbo, He. 383.

Improviso; de improviso nuptiæ, A. 361. — quasi de improviso respice ad eum, A. 418. — ubi de improviso interventum est mulieri, Hea. 281. — intervenit homo de improviso, Ad. 408. — hoccine de improviso mali mihi objici tantum? Ad. 612. — gaudeo, tantam fortunam de improviso esse his datam, Ph. 883.

Imprudens; et me, et te imprudens, perdidi. CH. Itane imprudens? A. 536., 537. — imprudens harum rerum, ignarusque omnium, Eu. 136. — præterii imprudens vil-

aliquid novi negoti incipere, Ph. 708. — turpe inceptu est, Ph. 456. — quidnam incepturus? A. 725. — quæ (amicitia) incepta a parvis, cum ætate accrevit simul, A. 540. — sine! inceptum est: perfice hoc mihi perpetuo, Hea. 863. — nuptiarum gratia hæc sunt ficta, atque incepta, Ad. 838. — in re incipiunda ad defendendam noxiam, Ph. 225.

Inclementer; tum si quis est, qui dictum in se inclementius existimabit esse, Eu. 4.

Incogitans; quod ni fuissem incogitans, Ph. 155. — adeon' te esse incogitantem, atque impudentem, ut? Ph. 498.

Incolumis; posthac incolumem sat scio fore me, A. 613. — parentes, patriam incolumem, Hea. 194.

Incommode; incommode hercle. Ch. Immo infeliciter, Eu. 329. — quia tam incommode illis fors obtulerat adventum meum, He. 370. — incommode mihi nuptiis evenit, He. 839.

Incommoditas; incommoditas denique huc omnis redit, A. 568. — quot incommoditates in hac re accipies, nisi caves? Hea. 933.

Incommodo; magis id adeo, mihi ut incommodet, quam ut obsequatur gnato, A. 162.

Incommodum; mihi veniebat in mentem ejus incommodum, Ph. 651. — hic tibi nihil est quidquam incommodi, He. 400. — meditata mihi sunt omnia mea incommoda, Ph. 248. — incommoda, atque injurias viri omnes ferre, He. 165. — multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre, He. 841. — ex incommodis alterius sua ut comparent commoda? A. 629.

Incommodus, a, um; non tute incommodam rem, ut quæque est, in animum inducas pati? He. 603. — non dici potest, quam re ipsa navigare incommodum est, He. 417. — hoc ego proferre, incommodum mihi esse arbitror, He. 153. — ain' tu, tibi hoc incommodum evenisse iter? He. 415. — incommoda alia sunt dicenda, Parmeno, Eu. 330.

Incredibilis, e; incredibili re, atque atroci percitus, He. 377. — vin' me istuc tibi, etsi incredibile est, credere? Hea. 624. — præter spem, atque incredibile hoc mihi obtigit, Ph. 239. — incredibile est, quantum herum anteeo sapientia, Ph. 247. — incredibilia Parmeno modo quæ narravit, Eu. 1048.

Incurvus; accurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demissis, gemens, Eu. 336.

Incuso; quid me incusas, Clitipho? Hea. 962. — nos jamdudum hic te absentem incusamus, qui abieris, Ph. 471. — ferme eadem, quæ tute dudum coram me incusaveras, Ph. 913.

Inde; redeo inde iratus, A. 137. — si te inde exemerim, ego pro te molam, A. 180. — puerum inde abiens conveni Chremis, A. 369. — Parasiti personam inde ablatam et Militis, Eu. 26. — ecqua inde parva perisset soror? Eu. 521. — inde ad jurgium, Eu. 626. — quum inde abeo, jam tum inceperat turba, Eu. 724. — inde omnibus signum dabo, Eu. 780. — inde item in (angiportum) aliud, inde in aliud, Eu. 844, 845. — hæc inter nos nuper notitia admodum est: inde adeo, quod, Hea. 54. — jam inde usque a pueritia, Hea. 183. — jam inde ab adolescentia, Ad. 41. — inde ego hunc majorem adoptavi

— pol mei patris bene parta indiligenter tutatur, Ph. 787.

Indotatus, a, um; primum indotata est, Ad. 346. — virgo nihil habet. Et ducenda indotata est? Ad. 733. — illene indotatam virginem, atque ignobilem daret illi? Ph. 120. — vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini: etiam dotatis soleo, Ph. 937.

Induciæ; in amore hæc insunt vitia: induciæ, bellum, pax rursum, Eu. 60.

Induco; mea sic est ratio, et sic animum induco meum, Ad. 68. — quæ dicis, omnia esse, ut dicis, animum induco, He. 264. — eum esse quæstum, in animum induxi, maximum, Hea. 49; He. 50. — nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum, Ad. 599. — si ita istuc animum induxti esse utile, A. 573. — olim istuc, olim, quum ita animum induxti tuum, A. 885. — pergravia esse in animum induxti tuum, He. 292. — animum rursum ad meretricem induxti tuum, He. 689. — satis, pol, proterve me Syri promissa huc induxerunt, Hea. 723. — ita animum induxerunt, socrus omnes esse iniquas, He. 277. — causam hanc justam esse animum inducite, Hea. 41. — vide, quo me inducas, A. 400. — oro, ut ne illis animum inducas credere, A. 836. — obsecro, mi gnate, ne istuc in animum inducas tuum, Hea. 1030. — non tute incommodam rem in animum inducas pati? He. 603. — huic animum assentari induxeris, Eu. 490. — nunquam credidi fore, ut hac ille viva posset animum inducere uxorem habere, He. 99.

Indulgeo; nimis me indulgeo, Eu. 222. — nimium illi, Menedeme, indulges, Hea. 862. — vestitu nimio indulges, Ad. 63. — dum nulla alia delectatio, quæ propior esset, te indulgebant, tibi dabant, Hea. 990. — id fieri, ex assentando, indulgendo, et largiendo, Ad. 993.

Induo; is dedit mihi hanc vestem: meam ipse induit, Eu. 701. — tuam vestem detraxit tibi? ea est indutus? Eu. 707. — ubi vestem vidit illam esse eum indutum pater? Eu. 1015.

Industria; si erit adjutrix nostræ industriæ, He. 32. — facite, æquanimitas poetæ ad scribendum augeat industriam, Ad. 25. — Paulum interesse censes, ex animo omnia facias, an de industria? A. 797.

Ineo; ego lepidus ineo gratiam, Ad. 918. — adibo, atque ab eo gratiam hanc inibo, Eu. 557. — hæc, quum rationem ineas, quam sint suavia, Ph. 344. — ut gratiam ineat sine suo dispendio, et mihi prosit? He. 796. — cave, ne falsam gratiam studeas inire, Hea. 303. — oro, ut beneficium verbis initum dudum, nunc re comprobes, A. 826. — ratio de integro ineunda est mihi, Hea. 674.

Ineptia; ut video ego tuam ineptiam, Ad. 753. — usque adeo ego illius ferre possum ineptias, et magnifica verba, Eu. 740. — ad pauca ut redeam, ac mittam illius ineptias, Ph. 647.

Ineptio; ineptis. Deliras. Insanis? Aufer. Satin' sanus es? Ad. 938. — haud desinam, donec perfecero hoc. Ph. Ineptis, Ph. 420.

Ineptus, a, um; hoc nemo fuit minus ineptus, magis severus, Eu. 227. — ne ineptus, ne protervus videar, Hea. 577. — nimium ineptus es, Ad. 63. — ineptus hodie dum illic sedeo, He. 803. — age, inepte! Eu. 311; Ad. 272. — quid

Infra ; quem esse infra infimos omnes puto homines, Eu. 489.

Infringo ; homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi, Ad. 200.

Ingenium ; ita ut ingenium est omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem, A. 77. — experimini, ingenium quid possit meum, Hea. 47. — quæ, cujusque ingenium ut sit, declarat, Hea. 284. — sic est ingenium, Ph. 70. — hæc ego putabam esse omnia humani ingeni, mansuetique animi officia, A. 113. — apud te meo erit ingenio fides, He. 474. — antea quî scire posses, aut ingenium noscere? A. 53. — bene et pudice ejus doctum atque eductum sinam egestate ingenium immutarier? A. 275. — te per hanc dextram oro, et ingenium tuum, A. 289. — bonum ingenium narras adolescentis. My. Optumum, A. 468. — novi ingenium mulierum : nolunt, ubi velis, Eu. 811. — mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio, Hea. 384. — hoccine me miserum non licere meo modo ingenium frui! Hea. 401. — rursum ad ingenium redit! Ad. 71. — ingenium novi tuum liberale, Ad. 687. — scire est liberum ingenium, atque animum, Ad. 833. — ad ingenium redis, He. 113. — pium ac pudicum ingenium narras Pamphili, He. 152. — postquam par ingenium nactus est, He. 170. — morem antiquum, atque ingenium obtines, He. 861. — ego te complures advorsum ingenium meum menses tuli, Ph. 519. — qui gnatum haberem tali ingenio præditum, A. 98. — ipse est ingenio bono, A. 488. — non adeo inhumano ingenio sum, ut, Eu. 879. — ad studium se applicasse musicum, amicûm ingenio fretum, Hea. 24. — ingenio te esse in liberos leni puto, Hea. 151. — aut ingenio egregie ad miserias natus sum; aut, Hea. 420. — nisi illos ex tuo ingenio judicas, Hea. 881. — hæc, ita uti liberali esse ingenio decet, pudens, He. 164. — neque declinatam quidquam ab aliarum ingenio ullam reperias? He. 200. — ita olim suo me ingenio pertulit, He. 302. — fuisse erga me miro ingenio expertus sum, He. 489. — ita plerique ingenio sumus omnes, Ph. 172. — adeon' ingenio esse duro te atque inexorabili, ut? Ph. 496. — eorum ingenia admiror simul, Eu. 250. — quo modo meretricum ingenia et mores posset noscere, Eu. 931. — qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi, A. 93. — ex aliarum ingeniis nunc me judicet, Eu. 198.

Ingens; o ingentem confidentiam! A. 878. — magnas vero agere gratias Thais mihi? Gn. Ingentes, Eu. 392. — fero alia flagitia ad te, ingentia, Ad. 725.

Ingenuus, a, um ; quod sine sumtu ingenuam, liberalem nactus es, Ph. 168.

Ingero; ingeram mala multa? A. 642. — nisi sequitur, pugnos in ventrem ingere, Ph. 987.

Ingluvies; harum videre ingluviem, sordes, inopiam, Eu. 936.

Ingratiis ; ut defetiger usque, ingratiis ut dormiam, Eu. 220. — ea coacta ingratiis postilla cœpit victum vulgo quærere, Hea. 446. — hoc argentum, ita ut datum est, ingratiis ei datum erit, Ph. 887.

Ingratus, a, um; adeon' me ignavum putas? adeon' porro ingratum, ut? A. 278. — ah! nimium me ingratum putas, He. 854. — ignoscas

num iniquum postulo? Ph. 411. — æqui modo aliquid. Æs. Vah! leno iniqua me non vult loqui, Ad. 188. — fortasse aliquantum iniquior erat praeter ejus lubidinem, Hea. 201.

Initio; ubi erit puero natalis dies: ubi initiabunt, Ph. 49.

Initium; narrationis incipit mihi initium, A. 711. — unde ortum est initium iræ, He. 351. — hic adeo his rebus annulus fuit initium inveniundis, He. 822. — nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, unde, He. 361.

Injuria; ea primum ab illo animadvertenda injuria est, A. 156. — tibi a me nulla orta est injuria, Ad. 190. — accipiunda, et mussitanda injuria adolescentium est, Ad. 208. — etsi mihi facta injuria est, Ph. 407. — una injuria est tecum, Ph. 982. — decrevi tantisper me minus injuriæ meo gnato facere, Hea. 147. — huic veritus est optumæ adolescenti facere injuriam, A. 489. — cum eo injuriam hanc expostulem? A. 641. — facis adeo indigne injuriam illi, Hea. 565. — etsi Æschinus nonnullam nobis facit injuriam, Ad. 149. — hanc injuriam mihi nolle factam esse, Ad. 163. — qui ita putant sibi fieri injuriam, Ad. 597. — te mihi injuriam facere arbitror, He. 256. — illi miseræ, indigne factam injuriam contexeris, He. 401. — facis huic adeo injuriam. Et facis injuriam, quum, He. 690, 692. — offerre injuriam tibi me immerenti, iniquum est. Ba. Qui post factam injuriam se expurget, parum mihi prosit, He. 740, 742. — en cuiquam contumeliosius audistis factam injuriam? Ph. 349. — nonne id sat erat, accipere ab illo injuriam? Ph. 768. — gaudebam. So. Non injuria, A. 60. — quo jure, quaque injuria præcipitem me dabit, A. 214. — ipsus sibi esse injurius videatur: neque id injuria, A. 378. — metuebant omnes jam me. Gn. Non injuria, Eu. 433. — malo ego nos prospicere, quam hunc ulcisci, accepta injuria, Eu. 701. — credo; neque id injuria, Hea. 581. — matres omnes filiis auxilio in paterna injuria solent esse, Hea. 994. — jusjurandum dabitur, te esse indignum injuria hac, Ad. 167. — qui insanire occipiunt ex injuria, Ad. 198. — prope jam remotum injuria adversarium, He. 22. — vereor, hera ne indigne injuria afficiatur, Ph. 729. — in amore hæc insunt vitia: injuriæ, suspiciones, Eu. 59. — parentum injuriæ uniusmodi sunt ferme, Hea. 204. — en unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Ph. 329. — carens patria ob meas injurias, Hea. 137. — incommoda, atque injurias viri omnes ferre, He. 165. — matris ferre injurias me, pietas jubet. Tum uxori obnoxius sum. Tot meas injurias! He. 301, 303. — non maxumas, quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt, He. 307. — si cogites, remittas jam me onerare injuriis, A. 829. — animus victus hujus injuriis, He. 168.

Injurius, a, um; ipsus sibi esse injurius videatur: neque id injuria, A. 378. — multimodis injurius, Clitipho, es, Hea. 320. — tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? injurium est, Ad. 107. — id quoque possum ferre, si modo reddat: quamquam injurium est, Ad. 206. — pol eamdem injurium est esse omnibus. Sy. Injurium autem est ulcisci adversarios? He. 71, 72.

Injussus; incendor ira esse ausam

Invitus; nulla est tam facilis res, quin difficilis siet, quum invitus facias, Hea. 806. — nemo ad te venit, nisi cupiens tui; ille invitus illam duxerat, He. 142. — invitus feci: lex coegit? Ph. 236. — Pamphile, haud invito ad aures sermo mihi accessit tuus, He. 482. — hunc difficilem invitum servaret senem, Hea. 535. — eo amantem invitum Pamphilum extrudit pater, He. 173. — vi coactum te esse invitum, lege, judicio tenes? Ph. 214. — tum video filium invitum sane mulierem ab se amittere, Ph. 919. — feci hodie ut fierent, insperante hoc, atque invito Pamphilo, A. 605. — uxor, liberi inventi, invito patre, A. 893. — num illa oppignerare filiam meam, me invito, potuit? Hea. 795. — me invito abduxit meam, Ad. 199. — ego istam invitis omnibus, Ad. 159. — dic me hic oppido esse invitam, Hea. 734.

Inultus, a, um; inultum nunquam id auferet, A. 612. — at, næ, illud haud inultum, si vivo, ferent, Hea. 919.

Invocatus; postulo, mihi invocato ut sit locus semper, Eu. 1058.

Involo; ut ego unguibus illi in oculos involem venefico! Eu. 648. — vix me contineo, quin involem in capillum, Eu. 858.

Ipse, vel *Ipsus, a, um;* quid, si ipse amasset? A. 112. — tute ipse his rebus finem præscripsti, pater, A. 151. — hic se ipsus fallit, haud ego, A. 496. — deliras? non tute ipse? A. 754. — homo ipse nusquam est. Is est, an non est? ipsus est? Eu. 543, 546. — in cognoscendo tute ipse aderis, Chærea, Eu. 892. — sed ipse egreditur, Hea. 1025. — sed estne hic ipsus, de quo agebam? Ad. 78. — iste tuus, ipse sentiet posterius, Ad. 140. — ipse egomet solvi argentum, Ad. 631. — qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stulte duco, He. 343. — si quidem ille ipse non vult, He. 560. — is est ipsus. Hei timeo miser! Ph. 560. — qui pæne hârum, ipsiusque opera periit, He. 819. — perii! huic ipsi est opus patrono, Eu. 769. — seni animam primum exstinguerem ipsi, Ad. 315. — ipsum hunc orabo, A. 313. — quum ipsum me noris, quam, Eu. 566. — te ipsum exspectabam, Eu. 742. — putavit me plus scire et providere, quam se ipsum sibi, Hea. 116. — apud ipsum lacum est pistrilla, Ad. 585. — sed eccum ipsum! Ad. 724. — quem intellexi illam haud minus, quam se ipsum magnificare, He. 260. — nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit? Ph. 356. — satius est, quam te ipso hærede hæc possidere Bacchidem, Hea. 971. — illud vide, ut in ipso articulo oppressit! Ad. 230. — neque in me ipso, tibi boni quid sit, scio, He. 852. — me cum hoc ipso distædet loqui, Ph. 1010. — ultro, si quam (injuriam) fecere ipsi, expostulant, Ad. 597. — quid! non sciunt ipsi viam, domum qua redeant? He. 360. — intus quæ inter sese ipsi egerint? Ph. 875. — mitto rem: consuetudinem ipsorum, Ad. 824. — ipsis commentum placet, A. 225. — optume ipsos video, Hea. 1049. — aut qua via te captent, eadem ipsos capi, He. 73. — id nosmet ipsos facere oportet, Ph. 223. — tanquam philosophorum habent disciplinæ ex ipsis vocabula, Eu. 263. — jamdudum res reduxit me ipsa in gra-

— ille continuo irasci : neque negare audere, Eu. 618.

Iratus, a, um; redeo inde iratus, atque ægre ferens, A. 137. — quod nunc tute tecum iratus cogitas, Eu. 64. — metuit semper, ne quando iratus tu alio conferas, Eu. 450. — iratus senex, Hea. 37. — vereor, quam ne quid in illum iratus plus satis faxit, pater, Hea. 198. — jam non sum iratus, Hea. 820. — quibus in rebus alius ne iratus quidem est, He. 308. — etsi merito iratus est, He. 505. — tibi quoque ædepol iratus sum graviter, He. 623. — sin autem est ob eam rem iratus gnatus, He. 781. — ne te iratus sævidicis dictis protelet, Ph. 213. — iratus est, Ph. 350, 426. — an tu hoc peccatum hoc esse illum iratum putas? Hea. 992. — oh! qui egomet produxi, atque iratum admodum, Ad. 404. — Phanium relictam solam? Et iratum senem? Ph. 316. — confutavit verbis admodum iratum patrem, Ph. 477. — memini relinqui me, Deo irato meo, Ph. 74. — nescio: nisi mihi Deos satis scio fuisse iratos, A. 665. — quæ in animo cogitat irata, quam illa, quæ parentes propitii, Ad. 31.

Irrideo; bona verba quæso. Si. Irrides? A. 204. — irrides in re tanta? Hea. 784. — impuratus me ille ut etiam irrideat? Ph. 668. — ne eum circumventum inique iniqui irrideant, He. 54. — cœpit ad id alludere, et me irridere, Eu. 425. — itan' lepidum tibi visum est, scelus, nos irridere? Eu. 1017. — tam aperte irridens? Ph. 955. — irrideor? A. 501. — etiam nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis? Eu. 709.

Irritor, irritatus; irritor, Ph. 931. — potes nunc, dum animus irritatus est, 599 — ne, si magis irritatus siet, aliqua ad patrem hoc permanet, Ad. 283. — ita sum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere, Ph. 240.

Irritus, a, um; quod modo erat ratum, irritum est, Ph. 950.

Irruo; in ædes irruit alienas, Ad. 89. — quam mox irruimus? Eu. 787. — vide, ne ille huc prorsus se irruat, Ad. 552.

Is, ea, id; fuit olim senex, mercator: navem is fregit apud Andrum: is obiit mortem, A. 222, 223. — estne hic Crito? is est, A. 804. — tum pol ego his essem vere, qui simulabar, Eu. 606. — etsi is quoque suarum rerum satagit, Hea. 225. — quando is, quamobrem huc veneram, rus abiit, Ad. 436. — ita nunc is sibi me supplicaturum putat? He. 500. — is sibi responsum hoc habeat, Ph. 16. — ejus causa in funus prodeo, A. 115. — quæ cupiebat de sorore ejus (Chremetis) indicare, Eu. 621. — miseret me ejus (Menedemi), Hea. 168. — filiam ejus (Simuli) virginem vitiavit, Ad. 467. — nec, qua via sententia ejus (Phidippi) possit mutari, scio, He. 569. — pater ejus (Phædriæ) rediit, an non? Ph. 147. — ein' (patri) ego ut advorser? A. 263. — ubi comperi ex iis, qui ei fuere conscii, Hea. 121. — in quo hæc discebat ludo, exadvorsum ei loco tonstrina erat, Ph. 88. — rejecit se in eum, flens, A. 136. — dicunt, homines nobiles eum adjutare, Ad. 16. — ex eo nunc misera quem capit laborem! A. 721. — mihi magna cum eo fuit semper familiaritas, Hea. 676. — cito ab eo hæc ira abscedet, He. 782. — senes qui primi

Istac; abi sane istac, istorsum, quo vis, Hea. 588.

Iste, a, ud; næ iste haud mecum sentit, A. 325. — quis fuit igitur? Py. Iste Chærea, iste ephebus, Eu. 822, 823. — iste tuus, ipse sentiet posterius, Ad. 140. — non hercle ex re istius me instigasti, Ph. 968. — quid isti (eunucho) credam? Eu. 704. — hominem istum impurissimum absolvitote, Ad. 282. — cum milite isto præsens, absens ut sies, Eu. 192. — id isti vituperant factum, A. 15. — quid? isti te ignorabant, Eu. 1088. — potius, quam istorum obscuram diligentiam, A. 21. — pol ego istos commovebo, Hea. 730. — sive ista uxor, sive amica est, A. 216. — quæ ista est pravitas? Hea. 975. — te isti (Glycerio) virum do, A. 295. — opinor Thaidem. Ch. Istam ipsam, Eu. 564. — virginem ipsam, Thaidi, quæ hodie dono data est, scis eam hinc civem esse? Eu. 950. — faciam boni tibi aliquid pro ista re, Hea. 763. — ne bonæ tuæ istæ nos rationes subvortant, Ad. 840. — nihil pol jam res istæc mihi voluptatis ferunt, He. 593. — tibi istas posthac comprimito manus, Hea. 589. — mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum, Hea. 571. — olim isti fuit generi quondam quæstus, Eu. 246. — Syre, præceptorum plenus istorum ille, Ad. 413. — egon' quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eu. 153; sæpissime alibi.

Istic (adverb.); neque istic, neque alibi tibi erit in me mora, A. 421. — quid istic tibi negotii est? A. 851. — tu istic mane, ut, Eu. 908. — quasi istic minor mea res agatur, quam tua, Hea. 354. — tibi vero quid istic est rei? Ad. 648. — ausculta. Ph. Istic sum, He. 114.

Istic, istæc, istoc vel *istuc*; quid istic? Sy. Manebit, Hea. 380. — qui istic mos est? Hea. 562. — quid istic narrat? Hea. 579; Ph. 994. — quem? Ch. Istunc servulum dico adolescentis, Hea. 530. — conservis ad eumdem istunc præcipio modum, Ad. 425. — cave quoquam ex istoc excessis loco, A. 762. — quem cum istoc sermonem habueris, accepi, He. 607. — istæc quidem contumelia est, Hea. 566. — istæc res est, Ad. 419. — omitte, Demea, tuam istanc iracundiam, Ad. 759. — nihil istac opus est arte, A. 32. — adortus jurgio fratrem, de Psaltria istac, Ad. 406. — istuc ipsum. Da. Atque istuc ipsum nihil pericli est, A. 351. — quid istuc? A. 573; Eu. 388. — quid istuc, inquam, ornati est? Eu. 237. — est istuc datum profecto, ut, Eu. 395. — ego istuc ætatis, non amori operam dabam, Hea. 110. — idem istuc mihi venit in mentem, Hea. 889. — quid istuc, Sannio, est, quod te audio, nescio quid concertasse cum hero? Ad. 211. — quid istic? dabitur, Ad. 960. — istuc est sapere, He. 608. — quid istuc consilii est? He. 588. — quid istuc mali est? Ph. 185. — quid istuc verbi est? Ph. 343. — ipsum istuc mihi in hoc est, Ph. 507. — quid istuc negoti est? Ph. 815. — quid istuc turbæ est? Ph. 989. — hoccine agis, an non? Da. Ego vero istuc, A. 186. — istuc abs te factum nihili penderem, Eu. 94. — istuccine interminata sum, Eu. 829. — cedo istuc tuum consilium: quid id est? Hea. 332. — quid? istuc

mans misera, He. 377, 379. — intervenit adolescens quidam lacrumans, Ph. 92.

Lacryma, *Lacrymo*; vid. supr.

Lacrymula; una mehercle falsa lacrymula restinguet, Eu. 67.

Lacto; sollicitando, et pollicitando eorum animos lactas? A. 914. — nisi me lactasses amantem, et falsa spe produceres? A. 650.

Lacus; apud isum lacum est pistrilla, Ad. 585. — perreptavi usque omne oppidum: ad portam, ad lacum: quo non? Ad. 719.

Lædo; minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet, Ph. 11. — responsum, non dictum esse, quia læsit prior, Eu. 6. — minus multo audacter læderet, Ph. 11. — qui placere se studeat bonis, et minime multos lædere, Eu. 2. — si perget lædere ita, ut facere instituit, Eu. 18. — placidus, nulli lædere os, arridere omnibus, Ad. 868.

Lætitia; quæ mihi ægritudinem afferat: tanta hæc lætitia oborta est, Hea. 680. — ut hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi, Hea. 186. — Syre mi; obsecro, ne me in lætitiam frustra conjicias, Hea. 292. — quantam obtuli adventu meo lætitiam Pamphilo hodie! He. 817. — hunc diem cupio, ut cœpi, perpetuum in lætitia degere, Ad. 524.

Lætor; istuc tibi ex sententia tua obtigisse lætor, Hea. 683. — ut ego nunc non tam meapte causa lætor, quam illius, Hea. 687. — hæc tot gaudia illi contigisse lætor, He. 824. — ut quisquam amator nuptiis lætetur, He. 826.

Lætus, *a*, *um*; lætus est, nescio quid, A. 341. — quid gestiam, aut quid lætus sim, Eu. 555. — quid hic lætus est? Eu. 1033. — lætus est de amica, Ad. 253. — lætus sum, fratri obtigisse, quod vult, Ph. 819. — gnatus quod se assimulat lætum, id dicis? Hea. 889. — concurrunt læti mi obviam cupedinarii, Eu. 256. — ain' tu? læta est? Eu. 392. — læta vero ad se abducit domum, Eu. 576. — illico omnes simul lætæ exclamant, venit! He. 368. — nihil vidi quidquam lætius, Ad. 367.

Lamentor; quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est, A. 121. — modo vidi virginem miseram, suam matrem lamentari mortuam, Ph. 96.

Lampas; missa hæc face; hymenæum, turbas, lampadas, tibicinas, Ad. 911.

Lana; anus ad lanam redit, Hea. 278. — lana ac tela victum quæritans, A. 75.

Languor; vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa, ad languorem dedit! Hea. 807.

Lanius; concurrunt læti mi obviam, cupedinarii omnes, cetarii, lanii, Eu. 257.

Lapis; ubi possem persentiscere, ni essem lapis? Hea. 918. — tu, inquam, mulier, quæ me omnino lapidem, non hominem putas, He. 214. — hei, quid stas? lapis! Hea. 831.

Large; et habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1077.

Largior; de te largitor, puer, Ad. 944. — ex assentando, indulgendo, et largiundo, Ad. 995.

Largitas; quæ istæc subita est largitas? Ad. 992. — vehemens in utramque partem es nimis, aut largitate nimia, aut parsimonia, Hea. 441.

Lascivia; qui nunc luxuria, et lascivia diffluit, Hea. 946.

ectulus; lectulos jube sterni no- Ad. 286. — lectulos in sole is pedibus faciundos dedit, Ad.

ectus; huc est intro latus lectus; imentis stratus est, Hea. 904. deinde eam in lectum illæ col- nt, Eu. 593. — ut triduo hoc cto nequeat surgere, Ad. 522. video, alios festinare, lectos nere, Hea. 125.

ectus, a, um; accipe: hem! entum) lectum est: conveniet erus, Ph. 53.

emnos; fructum, quem Lemni is reddunt prædia, Ph. 679. cujus vir uxorem Lemni habuit n, Ph. 941. — hæccine erant es crebræ, et mansiones diu- Lemni? Ph. 1012. — evenit , illi in Lemnum ut esset, Ph. — quid? qua profectus causa c os Lemnum? Ph. 566. — cum consuevit olim matre in Lem- clanculum, Ph. 872. — in mno clam te uxorem duxit, Ph. 3.

Lenio; pro se quisque sedulo fa- bat, quo illam mihi lenirent mi- iam, Hea. 127.

Lenis, e; si qua laboriosa est, ad curritur: sin lenis est, ad aliam fertur gregem, Hea. 45. — ut at lenem patrem illum factum e esse acerrimum, Ph. 262. — i me tam leni passus est animo que adhuc, A. 262. — si te tam i et victo animo esse ostenderis, ea. 438. — quemquamne animo n communi esse, aut leni putas? ea. 913. — ego sum animo leni atus, He. 270. — ingenio te esse n liberos leni puto, Hea. 151. — sperum (vinum), pater, hoc est; liud lenius sodes, vide, Hea. 459.

Lenitas; heri semper lenitas ve- rebar quorsum evaderet, A. 175. — inepta lenitas patris, et facilitas prava, Ad. 391.

Leno; avarus leno, Hea. 39. — leno ego sum, at fide optuma, Ad. 161. — vah! leno iniqua me non vult loqui. Sa. Leno sum, fateor, Ad. 188, 189. — eia! ne parum leno sies, Ph. 507. — in Græca adolescens est, qui lenoni eripit meretricem, Ad. 8. — ea serviebat lenoni impurissimo, Ph. 83. — argentum accepi: tradidi lenoni, Ph. 828. — is pro sua amica lenoni dedit, Ph. 1042. — hei! metuo lenonem, Ph. 490. — ad lenonem hinc ire pergam, Ph. 846. — le- no, audi, si vis, nunc jam, Ad. 185. — si tibi res sit cum eo le- none, tum sentias, Ph. 171. — ab lenone ipsus eripuit palam, Ad. 329.

Lepide; facete, laute, lepide: nihil supra, Eu. 427.

Lepidus, a, um; euge! jam lepi- dus vocor. Ego lepidus ineo gra- tiam, Ad. 915, 918. — o lepidum patrem! A. 950. — ego usa sum benigno, et lepido, et comi, He. 838. — lepida es, He. 753. — ego pol tibi dabo illam lepidam, Hea. 1062. — itan' lepidum tibi visum est, scelus, nos irridere? Eu. 1017. — o lepidum caput! Ad. 971; Ph. 558. — abi hinc, quo dignus, cum donis tuis tam lepidis, Eu. 652. — placet, pater lepidissime, Ad. 915. — o capitulum lepidissimum! Eu. 531.

Lepus; lepus tute es, et pulpa- mentum quæris? Eu. 426.

Lesbia; Lesbiam adduci jubes, A. 228. — ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia, A. 460.

Levis, e; omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves, Hea. 399.

ctus adolescentuli est officium liberalis, Ph. 282. — estne ita, ut duxi, liberalis? Ph. 904. — quod sine sumtu ingenuam, liberalem nactus es, Ph. 168. — quia erat forma præter ceteras honesta, et liberali, A. 123. — hem, Eunuchum tibi! quam liberali facie! Eu. 473. — ille erat honesta facie, et liberali, Eu. 682. — ego liberali illam assero causa manu, Ad. 195. — ingenium novi tuum liberali devinctum, A. 562. — hæc, ita ut liberali esse ingenio decet, pudens, He. 164.

Liberalitas; pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu, Ad. 57.

Liberaliter; propterea quod serviebas liberaliter, A. 38.

Libere; homines adolescentulos, eductos libere, in fraudem illicis? A. 913. — ut agitarem libere inter vos convivium, He. 93. — liberius vivendi fuit potestas, A. 52.

Liberi; uxor, liberi inventi invito patre, A. 893. — eccum adest communis corruptela nostrûm liberûm, Ad. 797. — hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis, Ad. 77. — ingenio te esse in liberos leni puto, Hea. 151. — hic, ita ut liberos est æquum, dictis confutabitur, Hea. 950. — pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu, Ad. 57. — qui illum decrerunt dignum, suos cui liberos committerent, He. 212. — si ex me illa liberos vellet sibi, non clam me haberet, etc., He. 655.

Libero; hem, libero, A. 353. — quam primum hoc me libera miserum metu, A. 352. — liberatus sum hodie, Dave, tua opera. Dav. Ac nullus quidem, A. 771.

Libertas; hiccine libertatem aiunt æquam esse omnibus? Ad. 184.

Libertus; feci, e servo ut esses libertus mihi, A. 37. — immo apud libertum Discum, Eu. 608.

Libens, Libet, Libido; vid. in *Lubens, Lubet, Lubido.*

Licentia; nimia illæc licentia evadet in magnum malum, Ad. 510. — deteriores omnes sumus licentia, Hea. 483.

Licet; sic ut quimus, quando, ut volumus, non licet, A. 807. — pater, licetne pauca? A. 895. — quod si personis iisdem uti aliis non licet: quî magis licet, currentes servos scribere? Eu. 35, 36. — jamne erumpere hoc licet mihi gaudium? Eu. 550. — si illud non licet, Eu. 639. — fruare dum licet, Hea. 345. — non licet hominem esse sæpe ita ut vult, Hea. 666. — triumpho, si licet me latere tecto abscedere, Hea. 672. — aliis si licet, tibi non licet, Hea. 797. — here, licetne? Ch. Loquere, Hea. 975. — Dum per ætatem licet, Ad. 109. — quî tibi magis licet meam habere? Ad. 180. — hoc licet impune facere huic, illi non licet, Ad. 828. — impune optare istuc licet, He. 464. — si est, ut velit reducere uxorem, licet, He. 501. — here, licetne scire ex te? Pa. Non licet, He. 874, 875. — post illa jam, ut ludet, ludas licet, Ph. 347. — soli licet hic bis judicium adipiscier, Ph. 405. — dum licet, loquimini mecum, Antipho, Ph. 548. — ire igitur tibi licet, Nausistrata, Ph. 812. — illic haud licebat, nisi præfinito loqui, He. 94. — tibi non licuit per te mihi dare, Hea. 967. — dum licitum est ei, amavit, A. 444. — quam mihi per silentium nunquam agere licitum est, He. 30. — dum illico licitum est, He. 838. — saltem hoc licebit, Eu. 640. — quæso

dieique, meique semper memineris, Eu. 800. — tu interea loci collocupletasti te, Antiphila, Hea. 257. — in id redactus sum loci, ut, Ph. 978. — exadversum ei loco tonstrina erat, Ph. 88. — Di, date, obsecro, illi in aliis peccandi locum, A. 233. — neque pol consilii locum habeo, A. 321. — ibi ascendo in quemdam excelsum locum, A. 357. — restitue, in quem me accepisti, locum, A. 682. — ubi satias cœpit fieri, commuto locum, Eu. 972. — in eum jam res rediit locum, ut, Hea. 359. — da illis locum, Hea. 686. — eum Plautus locum reliquit integrum: eum hic locum sumsit sibi Adelphos. Pernoscite, furtumne factum existumetis, an locum reprehensum, Ad. 9, 10, 13. — hoc mihi dolet, pæne in eum locum redisse, ut, Ad. 273. — sed locum novi, ubi sit. De. Dic ergo locum, Ad. 574. — poetam restitui in locum, prope jam remotum, He. 21. — interea meum non potui tutari locum, He. 42. — quem actoris virtus nobis restituit locum, Ph. 34. — ego in eum incidi infelix locum, ut, Ph. 73. — da locum melioribus, Ph. 521. — illam in ignotum hinc abducet locum? Ph. 547. — te in germani fratris dilexi loco, A. 292. — venit meditatus alicunde ex solo loco, A. 407. — virum in quovis loco paratum, A. 720. — cave quoquam ex istoc excessis loco, A. 762. — viden' me ex eodem ortum loco? Eu. 241. — quo in loco dictum est, parati nihil est, Eu. 542. — ut hosce instruxit, ipsus sibi cavit loco, Eu. 781. — amicam ut habeas prope jam in uxoris loco? Hea. 104. — in loco ego vero laudo, Hea. 587. — obsecundato in loco, Hea. 827. — pecuniam in loco negligere, Ad. 217. — pejore res loco non potest esse, quam, Ad. 345. — video sapere, in loco vereri, Ad. 831. — obsecundare in loco, Ad. 909. — pugnant de loco, He. 41. — quæ nunquam in ullo patefecit loco, He. 303. — quum noster grex motus loco est, Ph. 33. — videtis, quo in loco res hæc siet, Ph. 446. — quonam in loco sunt res et fortunæ meæ? Ph. 473.

Logi; fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices. Do. Logi! Ph. 492.

Longe; continuo accurrit ad me, quam longe quidem, Eu. 335. — rus Sunii ecquod haberem, et quam longe à mari, Eu. 519. — longe jam abieram, quum sensi, Eu. 633. — errat longe, mea quidem sententia qui, Ad. 65. — nequeo mirari satis, quo ille abire ignavus possit longius, Eu. 662. — vide sis, ne quo hinc abeas longius, Hea. 212. — non aberit longius, Hea. 986. — illud rus tam male odi, quia prope est: quod si abesset longius, Ad. 526. — rogat frater, ne abeas longius, Ad. 886.

Longinquitas; hæc mihi nunc cura est maxuma, ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet, He. 596.

Longitudo; consulere in longitudinem, Hea. 965.

Longule; non cogitas hinc longule esse? Hea. 239.

Longus, a, um; longum est nos illum expectare, dum exeat, A. 979. — longum est, Clitipho, si tibi narrem, Hea. 335. — experire, non est longum, Ph. 494. — haud longum est id, quod orat, Ph. 514. — quam longum spatium amandi amicam tibi dedi? He. 684.

Loquor; tute loqueris: me vetas,

— vah! vivere etiam nunc libet, Ad. 446. — facite, quod vobis lubet, Ad. 996. — inter se transigant ipsi, ut lubet, He. 311. — quo lubet cruciatu per me exquire, He. 774. — postilla jam, ut lubet, ludas licet, Ph. 347. — huc, si quid lubet, Ph. 980. — lubuit, Eu. 796. — cedo, quid postulat? Ge. Quid? nimium: quantum libuit, Ph. 642. — quæ meo cumque animo lubitum est, facere, A. 263. — prodeambulare huc libitum est, Ad. 770. — ubi peregre, tibi quod libitum fuit, feceris, Ph. 969. — aut si lubitum fuerit, causam ceperit, A. 213. — nisi mihi addit animum, quo lubeat magis, Hea. 542. — date silentium, ut libeat scribere aliis, He. 56.

Lubido; quo magis lubido frustra incendatur tua? A. 309. — dum ejus libido occlusa est contumeliis, A. 558. — multa fert libido, Hea. 573. — at matura, dum libido eadem hæc manet, Ph. 715. — neque tuæ libidini advorsabor, He. 245. ita ut ingenium est hominum ad labore proclive ad lubidinem, A. 78. — aliquantum inquior erat præter ejus lubidinem, Hea. 201. — potius, quam advorsum animi tui lubidinem esset quum illo nupta? He. 534. — ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, non quæ olim fuit, Hea. 216.

Lucina; Juno Lucina, fer opem! serva me obsecro! A. 474; Ad. 488.

Luciscit; luciscit hoc jam, Hea. 410.

Lucrum; pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum, Ad. 217. — næ, ille haud scit, paululum lucri, quantum ei damni apportet, Hea. 747. — ubi quid mihi lucri est, te fallere? Ph. 61. — omne quod est interea tempus, lucro est, He. 287. — si redimat, magnum inesse in ea lucrum, Hea. 609. — quod hinc accesserit, id de lucro putato esse omne, Ad. 821. — omne id deputabo esse in lucro, Ph. 251.

Lucto; dicitque sese illi annulum, dum luctat, detraxisse, He. 830.

Luctus; quæ me, et te, et familiam dedecoras: filio luctum paras, He. 210.

Luculentus, a, um; mulier commoda, et faceta, et hercle forma luculenta, Hea. 523.

Lucus; rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc, Ad. 845.

Ludibrium; quam decrerim me non posse diutius habere, eam ludibrio haberi, He. 149. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem, He. 526.

Ludificor; quid vos, malum! ergo me sic ludificamini, inepti? Ph. 947. — insuper scelus, postquam ludificatus est virginem, Eu. 645. — siquidem tu me hic etiam nebulo ludificabere, Eu. 716.

Ludo; cur non ludo hunc aliquantisper? Ad. 643. — ludis fortasse me, Hea. 824. — ludis tu nunc me? Ad. 701. — quia consimilem luserat jam olim ille ludum, Eu. 586. — adsis, tangas, ludas, propter dormias, Eu. 373. — ita vita est hominum, quasi, quum ludas tesseris, Ad. 743. — postilla jam, ut lubet, ludas licet, Ph. 347. — non te credas Davum ludere, A. 789. — nebulonem hunc certum est ludere, Eu. 269. — congrum istum maximum in aqua sinito ludere paulisper, Ad. 378. — in illis opera luditur, Ph. 332.

Me. Magis, si magis noris, putes, Hea. 890. — fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — magis sunt suspiciosi : ad contumeliam omnia accipiunt magis, Ad. 607, 608. — si est dicendum magis aperte, Ad. 668. — minus videtis, magis impense cupitis, consulitis parum, Ad. 998. — quæ consecuta est nox, eam (attigit) nihilo magis, He. 137. — metuo, ne Philumenæ magis morbus aggravescat, He. 337. — ea dissimulare nos magis humanum est, He. 553. — credo ea gratia concordes magis fore, He. 617. — quo magis omnes res cautius accuro, He. 738. — quo magis novi, tanto sæpius, Ph. 328. — mulier mulieri magis congruit, Ph. 724. passim alibi. — *Maxime, Maxume;* duc me adeam; ut videam. My. Maxume, A. 820. — nunc quam maxime abs te postulo, ut, A. 825. — quibus id maxime utile est, A. 837. — hac re arbitror id fieri posse maxime, Eu. 173. — huc fac illi adducantur. Pa. Maxume, Eu. 189. — nonne hoc monstri simile est? quid ais? Pa. Maxume, Eu. 334. — etsi ego digna hac contumelia sum maxume, Eu. 865. — quid commemorem primum, aut laudem maxume? Eu. 1043. — me hujus quidquid facio, id facere maxume causa mea, Eu. 1069. — quam maxume servire vestris commodis, Hea. 50. — cujusque ingenium ut sit, declarat maxume, Hea. 284. — hujusmodi, obsecro, aliquid repperi. Sy. Maxume, Hea. 339. — cujus mos maxume est consimilis vostrum, Hea. 393. — teneo te, Antiphila, maxume animo exoptata meo? Hea. 408. — cujus (nuncii) maxume te fieri participem cupis, Hea. 428. — quo maxume apud te se valere sentiet, Hea. 488. — atqui quum maxume volo te dare operam, ut fiat, Hea. 788. — tum si maxime fateatur, quum amet aliam, Ad. 341. — nos coluit maxume, Ad. 353. — quam estis maxume potentes, dites, fortunati, nobiles : tam maxume vos æquo animo æqua noscere oportet, Ad. 503*, 505. — nunc quum maxume operis aliquid facere credo, Ad. 520. — quum fervit maxume, Ad. 536. — sequere me ergo hac intro. Mi. Maxume, Ad. 611. — si illud, quod maxime opus est jactu, Ad. 744. — jubeo quam maxume unam facere familiam, Ad. 930. — quam maxume servire vostris commodis, He. 51. — hanc Bacchidem amabat, ut quum maxume, tum Pamphilus, He. 115. — atqui ea res multo maxime disjunxit illum ab illa, He. 160. — non mea opera, neque pol culpa evenit. La. Immo maxume, He. 228. — quod sane nolim, maxume heri causa mei, He. 331. — jam ea de causa maxume nunc huc introire nolo, He. 348. — maxume volo, doque operam, ut, He. 396. — eo pacto maxume apud te meo erit ingenio fides, He. 474. — puerum mihi cedo, ego alam. Ph. Maxume, He. 708. — per quem res agitur maxume, Ph. 29. — atqui opus est nunc quum maxume ut sis, Ph. 204. — omnes, quum secundæ res sunt maxume, tum maxume meditari secum oportet, Ph. 241. — verum si cognata est maxume, Ph. 295. — Dic nomen. Ph. Nomen? maxume, Ph. 385.

Magister, Magistra; dum ætas, metus, magister prohibebant? A. 54. — tum si quis magistrum cœpit ad eam rem improbum, A. 192

pecto malum, Ph. 194. — si quis daret talentum magnum, Ph. 643. — faciet, neque sine tuo magno malo, A. 179. — pro peccato magno paulum supplicii satis est patri, A. 905. — nunc qdum sine magno intertrimento non potest haberi, Hea. 448. — major filius tuus Æschinus, Ad. 463. — ego hunc majorem adoptavi mihi, Ad. 47. — fratrem majorem Chremem nostin'? Ph. 63. — ea si vivit, annos nata est sedecim, non major, Eu. 527. — agrum majoris pretii nemo habet, Hea. 64. — quia habet aliud magis ex sese, et majus, A. 956. — quid, si quid te majus oret? Ad. 645. — qui sum natu maximus, Ad. 885. — eum esse quæstum in animum induxi maximum, Hea. 49; He. 50. — congrum istum maximum in aqua sinito ludere paulisper, Ad. 378. — ne assidue agendi sint mihi, clamore summo, cum labore maxumo, Hea. 40. — ita eos meo labore eductos maxumo, hic fecit suos, paulo sumtu, Ad. 879. — amatores mulierum esse audieram eos maximos, Eu. 665. — hæc mihi nunc cura est maxuma, ut, He. 595. — bene fecisti: gratiam habeo maximam, Eu. 1090. — ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem, Hea. 8. — eam laudem hic ducit maximam, Ad. 18. — ego illi maxumam partem feram, Ad. 117. — maxuma sua cura, hæc sola fecit, Ph. 760. — lites sunt inter eos factæ maxumæ, Eu. 733. — non maxumas, quæ maxumæ sunt interdum iræ, injurias faciunt, He. 307. — vel rex semper maxumas mihi agebat (gratias), Eu. 397. — illud mihi multo maximum est, A. 527. — an non tibi hoc maximum (facinus) est? Eu. 958. — peccatum a me maximum est, Hea. 158. — pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum, Ad. 217. — nisi eo ad mercatum venio, damnum maxumum est, Ad. 232. — quasi non hoc sit maxumum, Ad. 945. — illud mihi vitium est maximum, He. 112. — atque adeo, quod maximum est, salvum atque validum, He. 457. — hæc te solum semper fecit maximi, A. 293. — merito te semper maxumi feci, Chreme, A. 575. — hominem maxumi pretii te esse, hodie animo judicavi meo, Ad. 895. — Thais maximo te orabat opere, ut, Eu. 532. — in ipsa turba, atque in peccato maxumo potasti, scelus! Ad. 777. — quod nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut fieret, Ph. 759.

Majores, salvus sit, spero: est similis majorum suum, Ad. 412.

Majusculus, a, um; Thais, quam ego sum, majuscula est, Eu. 527.

Mala; quin pugnus continuo in mala hæreat, Ad. 172.

Male; hoc male habet virum, A. 437. — rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui, A. 875. — mihi unus scrupulus restat; qui me male habet, A. 942. — qui bene vertendo, et eas describendo male, Eu. 7. — aut si laudat, te ut male urat, Eu. 438. — redeo rursum, male vero me habens, Eu. 634. — utinam sic sient, qui mihi male volunt! Eu. 655. — prodi, male conciliate, Eu. 669. — male mulcabo ipsam, Eu. 773. — Syre, tibi timui male, Hea. 531. — male docet te mea facilitas multa, Hea. 648. — quam timui male, ne! Hea. 664. — et tibi bene esse soli,

mater, He. 355. — consequar jam te, mea mater, He. 358. — neque sinam, ut, qui nobis, mater, maledictum velit, He. 590. — virgo est cum matre, Ad. 654. — relinquit cum matre hic uxorem, He. 174. — simulat se a matre arcessi ad rem divinam, He. 184. — puerum accipias : post de matre videro, He. 700. — cum ejus consuevit olim matre in Lemno, Ph. 872. — matres omnes filiis in peccato adjutrices, Hea. 993. — quas matres student demissis humeris esse, Eu. 313.

Materfamilias; pro Divum fidem! meretrix et materfamilias una in domo, Ad. 751.

Maternus; misericordia, animus maternus : sino, Hea. 637.

Matrimonium; si ex usu esset nostro hoc matrimonium? He. 548.

Matrona; introire neminem video, exire neminem : matronam nullam, A. 365. — quî magis licet, bonas matronas facere? Eu. 37.

Mature; fiet. Ph. At mature. Pa. Fiet, Eu. 207. — mature ut quum cognorit, perpetuo oderit, Eu. 932.

Maturo; matura. Da. Jam inquam hic adero, A. 717. — at matura, A. 958. — at matura, dum libido eadem hæc manet, Ph. 715. — is mihi suadet, nuptias, quantum queam, ut maturem, A. 578. — id ut maturent facere, Hea. 496.

Maxime, vel *Maxume*. Vid. in *Magis*; sup. p. 231.

Maxumopere; meministin' me esse gravidam, et mihi te maxumopere dicere, si? Hea. 626.

Meapte; ut ego nunc non tam meapte causa lætor, quam illius, Hea. 686.

Mecastor; salve mecastor, Parmeno, He. 83.

Mecum; propero ad filiam : eho mecum, Crito, A. 953. (Vide porro, *Cum*.)

Medeor; quas, quum res advorsæ sient, paulo mederi possis, Ph. 821.

Medicor, *Medicus*; ejus labore, atque ejus dolore, gnato ut medicarer tuo, A. 833. — cum egomet possim in hac re medicari mihi? A. 946. — quid? nemon' medicum adduxit? He. 323.

Mediocris; non mediocris hominis hæc sunt officia, Ad. 971.

Mediocriter; horum nihil egregie præter cetera studebat; et tamen omnia hæc mediocriter, A. 59. — mediocriter vestitam veste lugubri, Hea. 286.

Meditor; meditor esse affabilis, Ad. 900. — an causam meditari tuam? Ad. 196. — tum maxume meditari secum oportet, Ph. 242. — venit meditatus alicunde, ex solo loco, A. 407. — meditata mihi sunt omnia mea incommoda, Ph. 248.

Medius, a, um; sublimem medium arriperem, Ad. 317. — accurrit : mediam mulierem complectitur, A. 133. — jam ego hunc in mediam viam provolvam, A. 778. — in medium huc agmen, cum vecti, Donax, Eu. 773. — mater virginis in medio est, Ad. 479. — e medio æquum excedere est, He. 620. — in medio omnibus palmam esse positam, Ph. 17. — quum e medio excessit, Ph. 966. — ea mortem obiit : e medio abiit, Ph. 1018.

Mehercle; hæc verba, una mehercle falsa lacrymula restinguet, Eu. 67. — pulchre mehercle dictum, et sapienter, Eu. 416.

Melior, us; tanto hercle melior, Hea. 549. — quo vir melior multo es, quam ego, Ad. 709. — agrum

Hea. 92. — nihil suave meritum est, Ph. 305. — pol meritum est tuum, Ph. 1050. — ecquid nos amas de fidicina istac? Th. Plurimum merito tuo, Eu. 458. — non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia. Ph. Nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 337, 338. — an meo merito, credo, Ph. 1030. — meriton' hoc meo videtur factum? Ph. 1032.

Merus, a, um; non multum habet, quod det, fortasse. Ge. Immo nihil, nisi spem meram, Ph. 146.

Metuo; perii! metuo, ut substet hospes, A. 916. — metuo fratrem, ne intus sit, Eu. 610. — metuo, qualem tu me esse hominem existumes, Eu. 757. — metuo, quid siet, Hea. 620. — metuo, quid agam, Hea. 720. — nec quidquam magis nunc metuo, quam ne, Hea. 808. — ipsum id metuo, ut credant, Ad. 630. — male metuo, ne Philumenæ morbus aggravescat, He. 337. — hei! metuo lenonem, ne quid suo suat capiti. Ge. Idem ego metuo, Ph. 490. — verum enim metuo malum, Ph. 554. — habeo aliud, si istud metuis, Hea. 338. — metuis? quasi non ea potestas sit tua, Hea. 720. — quid? metuis, ne non, quum velis, convincas esse illum tuum? Hea. 693. — si me metuis, mores cave in te esse istos sentiam, Hea. 1034. — si metuis, satis ut meæ domi curetur diligenter, He. 257. — quid has metuis fores? Ph. 742. — metuit semper, quem ipsa nunc capit fructum, ne, Eu. 449. — nec metuit quemquam, Ad. 86. — metuit hic nos, Ph. 428. — nec, pol, istæ metuunt Deos: neque has respicere Deos opinor, He. 773. — metuebat absentem patrem, Ph. 118. — denique metuebant omnes jam me, Eu. 433. — metui a Chryside, A. 106. — hanc metui, ne me criminaretur tibi, Eu. 854. — metui, quid futurum denique esset, Hea. 569. — id metui, Ad. 194. — metui, ne hæreret hic, Ad. 404. — metuisti, ne non tibi istuc fœneraret? Ad. 218. — ni metuam patrem, habeo quod moneam, A. 920. — ne metuas, Eu. 785. — neque tu istum metuas, ne amet mulier, Eu. 1079. — at enim metuas, ne, Ad. 834. — ac non id metuat, ne, ubi acceperim, sese relinquam, Eu. 140. — noli metuere, Ph. 555. — idque adeo metuens vos celavi, A. 587. — saltem accurate, ut metui videar, A. 495.

Metus; dum ætas, metus, magister prohibebant? A. 54. — quantus metus est mihi! Ph. 482. — ut metum, in quo nunc est, adimam: atque expleam animum gaudio, A. 340. — quamobrem accipere hunc mihi expediat metum. Sy. Ademtum tibi jam faxo omnem metum, Hea. 337, 341. — demsi metum omnem, Ad. 740. — sperantes jam, amoto metu, interea oscitantes opprimi, A. 181. — oratio hæc me miseram exanimavit metu, A. 251. — quamprimum hoc me libera miserum metu, A. 352. — ita animus commotus est metu, spe, gaudio, A. 940. — perii! lingua hæret metu, Eu. 976. — in metu esse hunc, illi est utile, Hea. 199. — tua apud patrem amica tecum sine metu ut sit, copia est, Hea. 328. — pudore et liberalitate liberos retinere satius esse credo, quam metu, Ad. 58. — consuefacere filium, sua sponte recte facere, quam alieno metu, Ad. 75. —

rem, Eu. 200. — non meum illud verbum facio, Ad. 956. — ut tergum meum tuam in fidem committam, He. 108. — me nôvi, et peccatum meum, Ph. 217. — cupio aliquos parare amicos beneficio meo, Eu. 149. — ex meo propinquo rure hoc capio commodi, Eu. 970. — non necesse habeo omnia pro meo jure agere, Ad. 52. — olet unguenta? de meo, Ad. 118. — mea nihil refert, dum potiar modo, Eu. 320. — quid mea autem? quid faciet mihi? Eu. 848. — quid mea? Hea. 793; Ad. 917; He. 510; Ph. 133, 389. — id mea minime refert, qui sum natu maximus, Ad. 885; et alibi passim.

Micio; sed eccum, Micio egreditur foras, Ad. 927. — ego Micionem, si apud forum est, conveniam, Ad. 514.—quid agis, Micio? Ad. 60.

Mida; puer ad me accurrit Mida, Ph. 861.

Migro; ex urbe tu rus habitatum migres? He. 589.

Miles; miles gloriosus, Eu. 31. — miles in Cariam est profectus, Eu. 125. — miles Thraso, Phædriæ rivalis, Eu. 353. — miles vero sibi putare adductum ante oculos æmulum, Eu. 623. — in convivium illam? miles tendere, Eu. 626. — virginem, quam heræ dono dederat miles, vitiavit, Eu. 655. — nisi quia correxit miles, quod intellexi minus, Eu. 736. — miles a me vi nunc ereptum venit, Eu. 751. — miles pellitur foras, Eu. 1040. — apud eum miles Dionysia agitât, Hea. 733. — cras mane argentum mihi miles dare se dixit, Ph. 531. — parasiti personam inde ablatam, et militis, Eu. 26.—hic quidem est parasitus Gnatho militis, Eu. 229.— audire vocem visa sum modo militis, Eu. 454.—mira vero, militi quæ placeant, Eu. 288. — quî magis licet, facere gloriosum militem? Eu. 38. — eccum militem, Eu. 395. — abî, cito hunc deduce ad militem, Eu. 538. — frater virginis militem rogat, ut, Eu. 618. — viden' tu illum, Thais, militem secum ad te quantas copias adducere? Eu. 754. — militem ego rivalem recipiendum censeo, Eu. 1071. — haud opinor, commode finem statuisse orationi militem, He. 76. — miles, edico tibi, si, Eu. 1062. — egone quid velim? cum milite isto præsens, absens ut sies, Eu. 192. — ne quis forte internuntius clam a milite ad istam cursitet? Eu. 287. — anne abiit jam a milite? Eu. 732. — quæ cum milite Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo, He. 65. — cupida eram huc redeundi, abeundi a milite, He. 71. — imperatoris virtutem noveram, et vim militum, Eu. 777. — ita uti fortes decet milites, Eu. 814.

Milesius; quid! ille ubi est Milesius? Ad. 706.

Miletus; habibat Mileti. Miletum usque, obsecro! Ad. 658, 659.

Militia; una semper militiæ, et domi fuimus, Ad. 496.

Milito; in Asiam ad regem militatum abiit, Hea. 117. — quum hinc egens profugiet aliquo militatum, Ad. 386.

Mille, millies; huic drachmarum argenti hæc mille dederat mutuum. Mille nummum poscit, Hea. 601. — ex ipsa millies audivi, A. 948. — plus millies audivi, Eu. 422. — tædet jam audire eadem millies, Ph. 486.

Miluus; non rete accipitri tenditur, neque miluo, Ph. 330.

Mina; dedit in sumtum, dimi-

cœpit Sostratam, He. 179. — mirum, ni domi est, A. 600. — quid istuc tam mirum est? A. 653. — mirum vero, impudenter mulier si facit meretrix? A. 757. — mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo, Eu. 230. — mirum, ni hanc dicit, modo huic quæ data est dono, Eu. 344. — mirum, Eu. 403. — mirum, ni tu credis, quod iste dicit, Eu. 710. — mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082. — ne cui sit vestrum mirum, cur, Hea. 1. — minime mirum, adeo impeditæ sunt, Hea. 245. — mirum, ni illa salva est, et ego perii, Hea. 663. — non ædepol mirum, He. 160. — minimeque adeo mirum: et, ni id fecisset, magis mirum foret, He. 220. — num mirum, aut novum est? Ph. 847. — non mirum fecit uxor, si hoc ægre tulit, He. 709. — fuisse erga me miro ingenio, expertus sum, He. 489. — mira vero militi quæ placeant, Eu. 288. — mira narras, Hea. 897.

Misceo; ita tu istæc tua misceto; ne me admisceas, Hea. 783.

Miser, a, um; ah! nescis, quantis in malis verser miser, A. 651. — quis videor? Ch. Miser æque, atque ego, A. 704. — crucior miser, A. 853. — miser quod habui, perdidi, Eu. 237. — ille ubi miser famelicus videt me esse in tanto honore, Eu. 260. — perii! quid ego egi miser, Eu. 378. — eam iste vitiavit miser? Eu. 952. — quid igitur faciam miser? Eu. 965. — egomet meo indicio, miser, quasi sorex, hodie perii, Eu. 1023. — Dum fiam miser, Hea. 148. — nec quidquam magis nunc metuo, quam ne miser aliquo extrudar hinc, Hea. 809. — vah! frustra sum igitur gavisus miser. Hea. 858. — quid ego tantum sceleris admisi miser? Hea. 958. — de sorte nunc venio in dubium miser? Ad. 244. — perii miser! He. 133. — horresco, ubi pultare hasce (fores) occipio miser, Ad. 637. — an quisquam usquam gentium est æque miser? Cuivis facile scitu est, quam fuerim miser. Quid restat, nisi porro ut fiam miser? He. 293, 295, 300. — extemplo ejus morbum cognovi miser. Nequeo, quin lacrumem miser, He. 373, 382. — semper mortem expectabam miser, He. 422. — omnibus modis miser sum, He. 701. — quod ille comparsit miser, Ph. 44. — hei timeo miser! Ph. 178. — quod huic exitio remedium inveniam miser! Ph. 200. — unde ego nunc tam subito huic argentum inveniam miser? Ph. 533. — delirat miser timore, Ph. 996. — apparet servum hunc esse domini pauperis, miserique, Eu. 487. — væ misero mihi! A. 303; Hea. 918; Ad. 302, 384; He. 605. — hei misero mihi! Hea. 234; Ad. 174. — væ misero mihi, quanta de spe decidi! Hea. 250. — ferte misero, atque innocenti auxilium! Ad. 156. — homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi, Ad. 201. — id misero restat mihi mali, si, Ad. 358. — quid illi creditis fore animi misero, qui? Ad. 670. — ut me a Glycerio miserum abstrahat? A. 243. — quamprimum hoc me libera miserum metu, A. 352. — viden' me tuis consiliis miserum impeditum esse? A. 619. — heu me miserum! A. 648. — me miserum! A. 884. — illam scelestam esse, et me miserum; sentio, Eu. 71. — hominem perditum miserumque, Eu. 419. — ni miserum insuper etiam patri indicares? Eu. 1013 — eum ego hinc ejeci mise-

1044. — hoc quidem ferundum aliquo modo est, Ad. 470. — quo modo? Ad. 536. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — si facere possim ullo modo, He. 266. — quonam modo nunc te offendam affectam? He. 325. — si ullo modo est ut possit, quod spero fore, He. 724. — tum hunc impuratum poterimus nostro modo ulcisci, Ph. 961. — quin novo modo ei faceres contumeliam, Ph. 97. — quot modis contemtus, spretus? A. 248. — quæ nos semper omnibus cruciant modis, Eu. 384. — etiam nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis? Eu. 709. — colligavit primum eum miseris modis, Eu. 954. — indignis acceptus modis, Ad. 167. — vah! quibus illum lacerarem modis! Ad. 316. — miris modis odisse cœpit Sostratam, He. 179. — nisi pol filium multis modis jam expecto, He. 280. — omnibus modis miser sum, He. 701.

Hujus modi; vid. in *Hujus.*

Mœchus; ut te arbitretur sibi paratum mœchum, A. 317. — pro mœcho prehendi, Eu. 959. — pro mœcho comprehendere, Eu. 991. — nunc minatur, quod mœchis solet, Eu. 956.

Mœror; nunc misera in mœrore est, A. 695.

Mœstus; domum revortor mœstus, Hea. 122.

Molestia; ubi quid in animo est molestiæ, Eu. 630. — demseris molestiam, Ad. 823. — illi molestiam affert, He. 344. — eam confeci sine molestia, Eu. 927. — neque, præterquam quas ipse amor molestias habet, addas, Eu. 77.

Molestus, a, um; molestus certe ei fuero, A. 643. — is ubi molestus magis est, Eu. 414. — quam molestus! Hea. 568. — si molestus pergis esse, Ad. 182. — tu molestus ne sies, Ph. 634. — molesta ne siet, Eu. 529. — num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ? A. 439. — sed hoc mihi molestum est, A. 43. — mihi molestum, A. 359. — verum ubi molestum non erit, Eu. 484. — quin mihi molestum est, Hea. 582. — ausculta paucis, nisi molestum est, Demea, Ad. 810. — adhuc non molesta sunt, Ad. 123. — tamen nonnihil molesta sunt hæc mihi, Ad. 143.

Molior; dum moliuntur, annus est, Hea. 240.

Mollio; precibus molliri? Ph. 497. — postquam hominem his verbis sentio mollirier, Ph. 631.

Molliter; ædepol, Syrisce, te curasti molliter, Ad. 767.

Mollities; ejiciunda mollities animi, Eu. 222.

Molo; ut, si te inde exemerim, ego pro te molam, A. 200. — favillæ molendo, Ad. 851. — molendum usque in pistrino, Ph. 249.

Momentum; paulo momento huc illuc impellitur, A. 266.

Moneo; dehinc ut quiescant, porro moneo, A. 22. — is ne erret, moneo, Eu. 16. — sedulo moneo, quæ possum, Ad. 428. — tanquam in speculum in patinas inspicere jubeo, et moneo, Ad. 430. — te sedulo et moneo, et hortor, ne, He. 64. — verum te hoc moneo unum, He. 766. — bene mones, A. 374. — nisi eum mones, Hea. 592. — faciam, ut mones, He. 719. — una harum quævis causa me, ut faciam, monet, A. 906. — voce alia, ac res monebat conqueri, He. 375. — ambos docui, monui, Ad. 968. — quod

Hea. 375. — emtæ mulieres complures, Ad. 230. — mulieres pauperculæ, Ad. 651. — utin' omnes mulieres eadem æque studeant? He. 199. — mulieres inique æque omnes invisæ viris, He. 274. — mulieres sunt ferme, ut pueri, levi sententia, He. 312. — amaræ mulieres sunt, He. 710. — amatores mulierum maximi, Eu. 665. — novi ingenium mulierum, Eu. 811. — nosti mores mulierum, Hea. 239. — strepitus, clamor mulierum fecere, ut, He. 35. — vulgus quod male audit mulierum, He. 600. — inter mulieres, quæ ibi aderant, A. 117. — deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 296. — eas ad mulieres huc intro, He. 754. — mulieres suspecte falso, He. 778.

Muliercula; commeare ad mulierculam, Hea. 444. — mulierculam compressit, Ph. 1016.

Multimodis; næ istam multimodis tuam inveniri gaudeo, A. 941. — multimodis injurius, Clitipho, es, Hea. 320. — multimodis vituperandus, Ph. 465.

Multo, Multum; verum aliter evenire multo intelligit, A. 4. — illud mihi multo maximum est, quod, A. 527. — is quæstus nunc est multo uberrimus, Eu. 253. — certe tu quidem pol et multo hilarior. Ch. Sed Thais multo ante venit? Eu. 730, 732. — multo omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse, Hea. 842. — immo abeat multo malo quovis gentium, quam, Hea. 929. — quo vir melior multo es, quam ego, Ad. 709. — multo rectius est, quam, Ad. 924. — quasi tu non multo malis narrare hoc mihi quam, He. 110. — maligna multo et magis procax facta illico est. Atque ea res multo maxime disjunxit illum ab illa, He. 159, 160. — minus multò audacter, quam nunc lædit, læderet, Ph. 11. — incertior sum multo, quam dudum, Ph. 459. — ac rebus vilioribus multo, tamen talenta bina, Ph. 790. — haud multo post cum patre idem recipit se intro denuo, Ph. 878. — atque aliquis dicat, nihil promoveris. Multum, A. 643. — quod des, paulum est: et necesse est multum accipere Thaidem, Eu. 1074. — haud multum a me aberit infortunium, Hea. 668. — paulum id autem? De. Si multum siet, tamen faciundum est, Ad. 954. — Philotis, salve multum, He. 82. — qui sic sunt, haud multum hæredem juvant, He. 460. — nec pol me multum fallit: quin, He. 728. — non multum habet, quod det, fortasse. Ge. Immo nihil, nisi, Ph. 145.

Multus, a, um; eadem hæc multi alii in Andro tum audivere, A. 933. — minime multos lædere, Eu. 2. — multis modis jam expecto, He. 280. — multæ sunt causæ, quamobrem, Eu. 145. — concurrunt multæ opiniones, quæ, Hea. 232. — multas contaminasse Græcas, Hea. 17. — multa concurrunt simul, A. 512. — quam multa injusta ac prava fiunt moribus! Hea. 839. — multa in homine signa, Ad. 825. — sumtum admittet; multa, Ad. 917. — multa ex quo fuerint commoda, He. 841. — multa advenienti narrantur, Ph. 610. — ait tibi uxorem dare se hodie: item alia multa, A. 355. — ingeram mala multa? A. 642. — habeo alia multa, quæ nunc condonabitur, Eu. 17. — quid tibi ego

quasi necesse sit, si huic non dat, A. 373.—sed necesse est, huic ut subveniat, Eu. 968. — nisi quia necesse fuit hoc facere, Eu. 997. — necesse est multum accipere Thaidem, Eu. 1074. — necesse est, Clitipho, consilia consequi consimilia, Hea. 209. — in eum jam res rediit locum, ut si necesse, Hea. 360. — non necesse habeo omnia pro meo jure agere, Ad. 51.— magnum nescio quid necesse est evenisse, He. 304. — non fuit necesse habere, Ph. 296.

Necessitas; illam a me distrahit necessitas, He. 492.

Nedum; nedum tu possis, Hea. 454.

Neglectus; quapropter hæc res neutiquam neglectui est mihi, Hea. 357.

Negligens, *Negligenter;* negligentem feceris, A. 398. — ah! tantamne rem tam negligenter agere? A. 253. — capillus circum caput rejectus negligenter, Hea. 291.

Negligentia; æmulari negligentiam, A. 20. — non manebat ætas virginis meam negligentiam, Ph. 570. — cognatorum negligentia, A. 71. — qui præteritus negligentia est, Ad. 14. — neque negligentia tua, neque odio id fecit tuo, Ph. 1015.

Negligo; quem ipse neglexit pater, ego alam? He. 670. — pecuniam in loco negligere, Ad. 217. — negligere cognatum suum, Ph. 366. — amo te, et non neglexisse, habeo gratiam, Ph. 54. — negligitur ipsa, Ph. 358. — negliguntur internuntii, Hea. 299. — propter suam impotentiam se semper credunt negligi, Ad. 609. — pannis obsita, neglecta, Hea. 295.

Nego; negat quis? nego, Eu. 252.—factum est, non nego, Ad. 802. — ego me (novisse) nego: tu, qui ais, Ph. 383. — num nego istuc nego? Ph. 523. — ego esse in hac re culpam meritam non nego, Ph. 1013. — hinc civem esse ais? Cr. Tu negas? A. 911. — negas? Ph. 739. — rogo: negat vidisse, A. 359. — eas se non negat personas transtulisse in Eunuchum, Eu. 31.—roga. Py. Venistin' hodie ad nos? negat, Eu. 692. — modo ait, modo negat, Eu. 713. — factum hic esse id non negat, Hea. 18. — is filium negat esse ruri, Ad. 544. — illa enim se negat. Sin aliter, negat, Ph. 113, 116. — negat Phanium esse hanc sibi cognatam Demipho? Hanc Demipho negat? Ge. Negat. Ph. Neque ejus patrem se scire, qui fuerit? Ge. Negat. Ph. Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit. Ge. Negat, Ph. 352, 353, 354, 356. — id rursum si negant, laudo id quoque, Eu. 251. — illum Eunuchum negant fuisse, Eu. 821. — negant redisse, Ph. 459. — negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo, He. 538. — omnes negabant, He. 806. — Negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. 614. — jam hoc quoque negabis tibi placere? Hea. 350. — postremo non negabit, Ad. 485. — ne nega, A. 385; Hea. 564; Ph. 802. — heus! negato rursum, Eu. 711. — hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges, A. 406. — id equidem, si tu neges, certo scio, Hea. 632. — ut qui se filiam neget daturum, A. 149. — sed si tu negaris ducere, A. 380. — ego illud sedulo negare factum, A. 147. — ille irasci: neque negare audere, Eu. 619. —

habui neminem, Eu. 680. — miseram me! neminem habeo, Ad. 292. — utin' eximium neminem habeam? Sy. Neminem, He. 66. — ego hominem callidiorem vidi neminem, quam, Ph. 590.

Nempe; nempe ut curentur recte hæc, A. 30. — nempe ergo aperte vis, quæ restant, me loqui? A. 195. — nempe incommoditas denique huc omnis redit, A. 568. — expedies? Da. Certe, Pamphile. Pa. Nempe ut modo, A. 620. — nempe. Si. Id scilicet, A. 952. — nempe omnia hæc nunc verba huc redeunt denique, Eu 158. — nempe huic prorsus illam non dat, Eu. 266. — nempe hoc sic esse opinor dicturum patrem, Eu. 305. — novi, nempe, opinor Thaidem, Eu. 563. — nempe anui illi prodita abs te filia est planissume, Hea. 639. — nempe tua arte viginti minæ pro Psaltria periere, Ad. 746. — nempe ea causa, ut ne id fiat palam, He. 105. — nempe Phormionem. Nempe Pamphilam, Ph. 307, 310.

Neo; anus subtemen nebat, Hea. 293.

Nepos; natus est nobis nepos, He. 639. — tuo nepoti primam mammam dedit hæc, Ad. 979.

Neptunus; quid agam? quid clamem? aut querar? o cælum! o terra! o maria Neptuni! Ad. 794.

Neque; neque id ægre tulit. At nunc faciet, neque, ut opinor, sine tuo magno malo, A. 178, 179. — adeon' me ignavum putas? ut neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat, neque commoneat, ut servem fidem? A. 279, 280. — neque pol consilii locum habeo, neque auxilii copiam, A. 321. — neque istic, neque alibi tibi usquam erit in me mora, A. 421. — arbitror, neque illum hanc perpetuo habere, neque me perpeti, A. 565. — neque modum benignitatis, neque, quid me ores, cogitas, A. 828. — nihil prius, neque fortius: verum si incipies, neque pertendes naviter, Eu. 50, 51. — quæ res in se neque consilium, neque modum habet ullum, Eu. 57. — patriam et signa cetera neque sciebat: neque per ætatem etiam potuerat, Eu. 113. — quia neque tu uno eras contenta, neque solus dedit, Eu. 122. — habeo hic neminem; neque amicum, neque cognatum, Eu. 148. — hoc certo scio, neque me finxisse falsi quidquam, neque meo cordi esse quemquam cariorem, Eu. 200. — neque ridiculus esse, neque plagas pati possum, Eu. 244. — neque virgo est usquam: neque ego, qui illam e conspectu amisi meo, Eu. 293. — neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat; neque tibi obstat: verum, Eu. 482, 483. — quod scis, nescis, neque de Eunucho: neque de vitio virginis, Eu. 721. — neque agri, neque urbis odium me unquam percipit, Eu. 971. — qui neque jus, neque bonum, atque æquum sciunt? Hea. 642. — atque ego illi neque do, neque despondeo, Hea. 779. — neque illi benevolens, neque notus, neque cognatus, extra unam aniculam, quisquam aderat, Ph. 97, 98. — neque ego ignosco, neque promitto quidquam: neque respondeo, Ph. 1043, passim alibi.

Nequeo; ego impetrare nequeo hoc abs te biduum? Eu. 181. — nequeo satis mirari, neque conjicere, Eu. 547. — nequeo mirari

quo, puerum natum. Ego te! (ludam) quamobrem? *Æs.* Nescio, Ad. 662, 701. — dixere causam tunc, nescio quam, He. 186. — quæ nunc, quamobrem accuser, nescio, He. 205. — magnum nescio quid, necesse est evenisse. Nescio, quod magnum malum me celas. Uxorem pavitare, nescio quid dixerunt: id si forte est, nescio, He. 304, 319, 321. — nescio quid jamdudum audio hic tumultuari, He. 336. — vitium est oblatum virgini olim, ab nescio quo, He. 383. — prorsus nescio, quo pacto hoc celem, He. 444. — quamobrem non reducam, nescio, He. 453. — nescio quid suspicarier magis cœpi: homo se fatetur vi, in via, nescio quam compressisse, He. 828, 829. — te quid donem? quid? quid? nescio, He. 850. — nescio hercle: unum hoc scio, Ph. 137. — nescio, quod magnum expecto malum, Ph. 194. — quid spei porro est? Ge. Nescio, Ph. 474. — satin' id est? Ge. Nescio hercle, Ph. 682. — hem! mutet autem? Ge. Nescio: verum, si, Ph. 774. — miror, quid hoc siet. De. Equidem hercle nescio, Ph. 806. — unde hæc hic rescivit? De. Nescio, Ph. 951. — ah! nescis, quantis in malis verser miser, A. 651. — tu nescis? Da. Eho, inepta, nescis quid sit actum? A. 766, 793. — nescis quid mihi obtigerit, A. 968. — quod scis, nescis, Eu. 721. — nescis, cui nunc maledicas viro, Eu. 798. — tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis, Eu. 1060. — tu nescis id, quod scis, Dromo, si sapies, Hea. 748. — ah! nescis, quam doleam, Hea. 935. — nescis inescare homines, Ad. 221. — nescis, qui vir sit, Ad. 727. — hem! tu nescis? He. 206. — nescis quid mali præterieris, qui, He. 418. — nescis, Parmeno, quantum hodie profueris mihi, He. 876. — nescis, quo in metu simus. Da. Quid istuc est? Ge. Scies, Ph. 57. — is solus nescit omnia, Ad. 550. — qui hercle ubi scit, nescit, Ph. 992. — cujus nos qui sit, nescimus, pater, He. 571. — at ego nesciebam, quorsum tu ires, Eu. 155. — at nesciebam id dicere illam, nisi quia, Eu. 735. — ut, quid egerim, egomet nesciam, Eu. 690. — ut, quid amor valeat, nesciam, Eu. 880. — quid ego nesciam? Hea. 529. — ut quid agam cum illo, nesciam prorsum, Ph. 979. — fruare dum licet, nam nescias, ejus sit potestas posthac, an nunquam tibi, Hea. 345. — aut quamobrem hoc faciam; nescias, Hea. 1010. — ut illa, quæ te scire credas, nescias, Ad. 861. — credo, ea gratia concordes magis fore. La. Nescias, He. 618. — redigam, ut quo se vortat, nesciat, Hea. 947. — ne hoc nesciatis, edico vobis, Eu. 988. — hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis, Ad. 77. — an nescire arbitramini? He. 215. — noster, quid ageret, nescire, Ph. 117. — eamus ad ipsam, una omnes nos aut scire aut nescire hoc volo, Ph. 808.

Neu, Neve; te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras, A. 291. — ut filiam ab eo abduceres, neu, quod ego egissem, esset ratum, He. 545. — ne mea præsentia obstet, neu causa ulla restet reliqua, He. 587. — quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset; neu me cupidum eo impulisset, Ph. 158. — vereor ne illud gravius tulerit, neve aliorsum ac-

nescio; nisi amasse credo Pamphilam, Eu. 826. — nisi quia necesse fuit hoc facere, id gaudeo, Eu. 997. — nisi mihi quidem addit animum, quo lubeat magis, Hea. 542. — nisi, quidquid est, volo scire, Ad. 154. — nisi me credo huic esse natum rei, Ad. 547. — nisi quia tam misere hoc esse cupio verum, Ad. 702. — nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet, He. 193. — nisi pol filium multis modis jam expecto, He. 280. — nisi Phædria haud cessavit pro te eniti, Ph. 475. — nescio : nisi me dixisse nemini, id certo scio, Ph. 952. — hanc, nisi mors, mihi adimet nemo, A. 699. — corrasi omnia, ancillas, servos, nisi eos, qui, Hea. 142.

Nitor; qui nitor corporis! Eu. 242.

Nobilis; reperisse, adolescentem adeo nobilem, Eu. 204. — scis, fratrem ejus esse apprime nobilem? Eu. 951. — quam estis maxume nobiles, Ad. 504. — dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, Ad. 15. — mea est sumptuosa, nobilis, Hea. 227.—dicam, hanc esse captam ex Caria, ditem et nobilem, Hea. 609.

Nobilitas; sibi scit nobilitatem ex eo esse, He. 798.

Nobilito; qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis, Eu. 1020.

Nobiscum; vid. in *Cum*, p. 81.

Noctu; aut mox noctu te adigent horsum insomnia, Eu. 219. — noctu amicis operam dare, Ad. 534.

Nodus; nodum in scirpo quæris, A. 943.

Nolo; nolo tibi ullum commodum in me claudier, A. 574. — nolo me in tempore hoc videat senex, A. 821. — nolo me in via cum hac veste videat, Eu. 905.— quin nolo mentiare, Hea. 701. — nolo in illum gravius dicere, Ad. 141.—quid! si ego tibi illam nolo vendere, coges me? Ad. 193. — ubi ego venero, exossabitur: prius nolo, Ad. 380. — ea de causa maxume nunc huc introire nolo, He. 348. — te cognatas deserere, mea causa, nolo, He. 593. — cogis ea, quæ nolo, ut, He. 674. — nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum, He. 758. — nolo, volo : volo, nolo rursum, Ph. 949. — nolunt, ubi velis : ubi nolis, cupiunt ultro, Eu. 812. — scortari crebro nolunt; nolunt crebro convivarier, Hea. 206. — etsi hoc meretrices aliæ nolunt, He. 835. — alere nolunt hominem edacem. Pro maleficio si beneficium summum nolunt reddere, Ph. 335, 336. — id ego hoc præsente tibi nolebam dicere, He. 712.—tum, quum gratum mihi esse potuit, nolui, Hea. 262. — sed ostendere, me ægre pati, illi nolui, Ad. 144. — ob eam rem noluit iterum referre, He. 6. — suadere noli, A. 386. —noli te macerare, A. 687. —mitte me. SY. Noli, inquam, Ad. 785. — ah! noli, Parmeno, quasi tu non multo malis, He. 109. — noli fabularier, He. 316. — noli fodere, He. 467. —noli advorsari mihi, He. 654. — noli metuere, Ph. 555. — nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos, He. 46. — nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo, Ad. 699. — quod sane nolim, maxume heri causa mei, He. 331. — num quidnam quod nolis, vides? Eu. 272. — nolunt ubi velis : ubi nolis, cupiunt ultro, Eu. 812. — si

ædepol, clam me est, He. 568. — quid dixti? eho! an non alemus, Pamphile? He. 671. — is senem pellexit, modo non montes auri pollicens. Pater ejus rediit, an non? Ph. 68, 147. — non ratio, verum argentum deerat. Non, non sic futurum est: non potest, Ph. 299, 303.—jam ea præteriit? Do. Non: verum hæc ei antecessit, Ph. 524. — adduxtin' tecum filiam? Ch. Non. De. Quid ita non? Ph. 567. — quid fiet? Ge. Non enim ducet, Ph. 693. — abduci non potest. De. Qui, non potest? Ph. 798, sæpissime alibi.

Nondum; quid? hoc intellextin'? an nondum etiam ne hoc quidem? A. 201. — nondum hæc rescivit mala, A. 341. — mane: nondum scis, A. 661. — quid Glycerium? jam hic suos parent repperit? My. Utinam! Ch. An nondum etiam? A. 809.—aut repperisti, tibi quod placeat? an nondum etiam? Hea. 596. — nondum audisti, Demea, quod est gravissimum, Ad. 468. — quid egerint inter se, nondum etiam scio, He. 192. — mane: nondum etiam dixi id, quod volui, He. 745. — pater ejus rediit, an non? Ge. Nondum, Ph. 147. — vise, redieritne jam, an nondum, domum, Ph. 445.

Nonne; nonne oportuit præscisse me ante? Nonne prius communicatum oportuit? A. 238, 239.—eho! nonne hoc monstri simile est? Eu. 334. — nonne id flagitium est? Hea. 923. — eho! nonne hæc justa tibi videntur postea? Ad. 664. — nonne ea dissimulare nos magis humanum est? He. 552. — nonne id sat erat, accipere ab illo injuriam? Ph. 767, et alibi.

Nonnihil; nonnihil veritus sum abs te, A. 584. — nonnihil timeo misera, Eu. 615. — nonnihil molesta sunt hæc mihi, Ad. 143. — — credo te nonnihil mirari, He. 732.

Nonnullus, a, um; nonnullam in hac re nobis facit injuriam, Ad. 149.

Nonnunquam; nonnunquam collacrumabat, A. 109. — cibum nonnunquam capiet cum ea, Eu. 368.

Nosco; quæso, hanc (Fabulam) nunc noscite, He. 8. — malefacta ne noscant sua, A. 23. — qui posses ingenium noscere? A. 53. — ecquis eam posset noscere? Eu. 523. — meretricum ingenia et mores noscere, Eu. 931. — vos æquo animo æqua noscere oportet, Ad. 505. — id esse verum, cuivis facile est noscere, Ad. 866. — judex qui possit noscere tua justa? Ph. 279. — forma in tenebris nosci non quita est: neque detractum ei est quicquam, qui posset post nosci, qui siet, He. 572, 573.

Noster, tra, trum; quos hic noster auctores habet, A. 19. — sed estne ille noster Parmeno? Eu. 973. — bonus est, noster est, recte datur, Ad. 955. — noster grex, Ph. 33. — noster mali nihil quidquam primo. Noster vero. Da. Jam scio: amare cœpit. Noster, quid ageret, nescire, 80, 110, 117. — sed ubi est Phædria, judex noster? Ph. 1054.—pol tibi dabo illam lepidam, filiam Phanocratæ nostri, Hea. 1063. — senis nostri, Dave, fratrem nostin'? Ph. 63. — idcirco huic nostro tradita est provincia, Hea. 516. — quid hoc, quod volo, ut illa nubat nostro? Hea. 936. — seni nostro fidei nihil habeo, Hea. 1004. — is nostro Simulo fuit sum-

Menedemum nostin', nostrum vicinum? Hea. 180. — nosti mores mulierum, Hea. 239. — patrem novisti, ad has res quam sit perspicax, Hea. 370. — habet patrem avidum, vicinum hunc, nostin'? Hea. 527. — quid? nostin' qui sim? Ad. 178. — nostin' porticum? Illic ubi etiam caprificus magna est: nostin'? Ad. 575, 579. — est alius quidam, parasitaster parvolus: nostin'? Ad. 784. — fratrem majorem Chremen nostin'? Ph. 64. — næ illa illum haud novit, A. 774. — neque te quisquam novit, neque scit, qui sies, Eu. 374. — vesperascit, et non noverunt viam, Hea. 248. — qui? quia te noram, A. 503. — noram, et scio, A. 936. — ne noram quidem, Eu. 511. — egon'? imperatoris virtutem noveram, Eu. 777. — neque ego illum noram: neque mihi cognatus fuit, Ph. 391. — hic quamdam noram, cujus vir uxorem, Ph. 940. — notasne eum prius? Do. Non, Eu. 643. — neque tu illum satis noveras, nec te ille, Hea. 153. — nostrum amicum noras Simulum, Ad. 466. — eho! tu sobrinum tuum non noras? Stilphonem, inquam, noveras? Ph. 384, 390. — si illum minus norat, Ph. 362. — non norat patrem? Ch. Norat, Ph. 803, 804. — si, Simo, hunc noris satis, non ita arbitrere, A. 916. — quum ipsum me noris, Eu. 566. — magis, si magis noris, putes, Hea. 890. — at faciam, ut (faciem) noveris, He. 439. — unum cognoris, omnes noris, Ph. 265. — quasi non noris, tentatum advenis, Ph. 388. — qui utramvis recte norit, ambas noverit, A. 10. — vel hoc quis non credat, qui norit te? A. 490. — age, inepte: quasi nunc norimus nos inter nos, Ad. 272. — nunquam meis oculis eam, quod nossem, viderem, He. 864. — ni nossem causam, crederem vera hunc loqui, Ph. 278. — proinde expiscare, quasi non nosses. De. Nossem? Ph. Ita, Ph. 402. — illam me credo haud nosse, A. 954. — nosse omnia hæc, salus est adolescentulis, Eu. 939. — ut opinor, has non nosse te, et certo scio, Ad. 652.

Novicius, a, um; novicia puellæ, Eu. 582.

Novus, a, um; ego novus maritus fiam! Ad. 942. — nullum invenire prologum potuisset novus, Ph. 15. — nunc gestus est capiendus novus, Ph. 889. — novo modo facere contumeliam, Ph. 921. — quæ veteres factitarunt, si faciunt novi, Eu. 43. — nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? A. 732. — nova figura oris, Eu. 317. — nova nupta eadem hæc discet? Ad. 755. — hæc (fabula) quum data est nova, He. 2. — hem! nova res orta est, He. 298. — quum stetit olim nova, actoris opera magis stetisse, Ph. 9. — novam esse ostendi, et quæ esset, Hea. 7. — eam nos acturi sumus novam, Ad. 12. — apporto novam Comœdiam, Ph. 25. — nunc hæc plane est pro nova, He. 5. — vetere in nova cœpi uti consuetudine, He. 37. — novarum qui spectandi faciunt copiam, Hea. 29. — quum dabit alias novas. Nunc novas qui scribunt, nihil parcunt seni, Hea. 34, 43. — novas qui exactas feci, ut inveterascerent. In his, quas primum Cæcilii didici novas. Ut ab eodem alias discerem novas. Mihique ut discere novas expediat, He. 12, 14, 19, 57. — hoc novum est aucupium, Eu. 247. — novum intervenit vitium, He.

GN. Immo nullorum arbitror, Eu. 409. — nunc per hunc nulla est mora, A. 595. — si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit, A. 963. — ut spes nulla reliqua in te siet tibi! Eu. 240. — huc quum advenio, nulla erat, Eu. 345. — nulla mihi res posthac potest jam intervenire tanta, quæ, Hea. 679. — nulla est tam facilis res, quin, Hea. 805. — dum nulla alia delectatio, te indulgebant, Hea. 989. — tum talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — tibi a me nulla orta est injuria, Ad. 190. — nunc turba nulla est, He. 43.—nam vostrarum nulla est, quin, He. 240. — nulla sum! He. 521. — huic vero nulla (causa) est. Nulla tibi hic jam consultatio est, He. 650. — nulla est mihi vita expetunda, Ph. 202. — video exire matronam nullam, A. 365. — dicam, nullam esse in nobis moram, Ad. 723. — nullam credo mulierem me miseriorem vivere, He. 566. — nullam de his rebus culpam commeruit, He. 631. — qui ob rem nullam misit, He. 801. — nullam mihi malim, quam istane uxorem dari, Ph. 657. — nullane homini cuiquam fidem! A. 426. — nulla adeo ex re istuc fit, nisi ex nimio otio, Hea. 109.—nulla malà re esse expolitam muliebri, Hea. 289. — illud rus nulla alia causa tam male odi, nisi quia prope est, Ad. 525. — nullum est jam dictum, quod non, Eu. 41. — ceterum de exclusione verbum nullum, Eu. 88. —nullum hujus simile factum, Ad. 97. — tam nulli consilii sum, A. 610. — denique nullum remittis tempus, Hea. 70. — nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? A. 247. — si nullo alio pacto, Ph. 301. — ego nullo possum remedio me evolvere, Ph. 823.

Num; num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ? Num filio videtur uxorem dare? A. 439, 453.—num quis hic est? num quis hinc me sequitur? Num parva causa est? Eu. 549, 575. — vise amabo, num sit, Eu. 663. — num datum mihi est? num jussi? num illa oppignerare filiam meam potuit? Hea. 793, 794, et passim alibi.

Numero; numerabatur forte argentum, Ad. 407.

Numerus; conveniet numerus, Ph. 53. — in illo esse hominum numero, qui, Ad. 596.

Nummus; mille nummum poscit, Hea. 606. — pauxillulum nummorum, Ph. 38.

Numnam; hem! numnam periimus? A. 593. — eho! numnam hic relictus custos, ne? Eu. 286. — numnam ego perii? Eu. 946. — numnam hæc audivit? Hea. 517. — numnam illa parturit? Ad. 489.

Numquid, Numquidnam; quid, Crito? numquid meministi? A. 945. — numquid vis aliud? Eu. 191. — numquid vis, quin abeam? Ad. 248. — numquid vis? He. 272. — numquid nos vis? Ph. 458. — numquidnam de gnato meo audisti? Hea. 429, et alibi.

Nunc; sine nunc meo me vivere interea modo. Ut consumat nunc, quum nihil obsint doli. Eamus jam nunc intro, A. 153, 160, 171. — etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio, A. 282. — alium esse censes nunc me, atque olim, quum dabam? A. 546. — potes nunc, dum animus irritatus est, A. 599. — posthac incolumem sat scio fore me, nunc si hoc devito malum. Quid ego

O.

deo obsequi tibi, A. 824. — nos senes est æquum senibus obsequi, Hea. 419. — nostrum est, ubicumque opus sit, obsequi, Hea. 578. — aut te amare cogitat, aut animo obsequi, Ad. 33. — me parenti potius, quam amori obsequi oportet, He. 448. — cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent, Ph. 79. — si id fit dando, atque obsequendo, Ad. 884. — et meo patri minus obsequens, Hea. 259. — homo voluptàti obsequens, He. 459. — ingenio te esse leni puto, et illum obsequentem, Hea. 152. — etsi meis me omnibus scio esse apprime obsequentem, He. 247. — quæ tum, obsecutus mihi, fecisti, ut decuerat. Cui tu obsecutus, facis huic injuriam, He. 688, 690.

Obsero; obsera ostium intus, Eu. 762.

Observo; observabam mane illorum servulos, A. 83. — observes filium, quid agat, A. 169. — herus me jussit Pamphilum hodie observare, ut, A. 414. — ab iniquis observari, Ad. 2.

Obsideo; domi obsidere usque, donec redierit, Ad. 722.

Obsitus, a, um; video pannis annisque obsitum, Eu. 236. — ancillula pannis obsita, Hea. 294.

Obstetrix; obstetricem arcesso, A. 299. — missa est ancillula illico obstetricem arcessitum ad eam, A. 516. — nec quem ad obstetricem mittam, Ad. 293. — obstetricem arcesse, Ad. 355. — ut hinc forte ea ad obstetricem erat missa. Eone obstetricem arcessat? Ad. 621, 623.

Obstinate; itane obstinate operam dat, ut, etc. A. 243.

Obsto; si obsto: hem! Ad. 138. — quid obstat, cur non veræ (nuptiæ) fiant? A. 103. — neque tibi obstat, quod quidam facit, Eu. 483. — paulum negotî mihi obstat, Hea. 498. — ne mea præsentia obstet, neu causa ulla restet reliqua. Ut ne cui meæ longinquitas ætatis obstet, He. 587, 596. — ne nomen mihi quæstus obstet apud te, He. 735. — egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare? A. 946.

Obstupefacio; eum ibi obstupefecit pudor, Ph. 284.

Obstupesco; obstupui, A. 256. — animus timore obstupuit (obstipuit), Ad. 615.

Obsum; profuit. La. Immo obfuit, He. 463. — melius, pejus; prosit, obsit, Hea. 643. — quum nihil obsint doli, A. 160. — quæ ista est pravitas, quod peccavi, ego, id obesse huic? Hea. 976.

Obtempero; mihi jam minus, minusque obtemperat, Hea. 594. — nec gnatus, neque hic mihi quidquam obtemperant, He. 512. — ubi, si quid bene præcipias, nemo obtemperet? Ad. 435. — tu Deos comprecare: tibi eos certo scio obtemperaturos magis, Ad. 709.

Obtestor; per hujus solitudinem te obtestor, ne, A. 291.

Obticeo; virgo lacrumans obticet Eu. 819. — quid obticuisti? Hea. 939. — hem! quid nunc obticuisti? Ph. 990.

Obtineo; pol, Crito, antiquum obtines, A. 819. — antiquam adeo tuam venustatem obtines. Morem antiquum, atque ingenium obtines, He. 859, 861. — eamdem illam rationem antiquam obtine. Gloriam tu istam obtine, Ad. 816, 818.

Obtingit; quia præter spem, atque incredibile hoc mihi obtigit, Ph. 239. — itaque obtingant ex te, quæ exopto, mihi, ut, He. 579. —

— consilium de occludendis ædibus, Eu. 783.

Occulte; neque id occulte fert, Ad. 329.

Occultor; occultari facilius, He. 870.

Occultus, a, um; ex occulto cædere, Eu. 786.—expromere omnia occulta, Hea. 575.

Occupo; mors continuo ipsam occupat, A. 297. — ita populus in funambulo animum occuparat, He. 5. — alia quum occupatus esset sollicitudine, Ph. 501. — ut homini, in alio occupato amore, filiam darem, A. 831.

Ocius. Vid. *Ocyus*.

Oculus; oculum exclude, Ph. 988. — oculi effodientur, Eu. 739. — nisi parum prospiciunt oculi, Ph. 734. — vin' facere, quod tuo viro oculi doleant? Ph. 1052. — oculos terendo misere, Eu. 68. — putare adductum ante oculos æmulum, Eu. 623. — ut ego unguibus facile illi in oculos involem, Eu. 648. — ante oculos amatorem adduxti tuum, Eu. 793. — per fallacias adducere ante oculos, Hea. 1043. — cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos, Ad. 171. — adolescenti ipsi eriperem oculos, Ad. 319. — ni magis te, quam oculos nunc amo meos, Ad. 705.—qui te amat plus, quam hosce oculos, Ad. 907. — oculos pascere, Ph. 85. — rex te ergo in oculis, Eu. 401. — hunc oculis suis nostrarum nunquam quisquam vidit, Eu. 677. — somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis, Hea. 491.— mene? Ch. Hisce oculis; ne nega, Hea. 509. — certum : hisce oculis egomet vidi, Ad. 330. — abduci ab oculis, Ad. 673. — partim quæ perspexi his oculis, partim, He. 363. — nunquam ante hunc diem meis oculis eam videram, He. 864. — alius ab oculis meis illam abducet? Ph. 547.

Ocyus, Ocyssime; accipe a me hunc (puerum) ocyus. Move ocyus te, ut, A. 726, 733.—heus! jubete istos foras exire, quod jussi, ocyus, Eu. 470. — perlonge est: sed tanto ocyus properemus, Eu. 609. — move vero ocyus te, nutrix, Eu. 911.—sequere hac me ocyus, Hea. 832. — tanto ocyus te ut poscat, Hea. 868. — eamus ergo ad eum ocyus, Ph. 561. — tu id, quod cupis, quam ocyssume ut des, Hea. 869.

Odi; illud rus odi, quia prope est, Ad. 525. — uno animo omnes socrus oderunt nurus, He. 201. — ut etiam totam hanc odisset domum, He. 221. — mature ut quum cognorit, perpetuo oderit, Eu. 932.— at pol jam aderit, se quoque etiam quum oderit. Quam dare operam, id scire, qui nos oderit? He. 543, 553. — Di me, pater, omnes oderint! ni, etc. Ad. 705. — quî magis licet, amare, odisse, suspicari? Eu. 40. — miris modis odisse cœpit Sostratam, He. 179. — me odisse assimulaverit? He. 235.

Odiose; Æschinus odiose cessat, Ad. 590.

Odiosus, a, um; esse odiosi, Ph. 936. — odiosa hæc est ætas adolescentulis, He. 619.— odiosa cessas? Eu. 753. — pergin', mulier, odiosa esse? Hea. 1008. — odiosum! So. Haud clam me est, He. 424.

Odium; neque agri, neque urbis odium me unquam percipit, Eu. 971. — aut negotî si quando odium ceperat, Eu. 404. — merito ut ca-

hunc (diem) sunt constitutæ nuptiæ, A. 269. — alium esse censes nunc me, atque olim quum dabam? A. 546. — olim istuc, olim, quum ita animum induxti tuum, A. 885. — olim isti fuit generi quondam quæstus, Eu. 246. — ex sua libidine moderantur, nunc quæ est, non quæ olim fuit, Hea. 226. — primum; olim potius, quam paterere filium commeare, Hea. 443. — ita non ut olim, sed uti nunc, sane bona, Hea. 524. — quid renuntiavit olim? Ne nunc animo ita esses duro, ut olim in tollenda, Chreme! nunc ita tempus est mihi: olim nihil minus, Hea. 661, 665, 667. — vitium est oblatum virgini olim. Olim soli credidi, He. 383, 410. — quum stetit olim nova, Ph. 9. — meministin' olim ut fuerit vostra oratio? Ph. 224. si — meministi id quod olim dictum est, Ph. 387.

Olus; olera et pisciculos ferre, A. 370.

Omen; ea lege atque omine, ut, A. 200.

Omissus, a, um (negligens); ubi te vidi animo esse omisso, Hea. 964. — metuas, ne ab re sint omissiores paulo, Ad. 835.

Omitto; at id omitto, Hea. 637. — illa, quæ antehac facta sunt, omitto, Ad. 88. — nunc si hoc omitto; actum agam, Ad. 233. — ego illam (tristitiam) hercle vero omitto, Ad. 269. — omitto proloqui, Ph. 860. — non omittis? Ad. 946. — mane. Ch. Omitte: jam adero, Eu. 764. — omitte de te dicere, Eu. 988. — hem! serva: omitte mulierem, Ad. 173. — omitte vero tristitiam tuam, Ad. 268. — omitte tuam iracundiam, Ad. 758. — quin omitte me, Ph. 485. — nam ut alia omittam, Hea. 457. — nam alias ut omittam miserias, He. 420.

Omnino; non impulit me; hæc nunc omnino ut crederem, A. 525. — omnino obsequor, Ad. 995. — me omnino lapidem, non hominem putas, He. 214. — omnino abhorrere animum huic video a nuptiis, He. 714.

Omnis, e; in ore est omni populo, Ad. 94. — ad te patris penum omnem congerebam clanculum, Eu. 310. — credere omnem exercitum, Eu. 402. — fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo, Eu. 1037. — ademtum tibi jam faxo omnem metum, Hea. 341. — ut pater omnem de me ejecerit animum patris? Hea. 957. — demsi metum omnem, Ad. 740. — quod plerique omnes faciunt adolescentuli, ut, A. 55. — tum uno ore omnes omnia bona dicere, A. 96. — omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt, A. 191. — facile omnes, quum valemus, recta consilia ægrotis damus, A. 310. — omnes nos quidem scimus, A. 520. — si omnes hunc conjectum in nuptias inimici vellent, A. 669. — omnes noti me, atque amici deserunt, Eu. 238. — concurrunt mihi obviam cupedinarii omnes, Eu. 256. — illud merito factum omnes putent, Eu. 387. — invidere omnes mihi. Risu omnes, qui aderant, emoriri: denique metuebant omnes jam me, Eu. 410, 432, 433. — nunquam etiam fui usquam, quin me omnes amarent, Eu. 1091. — omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves, Hea. 399. — deteriores omnes sumus licentia, Hea. 483. — omnes te in lauta et bene aucta parte putant, Hea. 798. —

omnis res est jam in vado, A. 844. — in tuto est omnis res, Ad. 268. — in te spes omnis nobis sita est, Ad. 456. — in te omnis hæret culpa sola, He. 229. — in me omnis spes mihi est, Ph. 139. — ita nostræ est omni fautrix familiæ, Eu. 1051. — rem omnem a principio audies, A. 48. — quæ mihi omnem vitam credidit, A. 272. — novi rem omnem, A. 791. — vestem omnem miseræ discidit, Eu. 646. — ad te attinere hanc omnem rem? Eu. 744. — tu isti narra omnem rem ordine, Eu. 969. — in me plane Di potestatem suam omnem ostendere, Eu. 1032. — prius proditurum te tuam vitam, et prius pecuniam omnem, quam, Hea. 480. — ut recta via rem narret ordine omnem. Spem nuptiarum omnem eripis, Hea. 706, 713. — omnem familiam mulcavit usque ad mortem, Ad. 90. — ut iram hanc in eos evomam omnem. Hegioni rem omnem narrato ordine, Ad. 313, 352. — omnem rem enarramus ordine, Ad. 365. — solus omnem familiam sustentat, Ad. 482. — hem tibi! rescivit omnem rem, Ad. 795. — miseriam omnem ego capio, Ad. 880. — traduce familiam omnem ad nos, Ad. 914. — habes omnem rem, He. 194. — omnem rem narrabit, He. 350. — omnem rem scio, He. 468. — te omni turba evolves, Eu. 722. — cum omni familia profectam esse, Ph. 570. — cui magis bonæ felicitates omnes adversæ sient, Eu. 325. — foras simul omnes proruunt se, Eu. 599. — ut stulte et misere omnes sumus religiosæ, Hea. 649. — matres omnes filiis in peccato adjutrices solent esse, Hea. 993. — in quo nostræ omnes opes sitæ erant, Ad. 332. — utin' omnes mulieres eadem æque studeant. Uno animo omnes socrus oderunt nurus, He. 199, 201. — næ nos sumus inique æque omnes invisæ viris propter paucas : quæ omnes faciunt dignæ ut videamur malo, He. 274, 275. — illico omnes simul lætæ exclamant, venit! He. 367. — cujus spes opesque sunt in te uno omnes sitæ, Ph. 470. — rerum ignarus omnium, Eu. 136. — qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt. Omnium rerum, heus, vicissitudo est, Eu. 248, 276. — o mearum voluptatum omnium inventor! Eu. 1033. — mihi nunc nihil rerum omnium est, quod malim, quam. Quod rerum omnium est primum, Hea. 267, 364. — quum vitam tuam considero, omniumque adeo vostrarum, Hea. 386. — nuper, credo, jam omnium (meretricum) tædebat, Ad. 151. — nostrarum vitam omnium, Ad. 332. — intus sum omnium rerum satur, Ad. 769. — continuo vultum earum sensi immutari omnium, He. 369. — deleo omnes dehinc ex animo mulieres, Eu. 296. — ita conturbasti mihi rationes omnes, Eu. 868. — relevi dolia omnia, omnes serias, Hea. 460. — ancillas omnes Bacchidis traduce huc, Hea. 744. — injurias viri omnes ferre, He. 166. — socrus omnes esse iniquas, He. 278. — sic optime omnes causas præcidam omnibus, He. 598. — quo magis omnes res cautius, ne temere faciam, accuro, He. 738. — seu tibi morigera fuit in rebus omnibus, A. 294. — relictis rebus omnibus, quæsivi, Eu. 166. — et in hac re, et aliis omnibus, Ad. 929. — omne quod est interea tempus, He. 287. — tibi omne est exedendum, Ph. 318. — at ut omne

oportuit te? Eu. 1011. — mansum tamen oportuit, Hea. 200. — non oportuit relictas, Hea. 247. — interemtam oportuit, Hea. 635. — adolescenti morem gestum oportuit, Ad. 215. — an sedere oportuit domi virginem tam grandem, dum, Ad. 676. — oh! regem me esse oportuit, Ph. 70. — quibus me oportuit judicibus, Ph. 399. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat, A. 545. — laudin' an vitio duci id factum oporteat, Ad. 5. — est, quod me transire ad forum jam oporteat, He. 273. — non oportere huic dari, Ad. 663.

Opperior; hic ego virum opperibor, Hea. 619. — tu hic nos interea opperibere, Hea. 833. — opperiar, ut sciam nunc, etc., A. 235. — opperiar hominem hic, ut, Ad. 447. — abi intro: ibi me opperire, A. 524. — tu Mysis parumper opperire me hic, A. 716. — tu istam opperire, Eu. 494. — domi opperiamur potius, Eu. 894. — unam præterea horam ne oppertus sies, Ph. 513. — paululum opperier si vis, Eu. 889. — hic solebamus eam opperiri, dum, Ph. 90. — hominem ad forum jussi opperiri, Ph. 598.

Oppido; in angustum oppido meæ coguntur copiæ, Hea. 669. — bonam rem oppido imperas, Hea. 704. — dic me hic oppido esse invitam, atque asservari, Hea. 734. — oppido opportune te obtulisti mihi obviam, Ad. 323. — lassam oppido tum esse aiebant, He. 238. — et iratum senem? Ge. Oppido, Ph. 317. — eumque animo iniquo hoc oppido ferre aiunt, Ph. 762. — estne ita, ut dixi, liberalis? De. Oppido, Ph. 904.

Oppidum; perreptavi usque omne oppidum, Ad. 719. — toto oppido quærere, A. 343. — ejiciat oppido, A. 383.

Oppignero; oppignerare filiam Hea. 794.

Oppleo; lacrymis opplet os, Hea. 306.

Opportune; ambo opportune, vos volo, A. 346. — opportune hic fit mihi obviam, A. 592. — quæ tot res, tantas, tam opportune in unum conclusit diem, Eu. 1046. — pater, opportune advenis, Hea. 179. — ehem! opportune: te ipsum quærito, Ad. 82. — ehem! opportune: te ipsum quæro, Ad. 267. — oppido opportune te obtulisti mihi obviam, hera, Ad. 323. — opportune te mihi, Phidippe, in ipso tempore ostendis, He. 626. — Parmeno, opportune te offers, He. 809. — opportune adeo nunc argentum mecum attuli, Ph. 678.

Opportunus; ad omnia hæc magis opportunus, Eu. 1076.

Oppositus; ager oppositus pignori, Ph. 660.

Oppressio; per oppressionem eripere, Ad. 239.

Opprimo; somnus virginem opprimit, Eu. 601. — in ipso articulo oppressit! Ad. 230. — eam oppressit calamitas, He. 30. — os opprime, Ph. 985. — ne de hac re pater imprudentem opprimat, A. 227. — prius nox oppressisset illic, quam, Ad. 527. — oscitantes opprimi, A. 181.

Opsonium; hem, paululum opsonî, A. 361. — convortam me domum cum opsonio, Ad. 287.

Opsono et *Opsonor;* opsonat? potat? de meo, Ad. 118. — opsonare, cum fide scortum adducere, Ad. 969. — vix, inquit, drachmis est opsonatus decem, A. 452.

Eu. 502. — quid, si quid te majus oret? Ad. 945. — ad precatorem adeam qui mihi sic oret, Ph. 141. —oremus, accusemus gravius, He. 717. — nunquam destitit orare, A. 664. — orare jussit, si se ames, A. 689. — mitte orare, A. 906. — misit porro orare, ut venirem, Eu. 528. — quum pater orare occipit, He. 116. — dic me orare, ut veniat, He. 810. — eam plorare, orare, ut subveniat sibi, Ph. 8. — causam orare, Ph. 292. — orandi finem face, A. 823. — quasi hoc te orando a me impetrare oporteat, A. 545. — orando surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330. — venit ipsus ultro, lacrymans, orans, Ad. 473. — offendi militem, ejus noctem orantem, Hea. 366. — atque equidem orante, ut ne id faceret, Thaide, Eu. 955. — omnes vos oratos volo, Hea. 26. — orata ejus reminiscor, He. 385. — vereor ne diutius nequeat nostra orata celare, He. 575.

Os, oris; os impudens, Eu. 837; Eu. 597. — os sibi distorsit carnufex! Eu. 670. — lacrymis opplet os totum sibi, Hea. 306. — hodie usque os præbui? Ad. 216. — coram in os laudare, Ad. 270. — nulli lædere os, Ad. 868. — os opprime, Ph. 985. — esse dico meam sororem. Thr. Os durum! Eu. 805. — uno ore omnes omnia bona dicere, A. 96. — concedas hinc aliquo ab ore eorum, Hea. 572. — quo ore appellabo patrem? Hea. 700. — Rufamne illam virginem, sparso ore? Hea. 1064. — in ore est omni populo, Ad. 94. — amici omnes uno ore auctores fuere, ut, Ph. 624. — quo redibo ore ad eam? Ph. 916. — quo ore illum objurgabis? Ph. 1041.

Oscito; oscitantes opprimi, A. 181.

Osculor; mitto jam osculari, Hea. 901.

Ostendo; tot peccata in hac re ostendis, Hea. 636. — opportune te ostendis, He. 627. — per alium ostendit suam sententiam, Hea. 219. — eis mores ostendi tuos, Eu. 1088. — novam esse ostendi, Hea. 7. — jamne ostendisti signa nutrici? Eu. 913. — tu illum, nunquam ostendisti, quanti penderes, Hea. 155. — dixi equidem, ubi mihi ostendisti, illico, eum esse, Hea. 616. — sed, ut olim te ostendisti, eadem esse, He. 544. — potestatem suam omnem ostendere, Eu. 1032. — tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere, A. 869. — te plura in hac re peccare ostendam, Ad. 125. — non ostendam me id velle, Ad. 365. — inde hisce ostendam me, ubi, Ph. 890. — te ostendes, qui vir sies, Eu. 307. — difficilem ostendes te esse, Hea. 934. — in agendo partem ostendent, Ad. 24. — signa ostende, Eu. 766. — ut signa ostendam hæc, Eu. 807. — ut id ostenderem, quod, Ad. 991. — virum me natam vellem: ego ostenderem! Ph. 800. — nuptæ mulieri se ostenderet, He. 757. — ubi se ostenderet nihilo minus amicum esse, Ph. 596. — si te tam leni animo esse ostenderis, Hea. 438. — sed ostendere, me ægre pati, illi nolui, Ad. 143. — spes ostensa, Ph. 825. — aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus, A. 198.

Ostento; neque cicatrices suas ostentat, Eu. 483. — an occasionem mihi ostentatam amitterem? Eu. 605.

Ostium concrepuit a Glycerio

passus est animo usque adhuc, A. 261. — qui passus est id fieri, Hea. 532. — non patiar, A. 247. — non ea causa magis patiar, Hea. 1039. — nihil apud me tibi defieri patiar, He. 769. — itane hunc patiemur, Geta, fieri miserum? Ph. 535. — quidvis patiar, A. 381. — egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare? A. 945. — quidni patiar? Ad. 730. — egon' illam cum illo ut patiar nuptam unum diem? Ph. 304. — ne istuc tam iniquo patiare animo, Eu. 212. — qui se vidente amicam patiatur suam? Hea. 914. — patiamurne, an narremus cuipiam? Ad. 337. — pateretur: nam quem ferret, si? Hea. 202. — ne quid decepta pateretur mali, Ph. 469. — ubivis facilius passus sim, me deludier, A. 203. — facile omnes perferre ac pati, A. 62. — ubi pati (desiderium Thaidis) non poteris, Eu. 52. — neque plagas pati possum, Eu. 244. — an potius hæc pati? Eu. 386. — consumat, perdat, decretum est pati. Et ipsum, non poteris pati, Hea. 465, 486. — non possum pati, Hea. 761. — ostendere me ægre pati, Ad. 144. — ubi non quit pati, He. 183. — sumtus otiumque pati, He. 225. — negabas nuptam posse filiam tuam te pati cum eo, He. 538. — non tute in animum inducas pati? He. 603. — amorem distrahi poterin' pati? Ph. 517.

Patria; patriam et signa cetera neque sciebat, Eu. 112. — parentes, patriam incolumem, Hea. 194. — tu reducem me in patriam facis, Hea. 398. — in patria honeste pauper vivere, A. 800. — carens patria, Hea. 137. — patria careo, Hea. 257. — tam ob parvolam rem pæne ex patria? Ad. 276.

Patrisso; laudo, Ctesipho: patrissas, Ad. 566.

Patrius, a, um; patrio animo victus, He. 244. — hoc patrium est, Ad. 74. — patrium monumentum, Eu. 13. — patria alligurierat bona, Eu. 235. — ille alter sine labore patria potitur commoda, Ad. 875.

Patrocinor; vos me indotatis modo patrocinari fortasse arbitramini, Ph. 938.

Patrona; te mihi patronam cupio, Thais, Eu. 886.

Patronus; tu es patronus, tu parens, Ad. 457. — Phormionem? DE. Istum patronum mulieris, Ph. 307. — huic est opus patrono, Eu. 769.

Patruus; patruus tuus pater est inventus Phanio. Patruus interea inde huc egreditur foras, Ph. 871, 877. — hujus patrem vidisse me, patruum tuum, Ph. 199. — mansurusque patruum pater est, dum huc adveniat. Venire huc salvum nunc patruum, Ph. 480, 482. — sed patruum video cum patre astantem, Ph. 606. — mi patrue, salve. Atqui nihil fecit, patrue, quod succenseas. Si est, patrue, culpam ut in se admiserit, Ph. 254, 263, 270.

Pauculus, a, um; diebus sane pauculis post, He. 143. — loquitur paucula, Hea. 828.

Paucus, a, um; artem Musicam recidere ad paucos, He. 47. — fere in diebus paucis, hæc acta sunt, A. 104. — paucæ manent novitiæ puellæ, Eu. 581. — multas contaminasse Græcas, dum facit paucas Latinas, Hea. 18. — næ nos sumus mulieres omnes invisæ viris, propter paucas, He. 275. — pater, licetne pauca? A.

Pauxillulum; pauxillulum nummorum, Ph. 37.

Paveo, Pavito; quum mihi paveo, tum, Ph. 198. — id paves, ne ducas tu illam, A. 350. — uxorem Philumenam pavitare, nescio quid dixerunt, He. 321.

Pax; in amore insunt, induciæ, bellum, pax rursum, Eu. 61. — tam facillume patris pacem in leges conficiet suas, Hea. 1000. — exeo ergo, ut pacem conciliem, Hea. 1048. — infecta pace, ultro ad eam venies, Eu. 53. — pace quod fiat tua, Eu. 466.

Pax (interjectio); capillus passus, prolixus, circum caput rejectus negligenter. Pax! Hea. 291. — unus est dies, dum argentum eripio. Pax! nihil amplius, Hea. 717.

Peccatum; si id est peccatum, peccatum imprudentia est Poetæ, Eu. 27. — quod peccatum a nobis ortum est, corrigo, Ad. 595. — id peccatum primum magnum, Ad. 691. — cognoscendi, et ignoscendi peccati locus, Hea. 218. — nescio quid peccati portet hæc purgatio, Hea. 625. — ut non siet peccato mihi ignosci æquum, He. 736. — conspectum fugitat propter peccatum, Hea. 434. — an tu ob peccatum hoc esse illum iratum putas? Hea. 992. — peccatum in se transtulit, Ad. 264. — tu sensti esse in eo, Myrrhina, peccatum, He. 561. — novi peccatum meum, Ph. 217. — cogitet filii peccatum, Ph. 244. — vides tuum peccatum esse elatum foras. Venias nunc precibus lautum peccatum tuum? Ph. 957, 972. — pro peccato magno paulum supplicii satis est patri, A. 905. — matres omnes filiis in peccato adjutrices, Hea. 994. — in peccato maxumo, potasti, scelus! Ad. 777. — tot peccata in hac re ostendis, Hea. 634. — ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam? A. 890. — de illius peccatis plura dicet, Hea. 33.

Pecco; si quid peccat, Demea, mihi peccat, Ad. 116, 117. — quid commerui, aut peccavi, pater? A. 139. — si peccavi, mi Chreme, insciens feci. Mi Chreme, peccavi, fateor, Hea. 631, 644. — quod peccavi ego, id obesse huic? Hea. 976. — peccavi, Ad. 277. — in istam partem potius peccato tamen, Ad. 175. — quid est, quod peccem? Hea. 1010. — cave, ne in cognatam pecces, Ph. 802. — si id peccare est, fateor id quoque, A. 898. — te plura in hac re peccare ostendam, Ad. 125. — me peccasse ais, He. 557. — date illi in aliis potius peccandi locum, A. 233. — peccandi finem non facit, Ph. 24. — peccando detrimenti nihil fieri potest, He. 234. ætate porro minus peccaturum putem? Ph. 1021. — peccatum imprudentia est Poetæ, Eu. 27. — peccatum a me maximum est, Hea. 158. — hoc peccatum in virginen est civem, Ad. 729. — si quid est peccatum a nobis, profer, He. 253.

Pectus; vincto pectore, Eu. 314. — pectore consistere nihil consilii quit, Ad. 616.

Pecunia; paulum pecuniæ, He. 506. — non capitis ejus res agitur, sed pecuniæ, Ph. 630. — prius proditurum te pecuniam omnem, quam, Hea. 480. — pecuniam in loco negligere, Ad. 217. — non nunc de pecunia agitur, Hea. 476. — cujus tu fidem in pecunia perspexeris? Ph. 60.

Pedetentim; Di bene vortant, quod agas! pedetentim tamen, Ph. 551.

u[2]

Percupio; vin' domi opperiamur? Ch. Immo percupio, Eu. 895.

Percurro; percurro ad forum, A. 356. — curriculo percurre, Hea. 733.

Percutio; percussit illico animum, A. 125.

Perdite; amare perdite, Hea. 97; Ph. 82.

Perdo; cur perdis adolescentem nobis? Ad. 61. — non tu hoc argentum perdis, Ad. 411. — et me, et te perdidi, A. 645. — quod habui, perdidi, Eu. 237. — scapulas perdidi, Ph. 76. — nomen perdidi, Ph. 386. — perdidisti istum, quem adduxti pro eunucho, Eu. 948. — ubi illic est scelus, qui me perdidit? A. 609. — nos miseras perdidit, A. 805. — pæne tua me perdidit protervitas! Hea. 814. — servesne, an perdas totum, Ad. 242. — sumat, consumat, perdat, decretum est pati, Hea. 465. — profundat, perdat, pereat! Ad. 135. — te perdat Jupiter! Ad. 718. — ut illum Di, Deæque senium perdant, qui, Eu. 302. — at te Di perdant! Eu. 431. — ut te quidem omnes Dii, Deæque perduint! Hea. 811. — at te Di, Deæque perduint, cum istoc odio! He. 134. — Dii illum perduint! He. 441. — at istos invidos Di perdant! He. 469. — illum Di omnes perduint! Ph. 123. — ut te quidem omnes Di, Deæque, perdant! Ph. 687. — scire expeto, quid perdideris, Hea. 892. — si perdiderit gnatum? Ad. 384. — perdere talentum, Hea. 474. — cepi rationem, ut hæc non posses perdere, Hea. 966. — ut sit satius perdere, quam aut tum persequi, Ad. 235. — vitam perdere, He. 282. — cur te is perditum? A. 134. — quid ille, quæso? Th. Perditus, Eu. 431. — adolescens luxu perditus, Ad. 764. — hominem perditum miserumque, Eu. 418. — rem perditam restituas? A. 621. — re salva, et perdita, Eu. 258.

Perdoctus, a, um; perdocta probe, Hea. 361.

Perdoleo; tandem perdoluit, Eu. 154.

Perduco; filium perduxere illuc, A. 81.

Perduro; non posse apud vos Pamphilo se absente perdurare, He. 269.

Peregre; peregre rediens, Ph. 243. — ubi peregre, tibi quod lubitum fuit, feceris, Ph. 969.

Peregrinus, a, um; peregrinus est, Eu. 758. — pro uxore habere peregrinam, A. 146. — adeon' est demens? ex peregrina? A. 470.

Pereo; quod si fit, pereo funditus, A. 244. — omnia experiri certum est, priusquam pereo, A. 312. — prudens, sciens, vivens, vidensque pereo, Eu. 73. — ego quoque una pereo, quod mihi est carius, Eu. 211. — quid habuisset, quum perit? Eu. 522. — perimus! actum est! Ad. 325. — si senserit, perii, A. 213. — Dave, perii! interii! A. 347. — perii! A. 609; Eu. 326, 655; Hea. 579, 822, 1059; Ad. 545, 656; He. 651. — vah! perii! hoc malum integrascit, A. 690. — quis me volt! perii! pater est, A. 874. — perii! metuo, ut substet hospes. Hem, perii! A. 916, 931. — perii! nunquamne etiam me illam vidisse? Perii! quid ego egi miser? Eu. 360. 378. — ubi mutem? perii! Eu. 610. — perii! hoc quid sit vereor. Perii! obsecro tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem, Eu. 644, 664. — perii! huic ips

Pergo; si illi pergo suppeditare sumtibus, Hea. 931. — eamus. Pa. Pergin'? Eu. 380. — pergin' perplexe loqui? Eu. 816. — pergin' istuc prius dijudicare, quam? Hea. 237. — pergin' hercle? Hea. 582. — pergin', mulier, odiosa esse? Hea. 1008. — ah! si pergis, abiero, Ad. 128. — nam si molestus pergis esse, jam intro abripiere, Ad. 182. — ah! pergisne? Dr. Jam jam desino, Ad. 857. — pergin' hero absenti male loqui? Ph. 372. — pergis? Ph. 805. — pergin' credere? Ph. 995. — si mihi pergit, quæ volt, dicere, A. 922. — sed quis hic est, qui huc pergit? Eu. 228. — postridie ad anum recta pergit, Ph. 112. — pergit hercle, Ph. 848. — enimvero si porro esse odiosi pergitis, Ph. 936. — eccum Phidippum, et patrem video. Horsum pergunt, He. 449. — ad fores suspenso gradu placide ire perrexi, Ph. 866. — ad Menedemum hinc pergam, Hea. 1003. — pergam, quo cœpi hoc iter, He. 194. — domum ire pergam: ibi plurimum est, Ph. 196. — ad lenonem hinc ire pergam: ibi nunc sunt, Ph. 846. — quæ proferentur post, si perget lædere ita, ut, Eu. 18. — recte dicis. Pa. Perge, A. 364. — tu tamen idem has nuptias perge facere ita, ut facis, A. 523. — itane vero obturbat? Ch. Perge, A. 928. — perge, obsecro te, et cave, ne. Perge porro, tamen istuc ago, Hea. 301, 346. — quid tum postea? perge. Quid est? Æs. Nihil: recte: perge, Ad. 654, 657. — perge eloqui, Ph. 640. — hac pergito, Ad. 579. — quo pergam, unde emergam, Eu. 555. — sed cesso ad eum pergere, Ad. 588.

Pergravis, ve; levia sunt hæc, quæ tu pergravia esse in animum induxti tuum, He. 292.

Perhibeo; si vos voltis perhiberi probos, Ad. 506.

Periclum; vel *Periculum;* periculum fame? Hea. 982. — nam si periculum ullum in te in est, He. 326. — ah! non ita est: factum est periclum. Aliis aliunde est periclum, unde aliquid abradi potest, Ph. 326, 333. — istuc ipsum nihil pericli est: me vide, A. 351. — satis pericli adire, A. 823. — herum quid sit pericli fallere, A. 869. — quum illi pericli nihil ex indicio siet? Hea. 415. — quid respectas? nihil pericli est, Ad. 158. — nihil tibi est a me pericli, mulier, He. 776. — nihil pericli est, Ph. 762. — qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? Ch. At istuc periculum in filia fieri, grave est, A. 566, 567. — capitis periculum adire, A. 679. — fac periculum in literis, Eu. 476. — periculum ex aliis facere, tibi quod ex usu siet, Hea. 210; 221. — tuum esse in potiundo periclum non vis, Hea. 323. — potius, quam venias in periculum, Ad. 241. — periculum facias, He. 767. — fac periculum, Ph. 932. — satis cum periclo, A. 131. — sine omni periclo, A. 131. — sine omni periclo, A. 392. — nunc hujus periclo fit, A. 481. — heus! non fit sine periclo facinus magnum. Quod ambo confiteamini sine periclo esse, Hea. 314, 339. — quomodo minimo periclo id demus adolescentulo, Hea. 477. — nescis quanto in periclo simus, Ph. 58. — pericla, peregre rediens, semper cogitet, Ph. 243.

Perinde; atque hæc perinde sunt, ut, Hea. 195.

Perinthia; Menander fecit An-

plura dicet, Hea. 33. — plura in re peccare, Ad. 125.—plura acerba ex amore, He. 821.

Plurimum; ecquid nos amas de fidicina istac? Th. Plurimum merito tuo, Eu. 458. — amare plurimum, Eu. 1091. — salvere Hegionem plurimum jubeo, Ad. 461. — fac quam plurimum illis relinquas, Ad. 817. — illis dum studeo ut quam plurimum facerem, Ad. 872. — domum ire pergam: ibi plurimum est, Ph. 195.

Plurimus, a, um; placere bonis quam plurimis, Eu. 2. — plurima salute Parmenonem impertit Gnatho, Eu. 270. — ex plurimis miseriis reliquum malum, He. 570.

Plus; aut tu plus vides, manebo, A. 722, 740. — jam calesces plus satis, Eu. 80. — vigilabis lassus: hoc plus facies, Eu. 221. — ne plus iniquum possit, quam æquum, oratio, Hea. 27. — adbibit plus paulo, Hea. 220. — plus scis, quid facto opus est, Ad. 1001. — attulisti huc plus una sententia? He. 462. — plus, quam opus est scito, Ph. 583; et alibi passim.

Plusculus, a, um; pluscula supellectile opus est, Ph. 664.

Pœna; tergo pœnas pendet, Hea. 728. — legibus daturum pœnas dices, Ph. 626.

Pœnitet; me, quantum hic operis fiat, pœnitet, Hea. 72. — non pœnitet me famæ, He. 776. — nostri nosmet pœnitet, Ph. 172. — pœnitebat flagitii, Eu. 1012.

Poeta; Poeta, quum primum animum ad scribendum appulit, A. 1. — in his Poeta hic nomen profitetur suum, Eu. 3. — cur partes seni Poeta dederit, quæ sunt adolescentium. Malevolus vetus Poeta, Hea. 2, 22. — poeta sensit scripturam suam observari, Ad. 2. — postquam Poeta vetus Poetam non potest retrahere ab studio. Vetus si Poeta non lacessisset prior, Ph. 1, 14. — sed qui malevoli veteris Poetæ maledictus respondeat, A. 7. —peccatum imprudentia est Poetæ, Eu. 28. — poetæ industria, Ad. Prol. 25. — exclamat, furem, non Poetam, Eu. 23. — Poetam restitui in locum, He. 21. — Poeta vetus Poetam non potest retrahere ab studio. Voluntas vostra si ad Poetam accesserit, Ph. 1, 30. — ne cum Poeta scriptura evanesceret, He. 13.

Pol; sane pol illa temulenta est mulier, A. 229. — tum pol ego is essem vere, qui simulabar, Eu. 606. — at tu pol tibi istas posthac comprimito manus, Hea. 589. — pol haud paternum istuc dedisti, Ad. 451. — non mea opera, neque pol culpa evenit, He. 228. — pol me detinuit morbus, Ph. 573, et sexcenties alibi.

Pollen; plena fumi ac pollinis, Ad. 850.

Polliceor; nam pollicitus sum suscepturum, A. 402. — negabon' velle me, modo qui sum pollicitus, ducere? A. 615. — pollicitus sum: et servare in eo certum est fidem, He. 402. — donec tibi id, quod pollicitus sum, effecero, Ph. 589. — illi argentum es pollicitus, Hea. 329; Hea. 823. — quod es pollicita tute, ut serves, He. 787. — mihi pollicitus est gnatus. Nam gnatus quod pollicitus est, haud dubium est mihi, si nolit, quin, A. 528, 531. — decem minas, quas mihi dare pollicitus est, Hea. 724. — pollicita est ea, se concessuram ex ædibus, He. 679. — amici, quod polliciti sunt, da-

cum illo habuerit rem postea, He. 718.

Posterior, *Posterius*; non posteriores (partes) feram, Ad. 884.— ne tu hoc mihi posterius dicas, A. 510. — ipse sentiet posterius, Ad. 141. — tu quod posterius purges, Ad. 163.

Posthabeo; omnes posthabui mihi res, Ph. 907.

Posthac; posthac quas faciet de integro Comœdias, A. 26. — hunc tu in ædes cogitas recipere posthac? Eu. 897. — nam nescias, ejus sit potestas, posthac, an nunquam tibi, Hea. 346. — jam si verbum unum posthac, Ad. 136. — mihique ut discere novas expediat, posthac pretio emtas meo, He. 57. — ceterum posthac, si quidquam, nihil precor, Ph. 142; et alibi passim.

Postilla; postilla nunc primum audio, A. 938. — tute scis, postilla quam intimum habeam te, Eu. 127. — ea coacta ingratiis postilla cœpit victum volgo quærere, Hea. 447.—postilla jam, ut lubet, ludas licet, Ph. 337. — postilla, monstra evenerunt mihi! Ph. 704. — neque postilla unquam attigit, Ph. 1017.

Postmodum; postmodum resciscet, He. 208.

Postputo; qui omnia sibi postputavit esse præ meo commodo, Ad. 263.—quum te postputasse omnes res præ parente intelligo, He. 483.

* *Postquam*; ego postquam te emi, a parvulo ut semper tibi apud me justa fuerit servitus. Nam is postquam excessit ex ephebis. Primum hæc pudice vitam agebat: sed postquam amans accessit, pretium pollicens, A. 35, 51, 76. — quam unc acturi sumus Menandri Eunuchum, postquam Ædiles emerunt, Eu. 20. — animum non advorti primum: sed postquam aspexi, illico cognovi, Hea. 656. — postquam Poeta sensit, Ad. 1. — at postquam id evenit, cedo, Ad. 692. — postquam pater instat. Postquam videt paratas (nuptias) ibi demum ita ægre tulit, ut. Postquam hunc alienum ab sese videt. Postquam et ipse se, et illam, et hanc cognovit satis. Postquam par ingenium nactus est. Postquam arcessunt sæpius, He. 120, 126, 158, 161, 170, 187. — postquam non potest retrahere ab studio, Ph. 1. —postquam ad judices ventum est, Ph. 280. — postquam sentio mollirier, Ph. 631; et centies alibi.

Postremo; postremo id mihi da negoti, A. 522. — meus fac sis postremo animus, Eu. 196. — postremo imperavi egomet mihi omnia assentari, Eu. 252. — postremo, ecqua inde parva perisset soror? Eu. 521. — postremo adeo res rediit, Hea. 113. — postremo etiam, si voles, desponsam quoque esse dicito, Hea. 866. — postremo alii clanculum patres quæ faciunt, Ad. 52. — Postremo, aut desine, aut cede. Postremo, nuper, credo, jam omnium tædebat, Ad. 124, 151. — postremo, quando ego conscia mihi sum, Ad. 349.— postremo, tanquam in speculum, in patinas, Demea, inspicere jubeo, Ad. 429. — postremo non negabit, Ad. 485. — postremo non meum illud verbum facio, Ad. 936. — postremo hic adjutor fuit. Postremo a me argentum sumito, Ad. 972, 982. — postremo inter se transigant ipsi, He. 511. — postremo jam nos fabulæ sumus, He. 620. — postremo, si nullo alio

istoc, si quid potis est, rectius. Si quid rogabit, nusquam tu me: audistin'? Sy. Potin' ut desinas? Ad. 523, 541. — si fieri potis est, ut ne qua exeat, Ad. 395. — nunc si potis est, Pamphile, maxime volo, He. 395. — si tibi placere potis est, mihi ut respondeas, Ph. 369. — nihil pote supra, Ad. 265.

Potissimum; quem ad cœnam vocabo potissimum, A. 455. — quem ego mihi potissimum optem nunc dari? A. 964. — quod ad illum attinet potissimum, Ad. 297. — ubi tu dubites, quid sumas potissimum, Ph. 343.

Potius; inveniet inopem potius, quam te corrumpi sinat, A. 397. — rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui, A. 875. — an potius ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eu. 47. — potius quam te inimicum habeam, Eu. 174, 176. — ut adolescentuli vobis placere studeant potius, quam sibi, Hea. 52. — olim potius, quam paterere filium commeare ad mulierculam. Quid faciam? Ch. Quidvis potius, quam quod cogitas, Hea. 443, 469. — potius quam, ubi te expectatum ejecisset foras, Ad. 110. — verum in istam partem potius peccato tamen, Ad. 175. — ut in otio esset potius, quam in negotio, He. 26. — quod si scissem, illa hic maneret potius, tu hinc isses foras, He. 222. — verumtamen potius, quam lites secter, Ph. 408. — in nervum potius ibit, Ph. 695.

Poto; cur amat? cur potat? Ad. 62. — opsonat? potat? olet unguenta? de meo, Ad. 118. — cur nunc apud te potat? Ad. 803. — rogas? potasti, scelus! Ad. 778. — ubi potetis vos? Ad. 588. — te cogitat potare, Ad. 33. — non est est flagitium adolescentulum potare, Ad. 103. — otium ad potandum ut habeam, Ph. 831. — num potaturus est apud me, Ph. 836.

Potus, a, um; adolescens plus potus, He. 139.

Præ; i præ; sequar, A. 171; Eu. 907. — vide, quam iniquus sis præ studio, dum efficias id, quod cupis, A. 827. — hic ego illum contemsi præ me, Eu. 239. — præ gaudio, ita me Di ament, ubi sim, nescio, Hea. 308. — abi præ strenue, ac aperi fores, Ad. 168. — huic aliquid paululum præ manu dederis, Ad. 985. — quum te postputasse omnes res præ parente intelligo, He. 483. — tu, Geta, abi præ, Ph. 776; et alibi passim.

Præbeo; servum haud illiberalem præbes te, Ad. 890. — ea qui præbet, non tu hunc habeas plane præsentem Deum? Ph. 345. — præbent exigue sumtum, Hea. 85. — hodie usque os præbui? Ad. 216. — Phormio strenuum hominem præbuit, Ph. 476. — ah, non possum satis narrare quos ludos præbueris intus, Eu. 1009. — quod opus sit, benigne præbeatur, He. 769.

Præcaveo; præcavere sibi, A. 626.

Præceps; præcipitem me in pistrinum dabit, A. 214. — quo nunc me præcipitem darem, A. 608. — post hæc præcipitem darem, Ad. 319. — auctores fuere, ut præcipitem hanc daret, Ph. 624.

Præceptum; præceptorum plenus, Ad. 413.

Præcido; omnes causas præcidam, He. 598.

Præcipio; hæc ego præcipio tibi, Hea. 569. — conservis ad eumdem istunc præcipio modum, Ad. 425. — bene præcepi semper, quæ po-

964. — auferre in præsentia, Ad. 223. — sprevisse in præsentia, He. 24. — ne in præsentia hæc hinc abeat, Ph. 778.

Præsentio; ibi me adesse neuter præsenserat, A. 841.

Præsertim; præsertim quum se servum fateatur tuum, Eu. 862.— ædepol commissatorem haud sane commodum, præsertim Ctesiphoni, Ad. 788.—præsertim in ea re quum sit mihi adjutrix socrus, He. 705. — præsertim ut nunc sunt mores, Ph. 55.

Præsidium; stultitiæ præsidium, Hea. 646, 969. — præsidium senectuti, He. 119. — meo præsidio atque hospitis, A. 845.

Præstabilis; quanto fuerat præstabilius, He. 284.

Præstituo; dies præstituta, Ph. 523.

Præsto (Adverb.); ipsum adeo præsto video cum Davo, A. 416. — sed ubi est frater? CH. Præsto adest, Eu. 1049. — jamdudum domi præsto apud me esse aiunt, Hea. 170. — si quis me quæret rufus. DA. Præsto est; desine, Ph. 51. — quum ille est, hic præsto est, Ph. 267. — præsto est, Ph. 561.

Præsto (Verb.); homini homo quid præstat! Eu. 232. — hic adjutor meus, hoc mihi præstat, Hea. 877. — hem, vir viro quid præstat! Ph. 789.

Præstolor; quem præstolare, Parmeno, hic ante ostium? Quem præstolare? Eu. 974, 976.

Præter; horum ille nihil egregie præter cetera studebat. Quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est; et quia erat forma præter ceteras honesta et liberali, A. 58, 121, 122. — præter ætatem facere, et præter quam res adhortatur, He. 59, 60. — durus præter æquumque et bonum, Ad. 64. — labori haud parcens præter æquum atque ætatem meam, He. 226. — ita fugias, ne præter casam, quod aiunt, Ph. 767.

Præterea; primum quod soror est dicta: præterea ut suis restituam, ac reddam, Eu. 146. — tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — præterea autem te aiunt proficisci Cyprum. Præterea colaphis tuber est totum caput, Ad. 247, 268. — si tum non dedero, unam præterea horam ne oppertus sies. Tum præterea horunc' amorem distrahi poterin' pati? Ph. 513, 517.

Prætereo; villam prætereo sciens, Eu. 641. — dum hæc puto, præterii imprudens villam, Eu. 631. — præteriit tempus, Eu. 542. — jam ea (dies) præteriit? Ph. 524. — nam tua præterierat jam ad ducendum ætas, Ph. 423. — prætereito hac recta platea sursum, Ad. 576. — sine, biduum hoc prætereat, Eu. 283. — an temere quidquam Parmenonem prætereat, quod facto usus sit? He. 879. — ubi eas (ædes) præterieris, Ad. 583. — nescis quid mali præterieris, He. 419. — præteriens modo mihi apud forum, A. 253. — præteritus negligentia locus, Ad. 14.

Prætermitto; do, prætermitto, Ad. 51. — nihil prætermitto: consuefacio, Ad. 415. — nihil prætermissum est, Eu. 1093.

Præterquam; verbum si mihi unum, præterquam quod te rogo, faxis, cave, A. 755.—præterquam quas ipse amor molestias habet, addas, Eu. 77. — præterquam, tui carendum quod erat, Hea. 400.

735. — dic mihi hoc primum, potin' est hic tacere? Primum quod soror est dicta: præterea ut suis restituam, Eu. 101, 146. — primum ex me ut sciat, sibi filium redisse. Primum; olim potius, quam paterere filium commeare ad mulierculam. Primum, jam ancillas secum adduxit plus decem, Hea. 411, 443.—seni animam primum extinguerem ipsi; tum autem. Capite primum (Nos pronum. Ed.) in terram statuerem, ut. Jam primum, illum alieno animo a nobis esse, res ipsa indicat. Primum indotata est: tum præterea, Ad. 315, 317, 339, 346. — primum, hanc ubi dixti causam: nunc postquam. Meretricem hanc primum adeundam censeo, He. 677, 716. — adolescens, primum abs te hoc bona venia, peto, si, Ph. 378. — vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam? Ph. 1051; et sæpius alibi.

Primus, a, um; sum apud te primus, Eu. 90. — ego adeo hanc primus inveni viam, Eu. 247. — ut hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi, Hea. 186. — primus sentio mala nostra: primus rescisco omnia: primus porro obnuntio, Ad. 548, 549.—primus esses, memoriter progeniem vostram proferens, Ph. 394.—nec satis digna, cui committas primo partu mulierem, A. 230. — rus cum primo lucu ibo, Ad. 845. — primo actu placeo, He. 39. — senes qui primi venient, ii partem aperient, Ad. 23. — est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt, Eu. 248. — prima coitio, Ph. 379. — primam (formam) dices, scio, si videris, Eu. 567. — tuo nepoti, hujus filio, hodie primam mammam dedit hæc. De. Hercle vero serio, si quidem primam dedit, Ad. 980, 981. — in prima Fabula, Ad. 9. — nocte prima, He. 136. — arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260. — primas qui partes aget, Ph. 28. — quod ego primum puto, Eu. 1080. — quod rerum omnium est primum, Hea. 365. — nunc hoc primum est, Ad. 635. — petam hinc, unde a primo institui, Ph. 603. — a primo homo insanibat, Ph. 641. — suavia in præsentia quæ essent, prima habere, Hea. 965. — et quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies, Ad. 862. — audieras? Ge. Sæpe; et fertur in primis, Eu. 429.

Princeps; arbitror, fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem, Ad. 260.

Principia; hic ego ero post principia, Eu. 780.

Principio (Adverb.); obsecro, principio, ut ne ducas, A. 328. — principio, amico filium restitueris, A. 571. — principio eam esse dico liberam, Eu. 804. — principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim. Principio et habet quod det, et dat nemo largius, Eu. 1068, 1077. — principio si id te mordet, Ad. 811.

Principium; quod mihi principium est mali, Ph. 158. — quod dedit principium adveniens! Eu. 458. — quod principium inveniam ad placandum, scio, Hea. 1046. — rem omnem a principio audies, A. 48. — audivi principio, A. 787. — ex malo principio, magna familiaritas conflata, Eu. 873. — habere orationem a principio; abstinuisse in principio, He. 381, 411. — blande in principio alloqui? Ph.

Prolixe; age, prolixe, Micio, Ad. 947. — accipit hominem nemo prolixius, Eu. 1081.

Prolixus; capillus prolixus, Hea. 290.

Prologus; orator ad vos venio ornatu prologi, He. 9. — oratorem voluit esse me, non prologum, Hea. 11. — nullum invenire prologum potuisset novus, Ph. 15. — in prologis scribundis operam abutitur, A. 5.

Proloquor; censen' ullum me verbum potuisse proloqui? A. 256. — videtur factum prave, proloqui, He. 646. — cogitata proloqui, Ph. 283. — omitto proloqui, Ph. 860.

Prolubium; quod prolubium? Ad. 990.

Promereo, Promereor; quando bene promeruit, Ad. 202. — quum is nihil promereat, A. 332. — ita velim me promerentem ames, Ad. 685. — quod bene promeritus fueris, Ph. 515.

Promissum; fac promissa appareant, Eu. 311. — me Syri promissa huc induxerunt, Hea. 723. — tempus promissa est jam perfici, A. 633.

Promitto; neque promitto quidquam, Ph. 1043. — satis scite promittit tibi, Hea. 729. — promisi ego illis. Mi. Promisti autem? Ad. 944. — fac, promitte, Ad. 946. — promissum ab amicis argentum, Ph. 512. — promissum fuerat, Ph. 535.

Promoveo; promoveo nuptias, A. 713. — præsens promoveo parum, He. 703. — moveo. Ch. Video, sed nihil promoves, Eu. 912. — nihil promoveris, A. 642.

Pronus; capite pronum in terram statuerem, Ad. 317. (Alii legunt *primum*.)

Prope, Propius; prope adest, quum etc., A. 152. — prope jam ut pro uxore haberet, Hea. 98. — partus instabat prope, Ad. 308 — illud rus prope est, Ad. 525. — prope jam excurso spatio, Ad. 864. — prope jam remotum injuria adversarium, He. 22 — propius, accedamus, Sostrata, Ad. 310. — sane hac multo propius ibis, Ad. 582. — accede propius, He. 316.

Propediem; illum tibi salvum affuturum esse hic confido propediem, Hea. 160. — næ tu propediem istius obsaturabere, Hea. 870. — ipsa re experiere propediem, Ad. 892.

Propemodum; propemodum habeo tibi jam fidem, A. 588. — me ejus spero fratrem propemodum jam reperisse, Eu. 205. — egomet habeo propemodum, quam volo, Hea. 1066. — ambos curare, propemodum reposcere illum est, quem dedisti, Ad. 132. — satin' sic est? Ge. Propemodum, Ph. 211.

Propere; propere arcesse, hinc qui auferant eam, A. 981. — ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad vos propere, Hea. 744. — heram malo impertiri propere? Ad. 321. — propere præcucurrit, He. 370. — propere curre ad Pamphilum, He. 809.

Propero; propero ad filiam, A. 953. — hominem propero invenire, Ph. 844. — properas mulierem abducere, Ph. 436. — hic properat in Cyprum, Ad. 279. — obstetricem arcesso. Pa. Propera, A. 299. — propera puerum tollere, A. 761. — Dromo, propera, Hea. 250. — propera tu, mea Canthara, curre, Ad. 355. — tanto ocyus properemus, Eu. 609. — adhortor, properent, Eu. 583. — ad te properans per-

Promo; foras simul omnes proruunt se, Eu. 599.

Prosilio; quidnam properans hinc prosilit? Eu. 1029.

Prospere; evenere hæc prospere, Ph. 894.

Prospicio; atat! nisi mihi prospicio, hæreo, Ph. 962. — plagæ crescunt: nisi prospicis, Ph. 781. — nisi parum prospiciunt oculi, Ph. 734. — tibi prospexi, et stultitiæ tuæ, Hea. 963. — numquid tute prospexti tibi? Ad. 693. — ego jam prospiciam mihi, Ad. 591. — mihi prospiciam et Phædriæ, Ph. 1035. — malo ego, nos prospicere, quam, Eu. 761. — illa, quæ futura sunt, prospicere, Ad. 389. — tun' prospicere nostram in rem quod sit, potes? He. 549. — nisi si prospectum interea aliquid est, Hea. 391. — quam bene abs te prospectum est! Hea. 638. — aderam, cujus consilio ea par fuerat prospici, He. 561.

Prosterno; ceteros prosternerem, Ad. 320.

Prosum; quibus profueram, et prosum sæpe, Eu. 258. — idem si vobis prodest, Eu. 1070. — quidquid est id, quod reliquit, profuit, He. 463. — capitis periclum adire, dum prosim tibi, A. 679. — vide ne illi prosis, et tu pereas, Eu. 992. — melius, pejus, prosit, obsit, Hea. 643. — qui parum mihi prosit, He. 742. — ut sine suo dispendio mihi prosit, He. 796. — siquidem me amaret, tum istuc prodesset, Eu. 448. — nescis, quantum profueris mihi, He. 877. — prodesse æquum est, Ad. 973.

Protelo; ne te dictis protelet, Ph. 213.

Proterreo; proterruisti hinc, Hea. 446.

Proterve; satis, pol, proterve me Syri promissa huc induxerunt, Hea. 723. — proterve iracundus, He. 503.

Protervitas; pene tua me perdidit protervitas, Hea. 814.

Protervus; ne protervus videar, Hea. 577.

Protinus; me conjicerem protinus in pedes, Ph. 191.

Provideo; herus est, neque provideram, A. 183. — putavit me plus providere, quam se ipsum sibi, Hea. 116. — quæ me aut herum pessumdabunt, A. 208; Ph. 183. — provisum est, ne, Ph. 778.

Provincia; huic nostro tradita est provincia, Hea. 516. — provinciam cepisti duram, Ph. 72.

Proviso; proviso quid agat Pamphilus, A. 959. — huc proviso, ut, ubi tempus siet, deducam, Eu. 394. — ego hinc ad vos provisam, Ad. 893.

Provoco; quando eo provocat, Ad. 882. — Pamphilam cantatum provocemus, Eu. 443.

Provolvo; jam ego hunc in mediam viam provolvam, A. 779.

Proximus, a, um; heus, proximus sum egomet mihi, A. 638. — hic meus amicus illi genere est proxumus, Ad. 655. — Hegio his est cognatus proxumus, Ad. 951. — despondit ei gnatam hujus vicini proxumi, He. 124. — proximo jussa est dari, Ph. 416. — lex est, ut orbæ, qui sunt genere proxumi, eis nubant, Ph. 125. — his mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis, Eu. 332. — proximam (villam) esse huic fundo ad dextram, Hea. 732. — ibi proximum est, ubi mutes, Eu. 612. — concedam in angiportum proximum, Ph. 890. — agrum in pro-

Q.

644, 669. — binan'? quæso! Ph. 789.

Quæstus; olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prius. Is quæstus nunc est multo uberrimus, Eu. 246, 253. — ne nomen mihi quæstus obstet apud te, He. 735. — quæsti gratia, He. 837. — quæstum occipit, A. 79.— eum esse quæstum in animum induxi maximum, Hea. 49; He. 50. — per te uti quæstum faceret, Hea. 640. — quando eum quæstum occeperis, Ad. 207. — si esset alia ex hoc quæstu, He. 756.

Qualis, le; non satis me pernosti etiam, qualis sim, Simo, A. 504. — qualis sim amicus periclum facias, He. 766.—qualis ego in hunc fuerim, Ph. 1031. — metuo, qualem tu me esse hominem existumes, Eu. 757. — mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio, Hea. 384.

Quam; conjunctio varii usus.

1. *Comparationi inserviens.* Potius, quam, A. 21. — magis quam, A. 163. — ubivis facilius quam in hac re, A. 203. — nihilo plus agas, quam si, Eu. 63. — potius quam te inimicum habeam, Eu. 174. — Thais, quam ego sum, majuscula est, Eu. 527. — formosior videre mihi, quam dudum, Eu. 730. — omnia prius experiri, quam armis, Eu. 788. — vobis placere potius, quam sibi, Hea. 52. — nihil rerum omnium est quod malim, quam, etc., Hea. 208. — quidvis malo, quam hunc amittere, Hea. 859. — immo abeat multo malo, quovis gentium, quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem, Hea. 930. — potius, quam lites sequar, Ad. 249. — nihil est, quod malim, quam illam totam familiam mihi dari obviam, Ad. 312. — an non sextotis mensibus prius olfecissem, quam ille quidquam cœperit? Ad. 398. — animam relinquam potius, quam illas deseram, Ad. 499. — attentiores sumus ad rem omnes, quam sat est, Ad. 838. — hæc res non minus me male habet, quam te, He. 606. — quid est, quod mihi malim, quam quod huic intelligo evenire? He. 795. — plus hodie boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam, He. 881. — minus multo audacter, quam nunc lædit, læderet, Ph. 11. — verumtamen potius quam lites secter, Ph. 408. — plus, quam opus est scito, sciet, Ph. 583. — quid minus utibile fuit, quam hoc ulcus tangere? Ph. 689. — propior illi, quam ego sum, ac tu, nemo est, Ph. 807; et alibi passim.

2. *Superlativis additum intendit significationem.* Quam maxime oro. Esse quam deterrimum, A. 825, 837. — te redimas quam queas minimo, Eu. 74. — tute scis, quam intimum habeam te, Eu. 127. — apud te quam gratissima, Hea. 368. — quam ocissume ut des, Hea. 869. — adolescens quam minima in spe situs. Fac quam plurimum illis relinquas, Ad. 817. — quam maxime servire vestris commodis, He. 51. — quam minimo pretio suam voluptatem expleat, He. 69.

3. *Sequente Adjectivo.* Aut velle in ea re ostendi, quam sis callidus, A. 198. — nec clam te est, quam illi utræque res nunc utiles sient, A. 286. — vide quam iniquus sis præ studio, A. 827. — quam hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Eu. 275. — quam liberali facie! quam ætate integra! Eu. 473. — quam elegans formarum specta-

mum Cæcilii didici novas, He. 14. — vicissim partes tuas acturus est. An. Quas? Ph. 834. — quibus (nuptiis) quam facile potuerat quiesci, A. 693. — ego, quia non rediit filius, quibus nunc sollicitor rebus! Ad. 36. — quibus in rebus alius ne iratus quidem est, He. 308. — ego quoque una pereo, quod mihi est carius, Eu. 211. — quid ais? Th. Id quod res est, Eu. 747. — quod hoc genus est? He. 198. — aliquid inveni modo, quod ames, Eu. 309. — sine me, vacivum tempus ne quod duim mihi laboris, Hea. 90. — nescio, quod magnum malum me celas, He. 319. — quo jure, quaque injuria, A. 214. — quo pacto Rhodium tetigerim in convivio, Eu. 420. — quo studio vitam suam te absente exegerit, Hea. 280. — quo redibo ore ad eam, quam contemserim? Ph. 916. — quin habeat, quæ quidem in homine dicuntur bona? Hea. 193. — unde exordiar narrare, quæ nec opinanti accidunt, He. 362. — ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias, Ph. 449. — si mihi pergit, quæ vult, dicere; ea, quæ non vult, audiet, A. 922. — ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat facinora! Hea. 220. — sedulo moneo, quæ possum, pro mea sapientia, Ad. 428. — cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent, Ph. 79. — scin' me in quibus sim gaudiis? Eu. 1034. — non sic ludibrio tuis factis habitus essem. My. Quibus? He. 526. — quid est, quod me velis, A. 45. — quid? tu his rebus credis fieri? Quid videtur hoc tibi mancipium? Eu. 245, 273.— quid ita? Eu. 366, 724; Hea. 610. — quid tum postea? Eu. 370, 637, 1023; Ad. 653; He. 551. — quid? hunc non vides? Eu. 463. — procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — nescio, quid profecto absente nobis turbatum est domi, Eu. 649. — quid factum est? taces? Quid is, obsecro, ad nos? Eu. 820, 825. — quid? ah! volet, certo scio, Eu. 888. — quid? isti te ignorabant, Eu. 1088. — quid sene nostro erit miserius? Cedo istuc tuum consilium: quid id est? Hea. 255, 332. — videbimus, quid opus sit, Hea. 558. — quid me fiat, parvi pendis. Quid tum, quæso, si hoc pater resciverit? Sy. Quid si redeo ad illos, qui aiunt: quid si nunc cælum ruat? Hea. 715, 718, 719. — ita fiat! et istoc, si quid potis est, rectius, Ad. 523.— sed, quid ista, Æschine, nostra? aut quid nobis cum illis? abeamus: quid est? Ad. 681, 682. — ob eam rem, si quid usus venerit, Ad. 899. — quid? ego vobis, Geta, alienus sum? Ph. 544. — quid, si animam debet? Ph. 660. — quid? non, obsecro, es? Ph. 741.— expecto quid velis. Si tibi quid feci, aut facio, quod placeat. Id arbitror apprime in vita esse utile, ut ne quid nimis, A. 34, 41, 62. — me, et te imprudens, nisi quid Di respiciunt, perdidi, A. 644. — ut neque quid me faciam, neque quid agam, certum siet! Ad. 614. — introiit videre, quid agat, He. 345. — egon' te pro hoc nuntio quid donem? quid? quid? nescio. Par. At ego scio. Pa. Quid? He. 850, 851. — cedo, quid portas, obsecro? Quid agam? Ph Quid ais? Ph. 197, 200. — ne quid plus minusve faxit, quod, Ph. 553. — cedo; quid postulat? Ge. Quid? nimium, Ph. 641, 642.

Quid (Sequente Genitivo). Si quid

facite, fingite, invenite, efficite, quî detur tibi. Ego id agam, mihi quî ne detur, A. 335, 336. — hanc fidem sibi, me obsecravit, quî se sciret non deserturum, ut darem, A. 403. — orationem sperat invenisse se, quî differat te, A. 409. — dum id quæro, tibi quî filium restituerem, Hea. 492. — argentum dabitur ei ad nuptias, aurum, atque vestem, quî .... tenesne? Hea. 778.— des quî aurum, ac vestem, atque alia, quæ opus sunt, Hea. 856. — huic demus, quî fruatur, Ad. 954. — aliquantulum quæ afferret, quî dissolverem quæ debeo, Ph. 654.

Quî (*quomodo*); quî scire posses, aut ingenium noscere? A. 53. — quî, cedo? A. 150. — quî scis? A. 321. — quî istæc tibi incidit suspicio? Si. Quî? quia te noram, A. 502, 503. — quî scis ergo istuc? Quî scis eos nunc discordare inter se? A. 566, 576. — quî sciam? A. 793. — quî credis? Non potest. Pa. Quî non potest? A. 936, 956.— quî magis licet, currentes servos scribere? Eu. 36. — utrumque hoc falsum est: effluet. Th. Quî istuc? Eu. 121. — at numquid aliud? Pa. Quî dum? Gn. Quia tristis es, Eu. 273. — ita prorsum oblitus sum mei. Pa. Quî quæso? Eu. 307. — quî istuc facere Eunuchus potuit? Eu. 657. — scin' tu, adeo ad te attinere hanc omnem rem? Ch. Ad me? quî? quasi istuc! Eu. 744. — noveram, sine sanguine hoc fieri non posse, quî abstergerem vulnera? Quî scis, an quæ jubeam, sine vi faciat? Eu. 778, 789. — quî referam illi sacrilego gratiam? Eu. 910. — quî minus, quam Hercules servivit Omphalæ? Eu. 1026. — quî tam facile potueris, Hea. 362. — nam quî ille poterit esse in tuto? dic mihi, Hea. 708. — id quî, nescio, Hea. 960. — quî tibi magis licet meam habere? Ad. 180. quî potui melius? Ad. 216. — quî magis morem gereret? Ad. 712. — nam quî minus mihi idem jus æquum est esse, quod mecum est tibi? Ad. 804. — O! quî vocare? Ad. 895. — sed quî istuc credam ita esse? He. 103. — quî scis, an, He. 235. — nec, quî hac mihi eveniat, scio, He. 279. — at sic citius, quî te expedias his ærumnis, reperias. Nullus sum. Par. Quî dum? Morbus quî auctus siet, He. 288, 319, 334. — aliud si scirem, quî possem, He. 749. — hoc quî occultari facilius credas, dabo, He. 870. — quæ mater, quî cognata tibi sit, Ph. 130. — argentum est ultro objectum, ut sit quî vivat, Ph. 769. — abduci non potest. De. Quî, non potest? Ph. 798. — quî istuc credam ita esse? Ph. 854.— satis superbe illuditis me. De. Quî. Ph. Rogas? Ph. 914.

Quia; quia tum mihi lamentari præter ceteras visa est, A. 121. — sic existumet; responsum, non dictum esse, quia læsit prior, Eu. 6. — sane, quia vero hæ mihi patent semper fores: aut quia sum apud te primus. Porro Eunuchum dixti velle te, quia solæ utuntur his reginæ, Eu. 89, 90, 168. — quamobrem, Chreme? Ch. Quia pessume istoc in te atque in illum consulis. An eo fit, quia in re nostra aut gaudio sumus præpediti nimio, aut ægritudine? Hea. 436, 505. — quia non rediit filius, quæ cogito! Ad. 35. — non, quia ades præsens, dico hoc, Ad. 394. — quia enim, qui eos gubernat animus, infirmum gerunt, He. 311. — quid pertimui autem, bellua?

quidem quam facile potuerat quiesci, si hic quiesset, A. 693.

Quietus; quietus esto, Ph. 712. — te quietum reddam, Eu. 277.

Quin; quin tu uno verbo dic, quid est, quod me velis, A. 45.— non dubium est quin uxorem nolit filius, A. 172. — Dave, perii! DA. Quin tu hoc audi, A. 347. — jam hoc opus est. DA. Quin jam habeo, A. 706. — quam joco rem voluisti a me tandem, quin perfeceris? Eu. 180. — ne istuc jam iniquo patiare animo. PA. Minime: quin effectum dabo, Eu. 212. — quin etiam insuper scelus, vestem omnem miseræ discidit, Eu. 645. — quid reliqui est, quin habeat? Hea. 193. — Syre, pudet me. SY. Credo; neque id injuria: quin mihi molestum est, Hea. 582. — quin nolo mentiare, Hea. 701. — quin est paratum argentum. BA. Quin ego maneo, Hea. 737. — hei, quid stas? lapis! quin accipis? Hea. 832. — ain' tu? ME. Quin tu ausculta. Rogitato, quamobrem id faciam. ME. Quin ego, quamobrem id facias, nescio, Hea. 891, 895. — ne mora sit, si innuero, quin pugnus continuo in mala hæreat, Ad. 172. — numquid vis, quin abeam? Ad. 248. — quin tu otiosus es, Ad. 535. — perii! SI. Quin tu animo bono es, Ad. 545. — quin jam virginem despondi, Ad. 738. — hortor, ne cujusquam misereat: quin spolies, mutiles. Nemo ad te venit, quin ita paret se, ut, He. 65, 68. — nec pol me multum fallit, quin, quod suspicor, sit, quod velit, He. 728. — nihil apud me tibi defieri patiar, quin, quod opus sit, benigne præbeatur, He. 769. — quin tu hoc age: st! Quin, quod est ferendum, feras, Ph. 350, 429. — quin, si hoc celetur, in metu: Ph. 824; et alibi passim.

Quindecim; talenta quindecim, Hea. 145. — fere abhinc annos quindecim, Ph. 1016.

Quingenti; plus quingentos colaphos infregit mihi, Ad. 200.

Quinque; minas quinque accipe, Ph. 410.

Quintus; novus maritus anno demum quinto et sexagesimo fiam! Ad. 942.

Quippe; quippe forma impulsi, nos colunt, Hea. 389. — quippe quia magnarum sæpe id remedium ægritudinum est, Hea. 538. — quippe homo jam grandior, pauper, Ph. 362.

Quis: vide *Qui.*

Quisnam; quisnam hic a Thaide exit? Eu. 545. — quisnam egreditur? Hea. 174. — sed quisnam? foris crepuit? Ad. 265. — quonam in loco sunt res, et fortunæ meæ? Ph. 473. — quænam est altera? Hea. 272. — sed quidnam Pamphilum exanimatum video? A. 234. — quidnam properans hinc prosilit? Eu. 1029. — num quidnam accusat virum? He. 267. — quidnam ille commotus venit? Ph. 184.

Quispiam; quispiam Deus? Eu. 874. — an narremus cuipiam? Ad. 337. — sæpe ex hujusmodi re quapiam, magna familiaritas conflata est, Eu. 872. — num illi molestæ quidpiam hæc sunt nuptiæ? A. 439. — si remittent quidpiam Philumenæ dolores, He. 349.

Quisquam; mihin' quisquam? (renuntiavit), A. 501. — nec postulabat nunc quisquam uxorem dare, A. 659. — si quisquam est,

quid est, procul hinc lubet prius, quid sit, sciscitari, Eu. 548. — non tu istuc mihi dictura aperte es, quidquid est? Eu. 818. — sed istuc, quidquid est, loquere, Hea. 648. — nisi, quidquid est, volt scire, Ad. 154. — quidquid id est, quod reliquit, profuit, Hea. 468. — quidquid peperisset, decreverunt tollere, A. 219, — vel rex semper maxumas mihi agebat, quidquid feceram, Eu. 398. — me hujus quidquid facio, id facere maxume causa mea, Eu. 1059. — quidquid ego hujus feci, tibi prospexi et stultitiæ tuæ, Hea. 963. — quidquid possem, mallem auferre potius in præsentia, Ad. 223. — mirum, ni illoc homine quoquo pacto opus est, Eu. 1082.

Quivis; ut quivis facile posset credere, He. 60. — cuivis facile est noscere, Ad. 866. — per alium quemvis ut det, Hea. 470. — cedo quemvis arbitrum, Ad. 124. — virum in quovis loco paratum, A. 719. — quam ego scio esse honore quovis dignam, Hea. 687. — abs quivis homine, quum est opus, beneficium accipere gaudeas, Ad. 255. — quovis illos tu die reducas, Ad. 833. — mitte orare: una harum quævis causa me, ut faciam, monet, A. 905. — quidvis satis est, dum vivat modo, Hea. 641. — in me quidvis harum rerum convenit, quæ sunt in stultum, Hea. 877. — quidvis oneris impone, impera. Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperia, Chremes, A. 898, 903. — si istac crederem sincere dici, quidvis possem perpeti, Eu. 177. — nunc quum sine magno intertrimento non potest haberi, quidvis dare cupis. Quid faciam? Ch. Quidvis potius, quam quod cogitas, Hea. 449, 469. — quidvis tamen jam malo, quam hunc amittere, Hea. 859. — malo me dignum quovis deputem, Hea. 135.

Quo (Adverb.); quo nunc primum intendam? A. 344. — vide, quo me inducas, A. 400. — sine me pervenire, quo volo, Eu. 124. — hem, quo redactus sum! Eu. 238. — scio, quo abducta sit. Quo nunc is? Quo trudis? Eu. 350, 363, 379. — hodie itura. Pa. Quo? Eu. 463. — vide sis, ne quo hinc abeas longius, Hea. 212. — eho sceleste, quo illam ducis? Sy. Quo illam ego? ad nos scilicet, Hea. 312. — quo hinc abeam ego? Sy. Quo? quo lubet: da illis locum: abi deambulatum. Cl. Deambulatum! quo? Sy. Abi sane istac, istorsum, quo vis, Hea. 586, 587, 588. — victus, vestitus, quo in tectum te receptes, Hea. 970. — quam rem? quo redeam? Illuc, quæso, redi, quo cœpisti, Ad. 187, 191. — ad portam, ad lacum, quo non? Ad. 720. — quo evadat, vide, Ph. 111. — adventus hujus quo impellat patrem, Ph. 607; et alibi.

Quo (Conjunct. pro, *ut*); si sensero hodie quidquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quo fiant minus, A. 197. — quo Chremetem absterreant, A. 473. — quo id fiat facilius, Eu. 150. — quo illam mihi lenirent miseriam, Hea. 127. — quo verba facilius dentur mihi, Hea. 915. — quo magis diceres, Ph. 104. — quo magis credas, Ph. 877; et alibi.

Quo (Quod); non pol, quo quemquam plus amem, plus diligam, eo feci, Eu. 96. — neque eo nunc

sequare, Hea. 1042. — magis sunt, nescio quomodo, suspiciosi, Ad. 607. — quomodo me ex hac expediam turba? Ad. 616. — ego Æschinum conveniam; ut, quomodo acta hæc sint, sciat, Ad. 640. — neque quomodo a me amittam, invenio, Ph. 506. — composito factum est, quomodo hanc amans habere posset sine dote, Ph. 755.

Quonam? Ad. 579.

Quondam; olim isti fuit generi quondam quæstus, Eu. 246. — Jovem Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum, Eu. 585.

Quoniam; quoniam nemini obtrudi potest, A. 250. — quoniam non potest id fieri, A. 306. — nunc te oro, Dave, quoniam solus mihi effecisti has nuptias, A. 596. — quoniam miser quod habui, perdidi, Eu. 237.

Quopiam; ituran', Thais, quopiam es? Eu. 462.

Quoquam; cave quoquam ex istoc excessis loco, A. 761. — cave nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos, Ad. 171. — ne quoquam efferri sinant, He. 565.

Quoque; egomet quoque ejus causa in funus prodeo, A. 115. — hic quoque bonam magnamque partem ad te attulit. Postquam sensit me tecum quoque rem habere, fingit causas, Eu. 123, 137. — id rursum si negant, laudo id quoque, Eu. 250. — etsi is quoque suarum rerum satagit, Hea. 225. — id quoque possum ferre, si modo reddat, Ad. 206. — at pol jam aderit, se quoque etiam quum oderit, He. 543. — tibi quoque ædepol, iratus sum, Philumena, He. 623. — volo ipsius quoque voluntate hoc fieri, Ph. 724; et alibi.

Quoquo; quoquo eam, rogitando obtundat, enecet, Eu. 557. — quoquo hinc asportabitur terrarum, Ph. 550.

Quorsum; quam timeo, quorsum evadas! A. 127. — heri semper-lenitas verebar quorsum evaderet, A. 176. — misera timeo, incertum hoc quorsum accidat, A. 264. — quorsum istuc? A. 362; Ad. 120. — at ego nesciebam, quorsum tu ires, Eu. 155. — nescio hercule, neque unde eam, neque quorsum eam, Eu. 305. — nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc siet, He. 193.

Quot; quot modis contemtus, spretus? A. 248. — quot commoditates, vide, A. 570. — quot res dedere? Quot incommoditates accipies? Hea. 917, 933. — quot mihi, Micio, dixere! Ad. 93. — scire volo, quot mihi sint domini, Ad. 557. — quot commodas res attuli! quot autem ademi curas! He. 818. — quot me censes homines jam deverberasse, Ph. 327. — quot homines, tot sententiæ, Ph. 454. — quot res? postilla, Ph. 704.

Quotidianus; sumtus quotidiani, Hea. 755. — febris quotidiana, He. 357. — quotidiana cura, Ph. 160. — quotidianæ vitæ consuetudinem, Hea. 283. — tædet quotidianarum harum formarum, Eu. 297.

Quotidie; quotidie accusabam, Hea. 102. — mihi quotidie augescit ægritudo, Hea. 423. — ibatne ad Bacchidem. Pa. Quotidie, He. 157.

Quoties; jurabat quoties Bacchidi! He. 60.

in porticum rursum redi, Ad. 581. —ad te redi, Ad. 798.—redi mecum in memoriam, Ph. 801. — redito, Ad. 507. — sine ad me redeam, A. 623. — redeam? Eu. 49. — ne redeam interea? Eu. 218.— ad rem redi. SA. Quo redeam? Ad. 187. — ut ad pauca redeam, He. 135. — aufugerim potius, quam redeam, He. 425.—ad pauca ut redeam, Ph. 647. — rogat te Ctesipho, ut redeas, Ad. 780. — te oro, ut redeat in viam, A. 190. — ut ores, ut redeat, Eu. 503. — mane, dum redeat ipsa, Eu. 535. — redeat ad integrum hæc oratio, He 1012. — studeo ut redeat! He. 262. — filium expecto, ut redeat domum, He. 280. — venisse aiunt: redeat, He. 280. — tua Philumena ad te redeat, He. 588. — redeat domum, He. 630. — facere ut redeat uxor, oportet, He. 775. — redeat sane in gratiam, Ph. 1028. — quia redeamus, Eu. 810. — domum qua redeant? He. 360. — te orabat ut cras redires, Eu. 533. — vi cœpi agere, ut rediret, He. 268. — si non redisses, He. 289. — si salvus domum redisset unquam, He. 435. — non, si redisset, ei pater veniam daret? Ph. 119. — ubi illinc rediero, Ad. 233. — ubi illinc, spero, redieris, Ad. 227. — metuo, pater ne rure redierit jam, Eu. 611. — redierit meus particeps, Hea. 150.— nunc redeo: si forte frater redierit, viso, Ad. 551. — domi obsidere donec redierit, Ad. 722. — herus si redierit, Ph. 248. — vise, redieritne jam, an nondum, Ph. 445. — illam ad vos redire studeo, si, He. 265. — fuerat præstabilius ubivis gentium agere ætatem, quam huc redire, He. 285. — jube illam redire, He. 494. — ubi dicimus, redisse te, Hea. 304. — ut sciat sibi filium redisse. Non vult te scire se redisse etiam, Hea. 412, 433. — adeon' rem rediisse, ut, Hea. 982. — pæne in eum locum redisse, ut, Ad. 274. — adeon' rem redisse, ut, Ph. 153. — negant redisse, Ph. 460. — cupida redeundi, He. 91. — cupidus redeundi domum? He. 283. — si eo mihi redeundum siet, He. 425. — peregre rediens, Ph. 243. — redeunti mihi incidit suspicio, A. 360. — video redeuntem senem, Eu. 966. — jamne enumerasti id, quod ad te rediturum putes? Ad. 237.

Redigo; eo redigis me, ut, Eu. 690. — redigam vos in gratiam, Ph. 965. — redige in memoriam, Ph. 383. — animum retundam et redigam, Hea. 947. — ad inopiam redigat patrem, Hea. 930.— quo redactus sum! Eu. 258. — in id redactus sum loci, ut, Ph. 978.

Redimo; te redimas captum, Eu. 74. — si redimat, Hea. 609.

Reditio; quid huc reditio est? Eu. 671.

Reduco; res reduxit me in gratiam, A. 949. — reduce illam, He. 605. — reduc uxorem, He. 654, 698. — quamobrem non reducam, nescio, He. 453. — si non reducam, He. 617. — dum ne reducam, quamobrem reducam? He. 634, 660. — quovis illos tu die reducas, Ad. 834. — reducant animum ægrotum ad misericordiam, A. 560. — velit reducere uxorem, He. 501. — quid vis facere, nisi reducere? He. 608. — in ludum reducere, Ph. 86. —

licta, Ph. 357. — nihil est preci loci relictum, A. 602. — nihil vitii est relictum, Hea. 1023. — illæ sunt relictæ, Hea. 243. — nullus locus relinquatur preci? Ph. 546. — memini relinqui me, Ph. 74. — Phaniam relictam solam? Ph. 316. — non oportuit relictas (mulieres), Hea. 247. — relictis rebus, observare, A. 413. — relictis rebus omnibus, Eu. 166. — relictis rebus, inveniendus est aliquis, Hea. 840.

Reliquiæ; generis reliquiæ, Ad. 445.

Reliquus, a, um; spes nulla reliqua, Eu. 240. — causa ulla reliqua, He. 587. — reliquam vitam exigat cum eo viro, He. 490. — quid spei sit reliquum, A. 25. — numquid est aliud reliquum? Eu. 995. — hoc reliquum est, Ad. 347. — hoc mihi unum reliquum fuerat malum, He. 570. — erat reliquum pauxillulum nummorum, Ph. 37. — quid reliqui est? Hea. 193.

Remedium; remedium ægritudinum, Hea. 539. — miseriarum remedium, Ad. 295. — hæc res sola est remedio, Eu. 439. — quod remedium inveniam? A. 469. — remedium iracundiæ; subito exitio remedium, Ph. 186, 200. — remedium huic rei, Ph. 615, 616. — nullo possum remedio me evolvere ex his turbis, Ph. 823.

Reminiscor; orata ejus reminiscor, He. 385.

Remitto; nullum remittis tempus, Hea. 70. — nemo remisit, He. 187. — eam jam remittet, He. 467. — remittent dolores, He. 349. — remittas me onerare injuriis, A. 828. — orabam, filiam ut remitteres, He. 498. — repudium remiserim, Ph. 928. — remissan' opus sit vobis, an reducta? He. 665.

Remoror; me hodie remoratus est, Eu. 302. — ne quod vostrum remorer commodum, A. 741.

Removeo; restitui prope jam remotum ab studio, He. 22.

Renumero; renumeret dotem huc, He. 502.

Renuntio; id nunc tibi renuntio, A. 509. — atque huc renuntio, A. 595. — quid renuntiavit olim? Hea. 661. — renuntiabo, ut, A. 432. — quid nunc renuntiem abs te? Hea. 860. — deliberet, renuntietque, He. 508. — illis repudium renuntiet, Ph. 676. — certo renutiarit, Hea. 727. — renuntiatum est, A. 501. — quasi non tibi renuntiata sint hæc, A. 500.

Reor; ante quam me amare rebar, He. 581. — quam nunquam est ratus posthac se habiturum, He. 820. — neu esset ratum, He. 545. — quod modo erat ratum, irritum est, Ph. 950.

Repente; repente ad studium se applicasse, Hea. 23. — tot res repente circumvallant, Ad. 303. — quæ res tam repente mores mutavit tuos? Ad. 989. — an dolor repente invasit? He. 356. — me repente aspexerant, He. 368.

Repentinus, a, um; animus commotus repentino bono, A. 939.

Reperio; in hac re nihil reperio, quamobrem Hegio, Ad. 594. — aliquod consilium reperis, Ph. 179. — Eunuchum reperi, Eu. 168. — belli gloriam reperi, Hea. 112. — re ipsa reperi, Ad. 864; Ph. 521. — atqui reperi jam, Ph. 235. — reperi, qui det, Ph. 888.

fidem! A. 426. — ex ea re plus mali est, A. 548. — me ex tranquillissima re conjecisti in nuptias, A. 621. — beneficium re comprobes. Abhorrens ab re uxoria, filiam ut darem, A. 825, 830. — habeo pro illa re; in re medicari, A. 919, 945. — hac re arbitror id fieri posse maxime, Eu. 172. — hoc adeo ex hac re venit in mentem mihi. Consilium cum re amisti? re salva, et perdita, Eu. 233, 241, 258. — ea re utilitatem ego faciam. Qua re, Parmeno? responde, Eu. 309, 369. — quid ex ea re tandem ut caperes commodi? Eu. 573. — hac re illi gratum feceris, Eu. 722. — ex hujusmodi re familiaritas conflata est. In re oro ut adjutrix sies, Eu. 872. — ex re malum, Eu. 996. — tantumne est ab re tua otii tibi. Re juvero. Nulla adeo ex re istuc fit, Hea. 75, 86, 109. — ipsa re conjecturam cepimus. Nulla mala re expolita muliebri, Hea. 266, 289. — ex hac re, atque ex illa; in re nostra gaudio sumus præpediti, Hea. 442, 505. — tot peccata in hac re ostendis. Re ipsa spem vitæ dare, Hea. 634, 636. — hac re in angustum nunc meæ coguntur copiæ, Hea. 669. — faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens, Hea. 763. — ipsa re experibere, Hea. 824. — incommoditates in hac re accipies. Duo talenta pro re nostra ego esse decrevi satis. In re gerere morem, Hea. 933, 941, 948. — irrides in re tanta? Hea. 964. — in re nunc confidenter restas; tacere de re tanta; quantum mali ex re excites? Hea. 1011, 1013, 1015. — ne me obtundas de hac re sæpius. Plura in re peccare. An ego toties de eadem re audiam? Æschinus nonnullam in hac re nobis facit injuriam, Ad. 114, 125, 129, 149. — quod mihi re male feceris, Ad. 165. — transacta re, Ad. 287. — e re nata melius fieri haud potuit, Ad. 296. — quod mihi de hac re dederit consilium, Ad. 501; Ph. 401. — aliter de hac re est ejus sententia, Ad. 517. — in hac re nihil reperio, quamobrem, Ad. 594. — si non ipsa re istuc tibi dolet, Ad. 737. — quasi re bene gesta, Ad. 779. — tu illos duos olim pro re tollebas tua. Ab re omissiores, Ad. 813; 834. — re ipsa reperi, Ad. 864, Ph. 888. — ipsa re experiere propediem, Ad. 892. — jubeo, et in hac re, et aliis omnibus. Re ipsa fieri oportet, Ad. 929, 959. — in re miser. Matrem ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror, He. 295, 299. — incredibili re percitus. In re adesse, He. 377, 410. — re ipsa navigare incommodum est, He. 417. — mihi in mentem venit, ex hac re, He. 537. — etsi tibi causa est de hac re. Neutra in re vobis difficultas a me erit. In re adjutrix. In re adjutor, He. 625, 667, 705, 721. — gratia de re, He. 741. — in re ipsa invenimus. In hac re nihil mali est. Non audisti, de hac re animus meus ut sit, He. 779, 783, 786. — qua re suspectus suo patri fuit, He. 821. — in re incipiunda, Ph. 225. — ex qua re minus rei foret aut famæ temperans. Quid me in hac re facere voluisti tibi? Ph. 271, 291. — quid de hac re dicat? Ph. 444. — re opitulata es, Ph. 785. — ex re istius me instigasti, Ph. 968. — in re scrupulus. In re hac de-

S.

verum hoc sæpe, Phormio, vereor, ne, Ph. 324. — ne obtundas de hac re sæpius, Ad. 114. — arcessunt sæpius, He. 187. — tanto sæpius, Ph. 328; et alibi passim.

Sævidicus, *a*, *um;* ne te sævidicis dictis protelet, Ph. 213.

Sævio; ne sævi tantopere, A. 870.

Sævitia; sævitiam veritus? Eu. 853.

Sævus, *a*, *um;* ego ille agrestis, sævus, Ad. 870. — habeo uxorem, Ph. 743.

Sal; qui habet salem, Eu. 400.

Salsamentum; salsamenta hæc macerentur, Ad. 381.

Salsus, *a*, *um;* hoc salsum est, Ad. 426.

Saltem; ineptam saltem, A. 257. — aliquot saltem prodat dies. Saltem aliquot dies profer, A. 314, 329. — saltem accurate, A. 495. — saltem hoc licebit, Eu. 840. — saltem salutare, Hea. 379. — saltem quanti emta est, Syre, Ad. 250. — non simultatem meam revereri saltem? Ph. 233. — ut saltem sciam, Ph. 443.

Salto; restim ductans saltabis, Ad. 756.

Salus (pro Dea Salutis); ipsa, si cupiat, Salus, Ad. 765. — te, Salus, oro! He. 338.

Salus; salus est adolescentulis, Eu. 939. — salutem expetens, A. 320. — signa ad salutem, A. 483. — ad salutem converti, A. 673. — salutem quærant, Ad. 301. — salute Parmenonem impertit Gnatho! Eu. 270. — cum salute ejus fiat, ut, Ad. 521.

Saluto; salutant, Eu. 259. — ut salutem, Ad. 447. — saltem salutare, Hea. 379. — Deos Penates salutatum devortar, Ph. 311.

Salve; Mysis, salve. My. O salve, Pamphile, A. 267; He. 866. — o Mysis, salve. My. Salvus sis, Crito, A. 803; Eu. 849. — o salve bone vir, A. 849. — sed eccum Parmenonem: salve, Eu. 304. — salve, mi Thraso, Eu. 455. — amice! salve, Eu. 560. — salve, anime mi. An. O mi exspectate, salve. Hea. 406. — Menedeme, salve, Hea. 427. — salve, Demea, Ad. 462. — o Syre noster, salve! Ad. 887. — Philotis, salve multum. Ph. O salve Parmeno. Sy. Salve mecastor, He. 82, 83. — mea mater, salve! He. 353. — salve, mi pater. La. Gnate mi, salve, He. 455, 456. — Bacchis, salve! Ba. Salve! Laches, He. 732. — mi patrue, salve. De. Salve. Here, salve. De. Ho! bone custos, salve, Ph. 254, 286, 287. — o noster Chremes! Ch. Salve, Geta, Ph. 608. — salvete, A. 802; Eu. 1060. — salvere Hegionem jubeo, Ad. 461.

Salve (Adverb.); satin' salve? dic mihi, Eu. 977.

Salvus, *a*, *um;* salvus sis, Crito, A. 803. — salvus sis, Chreme, A. 908. — salvus sum, si hæc vera sunt, A. 975. — salvus redierit meus particeps, Hea. 150. — salvus nobis ut siet, Ad. 299. — salvus sit, spero, Ad. 412. — salvus sies, Ad. 894. — si salvus redisset unquam, He. 434. — salvus est, ut opinor, Ph. 554. — salvum te advenire gaudeo, Eu. 975. — salvum affuturum confido, Hea. 160. — salvum advenisse gaudeo, Hea. 407. — si me vis salvum esse, Hea. 942. — salvum te advenire gaudemus! Ad. 80. — Gaudeo venisse salvum, He. 353. — benefactum te advenisse salvum. Illum

bes? Hea. 718. — sat recte hoc venit, Hea. 998. — sat adhuc tua nos frustrata est fides, Ad. 624. — attentiores quam sat est: sat ætas acuet, Ad. 838, 839. — non signi hoc sat est? He. 236. — dictum sat est, Ph. 540. — is si dat, sat est, Ph. 603. — nonne id sat erat, Ph. 767. — pæne plus, quam sat erat, Ph. 796.

Satago; rerum suarum satagit, Hea. 225.

Satias, Satietas; satias hominum, aut negotî, Eu. 403. — satias cœpit fieri, Eu. 972. — satias studiorum, He. 594. — satietatem amoris sumere, Ph. 833.

Satin', Satis; satin' sanus, A. 750; Eu. 559; Hea. 988; Ad. 941; Ph. 801. — quid vos, quo pacto hic? satin' recte? (valetis), A. 805. — satin' hoc mandatum est tibi? Eu. 208. — satin' salve? Eu. 977. — satin' scis ibi esse? Ad. 403. — voltum contemplamini: hem! satin' sic est? Ph. 212. — sed satin' omnia ex sententia? Ph. 256. — non satis me pernosti, A. 504. — solidum satis gaudium, A. 648. — satis jam, satis, Simo, spectata erga te amicitia est mea: satis pericli cœpi adire, A. 821, 822. — pro peccato magno paullum supplicii satis est patri, A. 905. — jam calesces plus satis, Eu. 85. — tacent: satis laudant, Eu. 476. — nequeo satis mirari, Eu. 547. — satis tuto tamen, Eu. 577. — neque pes, neque mens satis suum officium facit, Eu. 728. — satis hoc tibi est, Eu. 809. — non possum satis narrare, quos ludos præbueris intus, Eu. 1009. — satis certo, Hea. 71; Ad. 257; He. 656. — nihil satis firmi video, quamobrem, Hea. 337. — satis jam, satis pater durus fui, Hea. 439. — et quidem hercle forma luculenta. Ch. Sic satis, Hea. 523. — at ut satis contemplata modo sis, mea nutrix. Nu. Satis. Quidvis satis est, dum vivat modo, Hea. 617, 641. — non tibi ego exempli satis sum? Hea. 921. — est spes, nos esurituros satis, Hea. 983. — si satis placet, Ad. 241. — satis pie, Ad. 460, 546. — satis diu dedisti verba, Ad. 624. — quod vix sedatum satis est, Ad. 778, 814. — spectatus satis, Ad. 897. — dum ætas, tempus tulit, perfuncta satis sum, He. 594. — exquire: adest: quod satis sit, faciet ipsa, He. 784. — tantummodo, satis, inquit, scita est, Ph. 110. — hem! satis pro imperio! Ph. 196. — non potest satis pro merito ab illo tibi referri gratia. Ph. Nemo satis pro merito gratiam regi refert, Ph. 337, 338. — satis jam verborum est, Ph. 436. — sudabis satis, Ph. 627. — vin' satis quæsitum mihi istuc esse? Ph. 810. — satis superbe. Satis astute, Ph. 914, 967; et alibi passim.

Satius; satius est, te dare operam, A. 308. — mori me satius est, Eu. 771. — perdere satius, Ad. 235; Hea. 475. — satius est hæc possidere Bacchidem, Hea. 971. — evenire ea satius est, satius esse credo, Ad. 29, 57. — fecisse satius, He. 730. — emori satius est, Ph. 955.

Satrapes; satrapes amator, Hea. 452.

Satur, a, um; omnium rerum satur, Ad. 769. — quum tu satura, atque ebria eris, puer ut satur sit, facito, He. 770.

Saxum; saxum volvo, Eu. 1084.

Scapula; scapulas perdidi, Ph. 76.

— bono animo fac sis, Ad. 513. — vereor, ne indiligens sies, Ad. 688. — adjutor sis mihi, He. 721. — molestus ne sies, Ph. 634. — animo virili sis, para, Ph. 956. — in Pamphilo nihil sit moræ, A. 166. — ubi tempus siet, Eu. 394. — ut periclum etiam fame mihi sit? Hea. 982. — si ipsam rem, ut siet, resciverit, He. 567. — ut bene sit tibi! Ph. 151. — cui magis bonæ felicitates omnes adversæ sient, Eu. 325. — sint domi parata, Eu. 499. — quot mihi sint domini, Ad. 557. — quam sint suavia, et quam cara sint, Ph. 344.— quum res advorsæ sient, Ph. 821. — memor esses. Pa. Memor essem? Ad. 282. — essem una, Eu. 574. — non tu ei dixisti, ut essem? Hea. 436.— feci, e servo ut esses libertus mihi, A. 37. — ne nunc animo ita esses duro! Hea. 665. — Dis quidem esses, Demea. De. Exemplum omnibus curarem ut esses, Ad. 774, 776. — primus esses, Ph. 394. — ne esset spatium cogitandi, A. 182. — si esset, unde id fieret, Ad. 107; Ad. 646. — uti otio esset potius, quam in negotio, He. 26. — ne quid ægre esset, He. 227. — iter ut esset, Ph. 66. — absque eo esset, Ph. 189. — paucæ, quæ circum illam essent, Eu. 581. — si mihi secundæ res de amore meo essent, Hea. 230. — ni hæc ita essent, Ph. 269. — animi ut incertus foret, He. 121. — magis mirum foret, He. 220. — fortunatus absque una hac foret, He. 601. — ex qua re minus rei foret, Ph. 271. — quum ego voluptati tibi fuerim, Hea. 1027. — rogabit me, ubi fuerim, Ad. 529. — quam fuerim miser, He. 295.—qualis ego in hunc fuerim? Ph. 1031. — tu in ea re mihi fueris advorsatrix? Hea. 1009. — ut semper justa et clemens fuerit servitus, A. 36. — ego illum nescio, qui fuerit, Eu. 658. — qui fuerit pater confingam, Ph. 129. — meministin' olim ut fuerit vostra oratio, Ph. 224. — neque ejus patrem se scire, qui fuerit? Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit? Ph. 354, 356. — multa, ex quo fuerint commoda, He. 841. — ni fuissem incogitans. Non potitus essem: fuisset tum illos mihi ægre aliquot dies, Ph. 155, 159. — quod bene promeritus fueris, Ph. 515. — si lubitum fuerit, A. 213. — si quid opus fuerit, Ph. 440; A. 331. — alium esse, A. 546. — esse quantivis pretii, A. 858. — esse in honore, Eu. 260. — esse in tranquillo, Eu. 1037. — non voluptati esse, Hea. 71. — in metu esse, Hea. 199. — esse extra noxiam, Hea. 298. — tibi jam esse (cibum) ad sororem intelligo, Hea. 981. — tibi bene esse soli, Ad. 34. — de lucro esse, Ad. 821. — ludo magistram esse, He. 204. — regem esse, Ph. 70. — quid illi credis animi tum fuisse, ubi? Eu. 1014. — fuisse miro ingenio, He. 489.— incolumem scio fore me, A. 612. — si sperat fore clam, Ad. 71. — quod ego nunquam credidi fore, ut, He. 99. — quæ posthac futura est vita, He. 405. — nuptiæ fuerant futuræ, A. 544; A.588. — nuptias futuras esse audivit, A. 174. — quid nunc futurum est? Ad. 734. — quidquid futurum est, quid te futurum est! Ph. 137. — quid futurum denique esset, Hea. 569. — renuntio, futurum, ut sis sciens, A. 509. — do fidem, futurum, Eu. 1059. — quid te futurum censes, Hea. 462. — quæ futura sunt, prospicere, Ad. 388.

est fallaciæ, Hea. 771. — tibi, quia superest, dolet, Ph. 162. — cui tanta erat res, et supererat? Ph. 69.

Suppedito; amori suppeditare, Eu. 1075. — suppeditare sumtibus, Hea. 931.

Supplex; ne cuiquam supplex siet, Ph. 886.

Supplicium; paulum supplicii, A. 905. — satis mihi id habeam supplicii, Ad. 314. — jam supplicii satis est mihi, Ph. 1028. — de te sumam supplicium, ut volo, A. 624. — an supplicium sufferam? A. 890. — dabis ei ultro supplicium, Eu. 70. — usque illi de me supplicium dabo, Hea. 138.

Supplico; huic supplicabo, A. 313. — jam hæc tibi aderit supplicans ultro, Eu. 810. — is sibi me supplicaturum putat? He. 510.

Suppono, qui hunc supposuit nobis? Eu. 911. — quî magis licet, puerum supponi? Eu. 39.

Supra; voltu adeo modesto, ut nihil supra, A. 120. — nihil supra, Eu. 427. — nihil pote supra, Ad. 265.

Supremus, a, um; pro supreme Jupiter! Ad. 197.

Surdus, a, um; utinam hic surdus, A. 464. — surdo narret fabulam, Hea. 222. — orando surdas jam aures reddideras mihi, Hea. 330.

Surgo; postquam surrexi, Eu. 728. — e lecto surgere, Ad. 522.

Sursum; ne sursum, deorsum cursites, Eu. 278. — præterito sursum, Ad. 576.

Suscipio; ex qua filiam suscepit, Ph. 942. — inde filiam suscepit, Ph. 1006. — suscepisse inimicitias, He. 231. — suscepisse (filiam), Ph. 646. — pollicitus sum (puerum) suscepturum, A. 402. — unde hæc suscepta est, Ph. 966.

Suspecto; suspectans tabulam, Eu. 584.

Suspectus, a, um; suspectus suo patri, He. 821. — nolo falsa fama esse gnatum suspectum tuum, He. 758. — non clam me est, tibi me esse suspectam, He. 577. — nostras mulieres suspectas fuisse falso invenimus, He. 778. — scio nemini aliter suspectum fore, He. 368.

Suspendo; abi cito, et suspende te, A. 255.

Suspensus, a, um; suspenso gradu, Ph. 866.

Suspicio; incidit suspicio, A. 360; A. 502. — jam tum erat suspicio, Eu. 514. — in hunc suspicio est translata amoris, Hea. 800. — tanta nunc suspicio de me incidit, Ad. 617. — auge magis suspicionem, Eu. 436. — suspicionem istanc ex illis quære, Hea. 996. — suspicionem hanc propter fratrem ejus esse, Ad. 602. — abin' hinc in malam rem cum suspicione isthac, A. 318. — me hac suspicione exsolvam, He. 599. — te suspicione exsolves, He. 793. — injuriæ, suspiciones, Eu. 60.

Suspiciosus, a, um; magis sunt suspiciosi, Ad. 608.

Suspicor; nisi si id est, quod suspicor, A. 249. — quantum suspicor, Eu. 142.—etiam hoc misera suspicor, Eu. 660.—hic profecto est annulus, quem ego suspicor, Hea. 614. — quod suspicor, He. 728. — tamen suspicor, He. 875. — quid nunc suspicare, Hea. 657. — subditum se suspicatur, Hea. 1016. — eam me amare suspicata est? Eu. 435. — quî magis licet suspicari? Eu. 40. — falso

T.

ejus res agitur, sed pecuniæ, Ph. 629. — spatium quidem tandem apparandis nuptiis dabitur, Ph. 700.

Tango; tetigin' tui quidquam? Ad. 179. — nunquam hic te tanget, Ad. 158. — abi : tange, Ph. 993. — ego non tangam meam? Tun' me prohibeas, meam me tangam? Eu. 797, 808. — cibum una capias, adsis, tangas, Eu. 373. — tu illam tangas? omnium.... Eu. 796. — quo pacto Rhodium tetigerim? Eu. 420. — amicam tangere, Hea. 819. — virginem tangere, Ad. 690. — ulcus tangere, Ph. 689. — tangendi copia est, Eu. 638.

Tanquam; tanquam Philosophorum disciplinæ, Eu. 263. — inspicere, tanquam in speculum, Ad. 164, 429. — nostin'? DA. Tanquam te, Ph. 65. (Nos *tamquam.* Ed.)

Tantidem; tantidem emtam postulat sibi tradier, Ad. 201.

Tantillus, a, um; tantillum in manibus gestavi meis, Ad. 565.

Tantisper; tantisper volo, dum. Decrevi tantisper, Hea. 106, 147. — tantisper cavet, Ad. 70.

Tanto (Adverb.); tanto hercle magis dabit, A. 775. — perlonge est : sed tanto ocius properemus, Eu. 609. — tanto magis amo, Eu. 1052. — magis cupio tanto, Hea. 425. — tanto hercle melior, Hea. 549. — tanto ocius te ut poscat, Hea. 868. — fallere tanto magis audebit ceteros, Ad. 56. — tanto nequior, Ad. 530. — tanto magis advigilare, Ph. 203. — tanto sæpius, Ph. 328.

Tantopere; ah! ne sævi tantopere, A. 870. — tantopere jusseras, Hea. 786. — lauder tantopere, Ad. 594. — tantopere istuc voltis, Ad. 949. — tantopere cupidus redeundi, He. 283. — tantopere celare volueris, He. 530. — tantopere velle, Ph. 908.

Tantum (Adverb.); tantum poterit a facundia, Hea. 13.

Tantummodo; tantummodo, satis, inquit, scita est. Tantummodo non addat, Ph. 109, 142.

Tantumdem; tantumdem, Eu. 321. —. tantumdem egero, Hea. 676. — tantumdem ego, Ph. 845. — dotis tantumdem dabat, Ph. 928.

Tantus, a, um; tantum laborem capere, A. 872. — te asinum tantum, Eu. 598. — hunc tantum hominem facias inimicum, Eu. 801. — bolum tantum mihi ereptum, Hea. 673. — esse in tanto honore, Eu. 260. — sumtus tantos ego solus faciam? Hea. 131. — tantos sumtus quotidianos fieri, Hea. 754. — tanta vecordia innata ut siet, ut? A. 627. — nulla res posthac potest intervenire tanta: tanta hæc lætitia oborta est, Hea. 679, 680. — tanta nunc suspicio, Ad. 617. — cui tanta erat res? Ph. 69. — tantamne rem tam negligenter agere? A. 253. — an' ego occasionem tantam, amitterem? Eu. 605. — o tantamne esse in animo inscitiam? Hea. 630. — qui vim tantam in me, et potestatem habeam tantæ astutiæ, Hea. 710. — tantam fortunam de improviso esse his datam Ph. 883. — irrides in re tanta? Hea. 984. — oh! me tacere de re tanta postules, Hea. 1013. — natum ex tanta familia, Ad. 298. — tantane affectum esse audacia? Ph. 976. — res tantas in unum conclusit diem? Eu. 1046. — tantum est, Eu. 995. — tantumne est ab re tua otii tibi, Hea. 75. — argenti tantum dabitur, Ad. 193. — non

que nullum remittis tempus. Vacivom tempus, Hea. 70, 90. — ut ante tempus exirem foras, He. 36. — egredi per tempus, He. 622. — tempus dixi esse, He. 689. — in breve tempus, He. 843. — tempus sibi dari, Ph. 595. — tempus conveniundi patris, Ph. 827. — hoc tempore obsequium amicos parit, A. 67. — in ipso tempore, A. 533. — veni in tempore, A. 759. — nolo me in tempore hoc videat senex, A. 820. — in tempore advenis, A. 976. — in tempore veni, Hea. 364. — quo velis in tempore, Hea. 721. — suo quisque tempore, Ad. 21. — tempore suo pepererit, He. 531. — te in ipso tempore ostendis, He. 627. — in tempore se recipere, Ph. 464. — non sat commode divisa temporibus, A. 477.

Temulentus, a, um; temulenta mulier, A. 229. — temulenta es, Eu. 655.

Tenax; ego tenax, Ad. 870.

Tendo; miles tendere, Eu. 626. — non rete accipitri tenditur nobis: illis, qui nihil faciunt, tenditur, Ph. 330, 331.

Tenebræ; forma in tenebris nosci non quita est, He. 572.

Teneo; Andriæ illi id erat nomen. So. Teneo, A. 86. — ne ad morbum hoc etiam. My. Teneo, A. 301. — teneo quid erret, A. 499. — teneone te, Antiphila? Hea. 407. — auribus teneo lupum, Ph. 505. — rem tenes, A. 350. — quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo. Th. Tenes? Eu. 406. — tenes, quid dicam? Hea. 700. — argentum dabitur ei ad nuptias, aurum, atque vestem, quî, tenesne? Hea. 778. — vi coactum te esse invitum lege, judicio: tenes? Ph. 215. — me graviter consuetudo ejus tenet, He. 404. — satias tenet studiorum istorum, He. 594. — flabellum tenere, Eu. 598. — neque legem putat tenere se ullam, Ad. 87.

Tento; egone autem tento? Ph. 389. — ut ejus tentarem sententiam, Ph. 618. — tentatum advenis, Ph. 388.

Tenuis, e; tenui esse oratione Ph. 5.

Tenuiter; quid rei gerit? Ge. Sic, tenuiter, Ph. 145.

Tergum; tergum meum tuam in fidem committam, He. 108. — tergo pœnas pendet, Hea. 728.

Tero; oculos terendo, Eu. 68.

Terra; terram intuens modeste, Eu. 580. — o cælum! o terra! Ad. 794. — quoquo hinc asportabitur terrarum, Ph. 550. — deportarier in solas terras? Ph. 978.

Territo; me territas, A. 762.

Tertio; non veniam tertio, Eu. 530.

Tessera; quum ludas tesseris, Ad. 743.

Testimonium; testimonii dictio, Ph. 293.

Testis; testis annulus, Ad. 348. — testem hanc quum abs te amoveris, He. 694. — testes faciet illico, Ad. 204. — testes adhibeam, Ph. 712.

Testor; id testor Deos! He. 476.

Tetulit, (per αὔξησιν pro *Tulit,*) Vid. in *Fero.*

Texo; ea texebat una, Hea. 294. — texentem telam studiose, Hea. 285.

Thais; magnas vero agere gratias Thais mihi? Eu. 391. — ostium Thaidis, Eu. 267. — mos gerundus est Thaidi, Eu. 188. — hæc superat ipsam Thaidem, Eu. 231. — o

strum esse illum herilem filium, Eu. 961. — expedit bonas esse vobis, Hea 388. — qui vobis universis et populo placent, Ad. 19. — ut vobis decet, Ad. 492. — concedens vobis, et rei serviens, He. 224. — ego vobis, Geta, alienus sum? Ph. 544. — omnes vos oratos volo, ne, Hea. 26. — mi Geta, omnes vos amo, Ph. 478. — tria non commutabitis verba hodie inter vos, Ph. 638. — vobis fretus. Ph. Scin' quam fretus? Eu. 1062. — factum a vobis duriter, Ad. 666. — ne ulla merito contumelia fieri a vobis posset, He. 471. — abducta a vobis prægnans fuerat filia, He. 640. — ehem, tun' hic eras, mi Phædria? Eu. 86. — tun' consulis quidquam? Ad. 128. — tun' prospicere, nostram in rem quod sit, potes? He. 549. — tun' dixeras huic? Ph. 612. — hem, tibine hæc diutius licere speras facere? Hea. 102. — tene istuc loqui? Hea. 922. — tute ipse his rebus finem præscripsti, pater, A. 151. — quamobrem id tute non facis? A. 728. — lepus tute es, Eu. 426. — in cognoscendo tute ipse aderis, Eu. 892. — ita tute attente illorum officia fungere, Hea. 66. — numquid tute prospexti tibi, quid fieret? Ad. 693. — tute loqueris : me vetas, He. 317. — an, quia non tute ipse dudum audisti? He. 785. — ubi tute verbum non respondeas? Ph. 280. — cogitat tete amari, Ad. 33. — alios tuam rem credidisti magis, quam tete, animadversuros? Ph. 467. — tutemet mirabere, Hea. 374; et sæpe alibi.

Tuber; colaphis tuber caput, Ad. 246.

Tuli. Vid. in *Fero.*

Tum; hi tres tum simul amabant. Quum id mihi placebat, tum uno ore omnes omnia bona dicere. Ibi tum filius cum illis una aderat frequens. Placuit tum id mihi. Ibi tum exanimatus Pamphilus bene dissimulatum amorem, et celatum indicat, A. 87, 96, 106, 109, 131. — tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, A. 192. — tum hæc sola est mulier, A. 382. — tum ille egens forte applicat se primum, A. 926. — tum si quis est, qui, Eu. 4. — tum tu igitur paululum da mihi operæ, Eu. 281. — quid tum? Eu. 339, 370, 637, 792; Ad. 653; He. 551. — siquidem me amaret, tum istuc prodesset, Gnatho, Eu. 403, 407, 446. — tum, quum primum jussit me ad se arcessier. Jam tum erat suspicio, Eu. 510, 514. — quid tum? Ch. Quid? quid tum? fatue, Eu. 604. — tum quæ ejus confidentia est! Eu. 838. — tum quamdam fidicinam amat hic Chærea, Eu. 984. — tum, quod dem ei, recte est, Hea. 228. — tum, quum gratum mihi esse potuit, nolui, Hea. 262. — quæ (muliercula) paululo tum erat contenta, Hea. 445. — quid tum, quæso, si hoc pater resciverit? Hea. 718. — tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium, Hea. 1024. — tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum fecisti inopia? Ad. 106. — tum si maxime fateatur, quum amet aliam. Tum præterea, Ad. 341, 346. — tum etiam, si, Ad. 855. — hanc amabat, ut quum maxime, tum Pamphilus, He. 115. — quum mihi paveo, tum Antipho me excruciat animi, Ph. 188. — hospites, tum cives, Ph. 328. — quid tum? Ph. 540. — quum

U.

484. — ubinam Getam invenire possum? Ph. 826.

Ubivis; ubivis facilius, quam in hac re, A. 203. — ubivis gentium agere ætatem, He. 284.

Ulciscor; te ulciscar, Eu. 941.— illos ulciscar, Ad. 314. — vos ulciscar, Ph. 988. — senis essem ultus iracundiam, Ph. 190. — tempus mihi haud te ulcisci sinit, A. 625. — hunc ulcisci, Eu. 761. — ulcisci adversarios, He. 72.— nostro modo ulcisci, Ph. 962.

Ulcus; quid minus utibile fuit, quam ulcus tangere, Ph. 689.

Ullus, a, um; si ullus est, He. 204.— neque modum habet ullum, Eu. 58. — si facere possim ullo modo, He. 266. — nunquam in ullo patefecit loco, He. 303. — si ullo modo est, He. 724. — nec mora ulla est, A. 973.— ut nunquam ulla incidere possit calamitas, Hea. 395. — neque fabrica ulla erat, Ad. 720. — ne ulla contumelia fieri posset, He. 470. — causa ulla restet, He. 587. — censen' ullum me verbum potuisse proloqui? aut ullam causam! A. 256, 257. — ne vim facias ullam in illam, Eu. 806.— ullamne ego rem volui, quin? Hea. 1008. — neque legem putat tenere se ullam, Ad. 87.— neque rem ullam intercessisse, Ad. 350. — nec moram ullam dari, He. 127. — neque declinatam ab aliarum ingenio ullam reperias? magis, quam ullam aliam rem, arbitror, He. 200, 239. — reperire ullam mulierem, He. 662. — nec fas esse, ulla voluptate frui, Hea. 149. — neque lites ullæ inter eas, He. 180. — si unquam ullum fuit tempus, Hea. 1026. — si periculum ullum in te inest, He. 326. — nolo tibi ullum commodum in me claudier, A. 574. — nequeo rerum initium ullum invenire. Neque spatium ullum dabat, He. 361, 374.

Ulterior; qui est ulterior? Ph. 599.

Ultimus, a, um; quem video in ultima platea? Ph. 215. — in ultimis ædibus, Hea. 903.

Ultro; ultro ad me venit, A. 100. — arcessor ultro? ultro ad eam venies. Te ultro accusabis: dabis ultro supplicium, Eu. 47, 53, 69, 70. — his ultro arrideo, Eu. 250.— aderit supplicans ultro. Cupiunt ultro, Eu. 811, 812. — ultro derisum advenit, Eu. 859. — venit ipsus ultro, Ad. 473. — ultro expostulant, Ad. 597, 598. — etiam me ultro accusatum advenit? Ph. 360. — argentum est ultro objectum, Ph. 768.

Umquam: vide *Unquam.*

Una (adverb.); cum quibus erat cumque una, secum ut una esset, una aderat frequens; curabat una funus, A. 63, 81, 107, 108. — introii cum tuo gnato una, A. 853. — istæc una parva virgo, A. 926. — una pereo. Ducit secum una virginem, A. 211, 229. — aderit una, Eu. 367. — cibum una capias, Eu. 373. — una in convivio erat hic, Eu. 422. — una ire cum amica, Eu. 495. — ecquis cum ea una? Eu. 522. — essem una, quacum cupiebam, Eu. 574. — consilium volo capere una tecum, Eu. 614. — post una ambo abierunt, Eu. 701. — misi ego nostrum una Syrum, Hea. 191. — una adsunt tibi, Hea. 241.— ea texebat una, Hea. 294. — una cum puella, Hea. 651.— usque una affuerim, Hea. 684. — mecum una simul, Hea. 908. — assidue una scribere, Ad. 16. — una affuisse in raptione, Ad. 357. — una

plura acerba credo unquam oblata, He. 281. — si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, He. 389. — si salvus domum redisset unquam, He. 435. — en unquam contumeliosius audistis factam injuriam, Ph. 348. — hujusmodi unquam usus venit, Ph. 504.— neque defetiscar unquam, Ph. 588. — neque unquam attigit, Ph. 1017; et alibi.

Unumquodque ; unumquodque bellissimum carpam, Ad. 592.

Unus, a, um; unus, et item alter, A. 77. — unus scrupulus restat, A. 942. — unus tamen impense, Eu. 412. — unus est dies, Hea. 717. — unus hominum homo. He. 862. — tot res in unum conclusit diem, Eu. 1046. — mea solius solliciti, Hea. 129. — magis unum etiam instare, Hea. 896. — unum curo, Ad. 139. — unum intermittit diem, Ad. 294. — unum nunquam victurum diem, Ad. 333. — illum curo unum, Ad. 437. — unum cognoris; nuptum unum diem. Ph. 265, 304. — quocum tum uno rem habebam. Neque tu uno eras contenta, Eu. 119, 123. — uno digitulo fores aperis, Eu. 284. — si digito attigerit, Eu. 739. — cum uno ætatem agere viro, Hea. 392. — uno animo oderunt, He. 201. — ut cum uno ætatem degeret? Ph. 417. — spes in te uno sitæ, Ph. 470. — pro uno duo sunt mihi dati, Ph. 601. — uno causa, A. 906. — una lacrymula, Eu. 67. — una hæc spes est, Eu. 295. — una (ancilla), Dore, Eu. 594. — una est domus, Eu. 1037. — una ancillula Si una hæc dedecori est parum? Hea. 293, 334. — hæc una nox, Hea. 461. — una accedundi via? Hea. 583. — una illarum, He. 371. — una res etiam restat, Ph. 830. — una injuria est tecum, Ph. 982. — unam aspicio adolescentulam, A. 118. — unam hanc noxiam mitte, Eu. 851. — ei unam cœnam dedi, Hea. 455. — unam rem habere, Ad. 259.—unam fac domum, Ad. 913. — unam facere familiam, Ad. 930. — unam hanc vide, He. 420. — per ejus unam sententiam, Ph. 483.—unam horam ne oppertus sies, Ph. 513. — unam ille quidem hanc solam, Ph. 753. — filiam suscepit unam. Si habet unam amicam, Ph. 1006, 1040. — cum una ancillula, Hea. 252. — una in domo? Ad. 751. — plus una sententa, He. 462.— absque una hac, He. 601. — una opera, He. 799. — ex unis geminas conficies nuptias, A. 675. — in unis ædibus, Eu. 367. — unum aliquod verbum, He. 313. — hoc mihi unum reliquum fuerat malum, si, He. 570. — ni unum hoc desit, Ph. 170. — unum scio. Verbum unum cave, A. 281, 300. — commutaturum unum esse verbum, si, A. 412. — hoc ego scio unum, A. 507. — verbum si mihi unum faxis, A. 755. — unum hoc scito, Eu. 876. — unum etiam hoc vos oro, ut, Eu. 1083. — jam si verbum unum posthac, Ad. 136. — unum hoc habeo, Ad. 240. — unum hoc vitium, Ad. 837. — te hoc moneo unum, He. 766. — unum hoc scio, Ph. 137. — unum hoc quidem, Ph. 903. — uno verbo dic. Uno ore dicere, A. 45, 96. — uno verbo, Eu. 178. —uno ore auctores fuere, ut, Ph. 624.

Urbanus, a, um; vitam urbanam secutus sum, Ad. 42.

Urbs ; urbis odium, Eu. 971. — servulum in urbem misit, Hea. 191. — huc raro in urbem commeat,

Versus, vel *Vorsus;* clivus deorsum vorsus est, Ad. 577.

Verto, vel *Vorto;* quo me vertam? He. 516. — ut, quo se vertat, nesciat, Hea. 947. — quæ res vortant male! Ad. 192; Ph. 677. — puer natus. Di bene vortant! Ad. 732; He. 196; Ph. 551. — bene vertendo, Eu. 7.

Verum(Conjunct.); verum aliter evenire intelligit, A. 4. — verum heus tu, hac lege. Velle se illam mihi dare : verum id vereri. Siquidem biduum; verum ne fiant isti viginti dies, Eu. 102, 142, 183. — verum, ut aliud ex alio incidit, Hea. 598. — volo te dare operam, ut fiat, verum alia via, Hea. 789. — verum enim quando bene promeruit, fiat, Ad. 202. — verum enimvero id demum juvat, Ad. 256. — verum id tua refert nihil, He. 618. — verum te hoc moneo unum, He. 766. — verum enim metuo malum, Ph. 554. — verum, pone esse victum eum, Ph. 629; passim alibi.

Verumtamen; verumtamen faciam ut jusseris, Eu. 173. — verumtamen potius quam lites secter, Ph. 407.

Verus, a, um; sum verus? A. 424. — color verus, Eu. 318. — vero vultu, A. 841. — vera causa, A. 158; Hea. 336, 991. — quam veram laudem capiet! Eu. 924. — veram rationem exsequi, He. 306. — quamvis causam hunc suspicari, quam ipsam veram, mavolo, He. 540. — vera vita, Ad. 992. — veræ nuptiæ, A. 47. — imparatum in veris nuptiis adortus, A. 479. — verum verbum, A. 427; Eu. 730. — ah! idne est verum? A. 631. — verum responsum, A. 699. — hominem audacem! Da. Verum, A. 770. — tamen, etsi hoc verum est? A. 866. — quod verum est, A. 907. — verum : parasitus cum ancilla, Eu. 347. — — Verum? Eu. 1018, 402. — verum hercle istuc est, Hea. 348. — si non est verum, Hea. 997. — verum hercle, Ad. 680. — hoc verum est, Ad. 892; Ph. 206, 493. — quid veri siet? Hea. 237. — verum dicere? A. 438. — verum vis dicam? A. 709. — mihi nunc sic esse hoc verum lubet, A. 960. — exsculpere verum, Eu. 712. — verum hic dicit. Dic modo verum, Hea. 319, 344. — verum dicere, Hea. 490. — verum illud dicunt, Hea. 795. — verum dicis? Hea. 611; Ad. 996. — hoc esse cupio verum, Ad. 702. — id esse verum, Ad. 866. — nec verum arbitror, He. 140. — verum reperies. Dic verum, He. 844, 865. — verum hic dicit, Ph. 544. — vero devincimini, Hea. 394. — an sint vera omnia, A. 526. — si hæc vera sunt, A. 975; Hea. 296. — siquidem hæc vera prædicat, A. 466. — vera an falsa audieris, A. 924. — quæ vera audivi, vera dicito, Eu. 103, 106. — vera prædicas, Eu. 827. — vera dicendo, Hea. 711. — vera hæc prædicat, He. 111. — si vera dicis, He. 736. — vera loqui, Ph. 278. — veris vincor, Ph. 500.

Vesper; maneamne usque ad vesperum? He. 442. — afferri vesperi, A. 769. — vesperi domum revortor, Hea. 67.

Vesperascit; et vesperascit, et non noverunt viam, Hea. 248.

Vester, Voster; narret senex voster, Hea. 712. — animus voster, Ad. 493. — cedo, cujum puerum hic apposuisti? My. Vestri. Da. Cu-

1029. — omnium qui vivant ornatissime! Ph. 852. — meo vivere modo, A. 153. — pauper vivere, A. 800. — sibi vivere, Eu. 481. — scio me vivere, Eu. 717. — ex illius more vivere, Hea. 203. — sit suave vivere, Hea. 482. — disce, quid sit vivere. Modo liceat vivere, Hea. 973, 983. — vivere libet, Ad. 446. — in qua civitate arbitrare vivere? Ad. 689.—nullam credo mulierem me miseriorem vivere, He. 566. — liberius videndi potestas. Alieno more vivendum est, A. 52, 152. — jurabat se unum nunquam victurum diem, Ad. 333. — non vere vivitur, Hea. 154.

Vivus, a, um; vivus pereo, Eu. 73. — si me vivum vis, Hea. 1053. — illum vivum vellem, He. 464. — vivo patre, Hea. 103. — te vivo, Ph. 303. — illa viva, He. 62. — hac viva, He. 99.

Vix; vix drachmis decem, A. 452.— vix tandem sensi, A. 471. — vix id exoro, A. 593. — vix sum apud me, A. 939. — vix vi expresserit, Eu. 68. — tres minæ vix, Eu. 472. — vix elocuta est hoc, Eu. 599. — vix me contineo, Eu. 858. — ædes nostræ vix capient, Hea. 254. — vix suffero, Hea. 400. — decem dierum vix familia, Hea. 910. — vix humane patitur, Ad. 146. — vix sum compos animi, Ad. 311. — vix sedatum satis est, A. 778. — vix steti, He. 15. — vix me abstraxi, vixque huc contuleram, He. 297, 298. — vix contineor, He. 615. — vix de demenso suo comparsit, Ph. 43. — vix tandem, Ph. 234. — vix dum dimidium dixeram, Ph. 593.

Vocabulum; disciplinæ vocabula, Eu. 264.

Voco; me ad cœnam voca. Nau. Pol vero voco, Ph. 1052, 1053. — jam ferme moriens me vocat, A. 284.—ad cœnam vocant, Eu. 259. Epidicazomenon quam vocant Comœdiam Græci, Ph. 26. — quem ad cœnam vocabo? A. 454. — spatium vocandi, Ph. 701. — jam lepidus vocor, Ad. 915. — qui vocare? Ad. 895. — Gnathonici vocentur, Eu. 264.

Volo, are; vola, He. 438.

Volo, vis, vult; paucis te volo. Sin eveniat, quod volo, A. 29, 165. — nihil volo aliud, A. 307. — vos volo, A. 346, 389. — ducas volo, A. 419. — a me opinionem hanc tuam esse ego amotam volo, A. 511. — ita volo, A. 551. — de te sumam supplicium, ut volo, A. 624. — poterit fieri, volo, A. 701. — pervenire, quo volo, Eu. 124. — quæ volo imperabo, Eu. 492. — consilium volo capere, Eu. 614. — volo ego adesse hic advocatos, Eu. 763. — in eam partem volo, Eu. 875. — vos oratos volo, ne, Hea. 26. — ego te meum esse dici tantisper volo, Hea. 106, 162. — quid nunc facere te volo? Hea. 494. — plus spei video, quam volo, Hea. 659. — volo te dare operam; conficiam quod volo, Hea. 789, 803. — si quid me voles. Me. Sane volo, Hea. 873. — quid hoc, quod volo, Hea. 936. — tibi bene ex animo volo, Hea. 961. — quod peto et volo, Hea. 1029. — habeo propemodum, quam volo. Syro ignoscas volo, Hea. 1067, 1068. — ita, ut volo, est. Volo scire, Ad. 140, 155. — hem! sic volo. Istuc volo ipsum experiri, Ad. 170, 173. — scire equidem volo, Ad. 557.— hoc confit, quod volo, Ad. 950. — ma-

FINIS. INDICIS

ET SECUNDÆ PARTIS HUJUS POSTERIORIS VOLUMINIS.

7

